XXXV. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. FEBRUÁR 22.

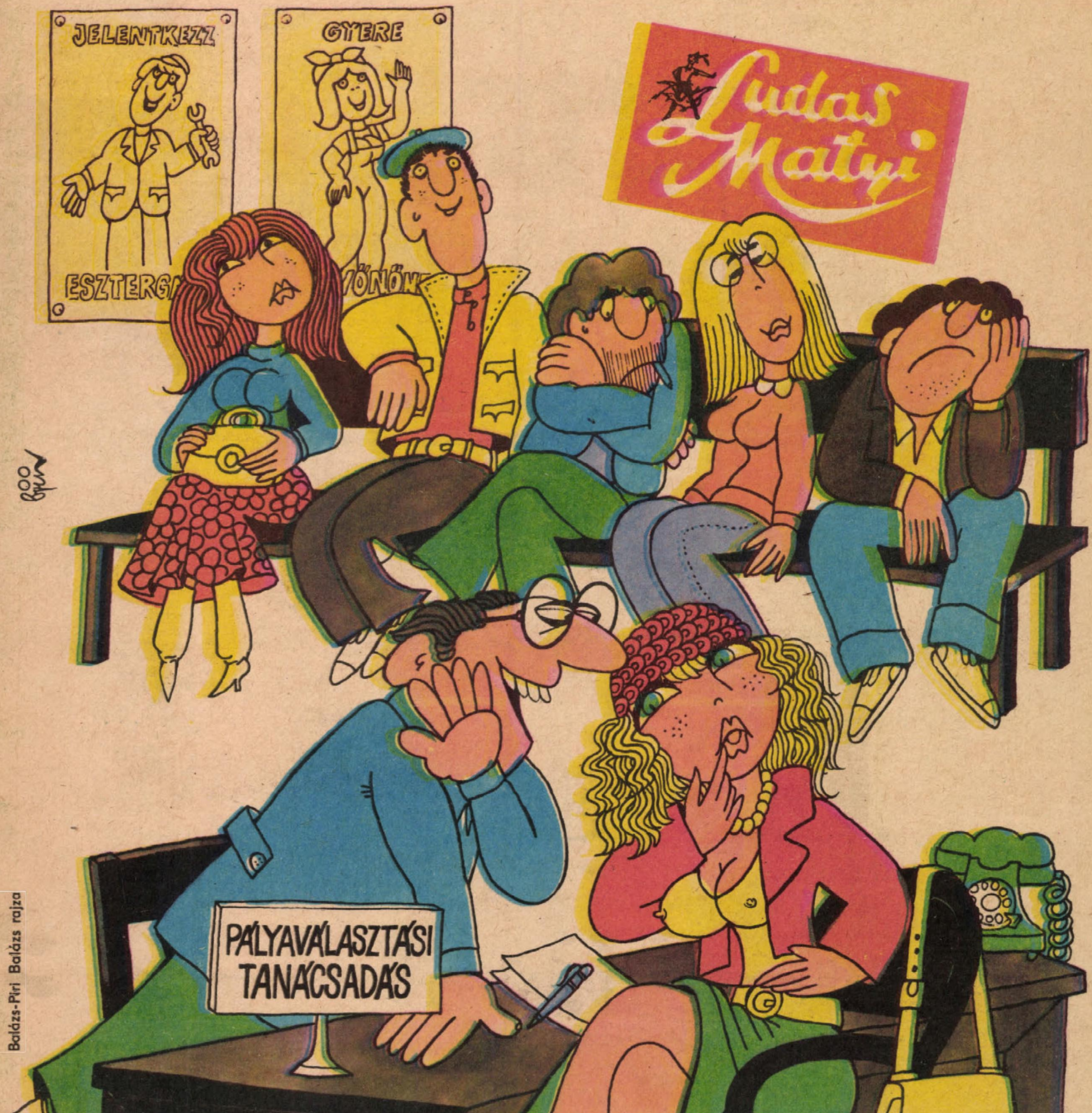
JELENTKEZZ
ESZTERG
GYERE
VŐNŐNK
Ludas Matyi
PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÁS

Balázs-Piri Balázs rajza

– Jöjjön hozzám feleségül…

djuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a m
nkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét –

Forgatom, megforgatom

Kétségtelen, hogy ellátásunk színvonala állandóan javul, mégis, képzeljék el, mi történt velem. Annak idején elhatároztam, hogy holnapra megforgatom az egész világot. Csodálkoznak, hogy az ellátás körébe sorolom azt az igényemet, hogy holnapra megforgatom az egész világot? Hát, igen. Nem kaptam hozzá világot! Azt mondták: nézzek be a következő évtizedekben, addig elégedjem meg valamilyen egyszerűbb cikkel.

Megfogadtam a tanácsot: tanulmányt írtam az élet értelméről. Hogy alkotói munkámnak mi köze az ellátáshoz? Csupán annyi, hogy nem kaptam hozzá közönséget. Azt mondják, ez már tényleg az én hibám, remekművemet a minőségellenőrzés csak leértékelve engedte volna forgalomba hozni. Tanultam belőle. Mivel azonban valamit mindenképpen meg akartam forgatni, elhatároztam, hogy holnapra megforgatom az egész hivatalt, ahol munkát kínáltak nekem. Legalább az legyen új szellemű és tökéletes. Nem találták el: igenis, kaptam hozzá íróasztalt! Csak aztán… egy nap megláttam, hogy főnökeim új, forgatható karosszéket kapnak az íróasztalukhoz és én is kértem. De azt válaszolták, hogy az nekem nem jár, különben is kevés van belőle és a költségkeret sem bírja el, hogy nekem forgatható karosszékem legyen. Erre úgy döntöttem, hogy veszek magamnak. De vagy hibás volt a forgatható karosszék, nem lehetett forgatni, mégis első osztályú áruként akarták rámsózni – mint ahogy némely gyár évek óta első osztályúnak minősíti azokat a bútorokat is, amelyeken könnyen észrevehető hibák vannak, és a kereskedelem szintén első osztályúnak adja el –, vagy elütött a színe az íróasztalétól, színválaszték pedig nincs.

Tisztelt Szerkesztőség! Én már tulajdonképpen akkor írni akartam önöknek, amikor nem kaptam világot, amit holnapra megforgathattam volna. De aztán nyeltem egyet. Akkor is előrántottam a tollat, amikor a hivatal nem hagyta magát megforgatni. De ekkor is türelemre intettem magam. Most viszont már nem várok tovább, végére akarok járni ennek az áldatlan ügynek! Ezért kérdezem: miért nincs megfelelő választék, miért nem forgathatom én meg a karosszékemet? Ki a felelős ezért a súlyos hiányosságért?

Földi Iván

Előre fizetett mérgelődés

Ki miben vétkezik, abban bűnhődik. Újságíró vagyok, vélt és valós vétkeimért vezeklésül húsz újságot járatok. Az újság mindennapi kenyér másnak, mindennapi méreg nekem. Megyek az utcán és sóvárogva nézem a standokat: már ott virítanak harmatos frissen azok a képes hetilapok, folyóiratok (Képes Sport, Autó-Motor, IPM, Ifjúsági Magazin), amelyekre nekem, előfizetőnek, egy-két napot, vagy többet is várnom kell még. Irigykedve nézem hétfőn délután a villamoson a Rakétába temetkező Példányonkénti Vásárlót, ő már ma megtudja, hogy a folytatásos krimiben ki ölte meg a féllábú pék diverzáns nagymamáját, s én, Előfizető Balek, szerdáig, csütörtökig izgulhatok még…

Minden mérgemnek, persze, az én mértéktelen és magyarázhatatlan, emésztő és olthatatlan információ-szomjúságom az oka. Egészségügyi és belkereskedelmi szakemberek évek óta hitetik velünk: jobb a másnapos kenyér, mint a kemencemeleg, mai. A Posta is rá akarja szoktatni előfizetőit a harmadnapos hetilapra. Hátha igaza van? Hátha nem üli meg úgy a gyomrunkat, mint a nyomdameleg újság? Iszonyú csalódás lenne egyszer elsőnapos lapokat kapni, kiderülhetne, hogy akkor is ugyanolyan bágyadtak és hervatagok, mint másnaposan…

És mégsem szűnök meg azt áhítani: az elő**fizető** lehessen elő**olvasó** is. Ő kapja meg a primőr példányokat – ha már jó előre odaadta a pénzét –, s csak ami marad, azt dobják utcára. Azt mondja a posta: szervezési problémák, munkaerőgondok… Ám vannak biztató jelek: az ügymenet első részét már tökéletesen megszervezték. Az előfizetési díjakat a posta könyörtelen pontossággal idejekorán beszedi. Arra van ereje, energiája, embere…

Most abba kell hagynom az írást, csöngetnek, jön éppen a postás. Vagy az 1999-es előfizetési díjat kéri, vagy – megkésve bár, de törve nem – az 1959-ben előfizetett lapjaimat hozza…

Radványi Barna

nkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét –
ndjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a

Brazil és Montmartre

Rövidesen tatarozzák a Brazil eszpresszót, „az erősen leromlott állapotban lévő, de ennek ellenére népszerű vendéglátóhely már régen rászolgált a felújításra" – írta a közelmúltban egyik napilapunk és bólintok rá, mert szószerint így igaz. Csak arra nem bólintok rá, amivel a cikk folytatódik, inkább ellenkezést jelezve ingatom a fejem: „A tervek szerint francia söröző létesül ezen a helyen… neve is megváltozik, Montmartre lesz. Falait párizsi látképek dekorálják."

Legyen Montmartre-unk Pesten, kiáltom lelkesen, de ne itt! A Brazil maradjon csak Brazil, könyörgök. E névnek patinája van, e helynek szelleme. Vannak nálunk védett (utca)nevek, még védett üzleti berendezések is (például a volt Brammer bolté, a Petőfi Sándor utcában), van hagyománytisztelet (gyökerek hiányában a Néphadsereg Színháza is vissza Vígszínházasodott), van a jelenünkön át a jövőbe tartó élő múlt.

A Brazil egy időben valósággal fogalom volt. Tudta minden jólértesült pesti, hogy teraszán naponta helyet foglal Kellér Andor és Dezső, hogy itt issza napi kávéját Kálmán Jenő (Sicc úrfi) és annyi más pesti író és hírlapíró. Elmaradhatatlan volt a Brazilból éveken át Dinnyés Lajos egykori magyar miniszterelnök, mégpedig kormányfősége előtt, után és – alatt is!

Sokat lehetne hát mesélni a Brazilról, egyszer, remélem, meg is írja róla mindazt, ami megírásra érdemes, egy arra illetékes, mondjuk Kellér Dezső. De ki írja majd meg, ki meséli majd el a Brazilról, hogy mit jelentett – ha egyszerűen nem lesz Brazil? Legyen. Maradjon. És Montmartre is, a falán párizsi látképekkel, persze, hogy legyen. Van még nevében és (hagyománytalan) múltjában jellegtelen, érdektelen eszpresszó Pesten elég. Ezek valamelyikét alakítsák át – esetleg: egy vadonatúj, ezután elkészülőt építsenek egyenesen Montmartre-nak. Ne a Brazil helyett, hanem a Brazil mellett legyen Pestnek Montmartre-ja.

Barabás Tamás

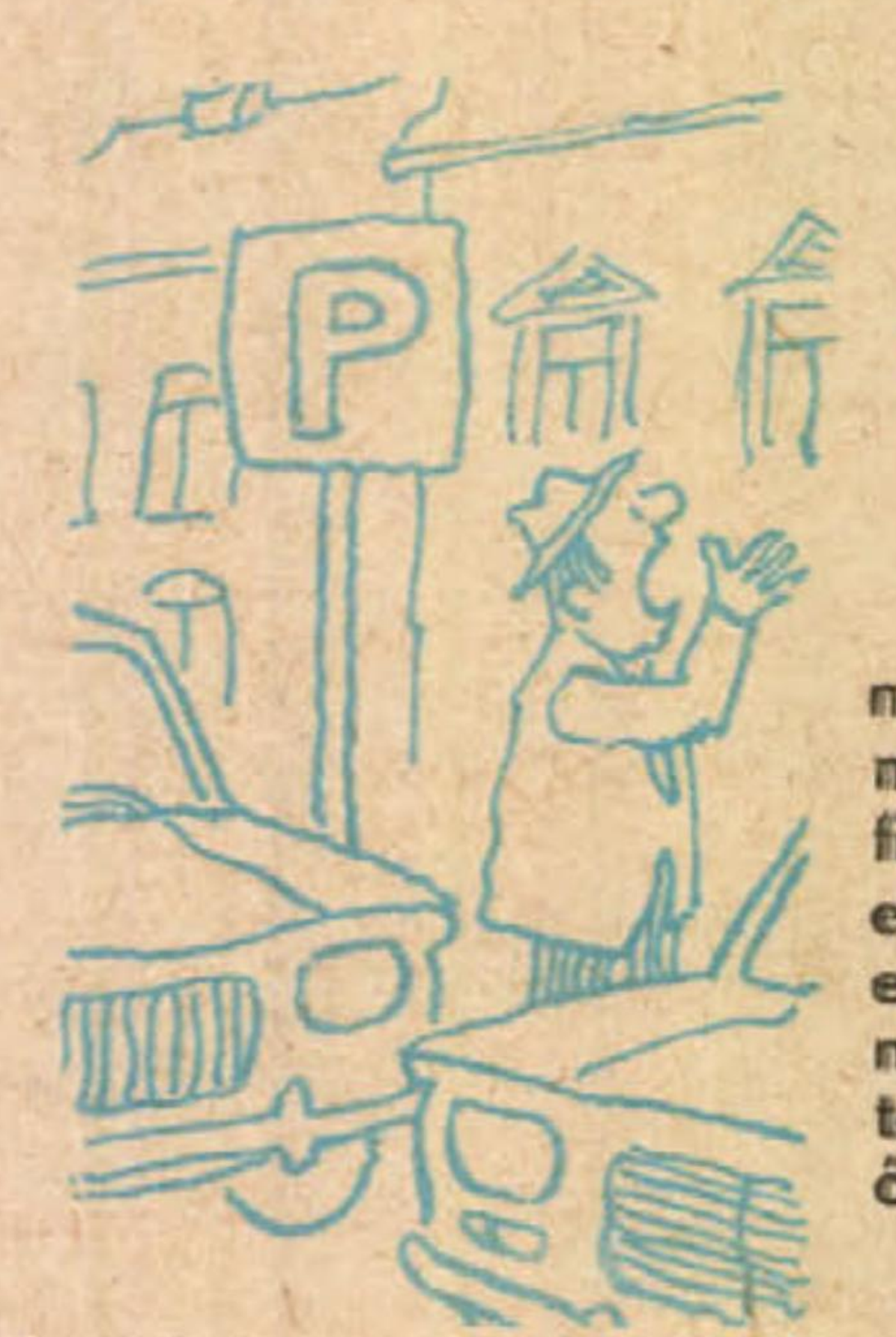

Jegyek ura

Mi tagadás, a Fővárosi Garázsipari Vállalat nem tartozik Budapest legnépszerűbb intézményei közé, mióta megszervezte a közterületi fizető parkolást. Ez ugyanis – talán a világon egyedülállóan – abból áll, hogy a város egyes utcáit és tereit fizető parkolóhellyé nyilvánította. Parkolóórát ugyan nem szereltetett fel az ilyen helyeken, mindössze néhány őrt szerződtetett, aki behajtja a díjat.

Vagy még azt sem…

Meg akartam nézni a Magyar Nemzeti Galéria egyik kiállítását, összekötve a múzeumlátogatást egy kis sétával a Várban. Ilyenkor a kocsit szeretné az ember a legjobb helyen, a Dísz téren hagyni. Tábla fogadja az oda érkezőt: „FIZETŐ" (csupa nagybetűvel).

Az autós megáll, jóelőre számol azzal, hogy a parkolás többe kerül, mint a múzeumnézés, hát jöjjön, aminek – illetve akinek – jönnie kell: várja a parkolóőrt. Ám az őr nem jön. Otthagyja hát az autót, gondolván, hogy majd távozáskor fizet. Mire kijön az ősi várfalak közül, cédula áll a kocsin, rajta zord, nyomtatott szöveg: Ön ekkor és ekkor beállt a fizető parkolóhelyre (az időpontot lyukak jelzik), nem fizetett, s ha távozáskor nem pótolja ezt, feljelentjük, megbüntetjük!

Mit lehet tenni? Újra keresni kezdem a parkolóhely őrét, akiről a cédula elárulta, hogy mégis van. Körbejárok, kiabálok, hívom ismeretlen ismerősömet, szépen kérve, hogy hadd fizessek már, mert menni szeretnék. De ő most sem kerül elő, telnek a percek, már negyedórája koptatom a Dísz tér köveit. Őr sehol. Mindegy. Végül is beülök a kocsiba, még villogtatok is néhányat, hátha ez feltűnik az őrnek. Minden hiába, nem jön. Bizonyára helyette érkezik majd egy hivatalos levél, amelyben közlik, hogy mennyire büntettek a „díjtalan" parkolás miatt.

Biztos, hogy ilyen esetben az autóst kell megbüntetni?

Várkonyi Endre

ndjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a
nkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

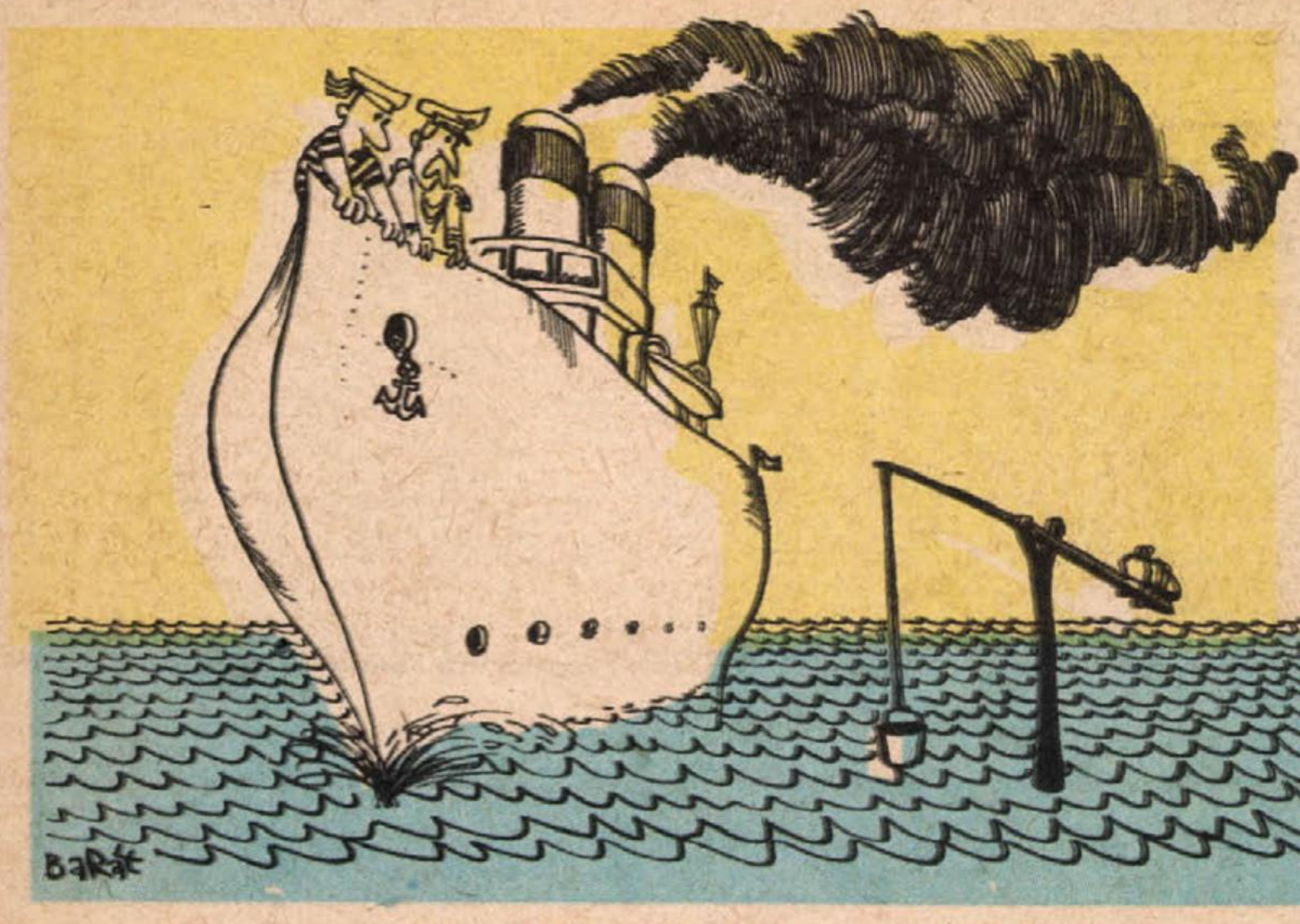

– Az a gyanúm, hogy ismeretlen belvizekre tévedtünk.

ZÁRSZÁMADÁS UTÁN

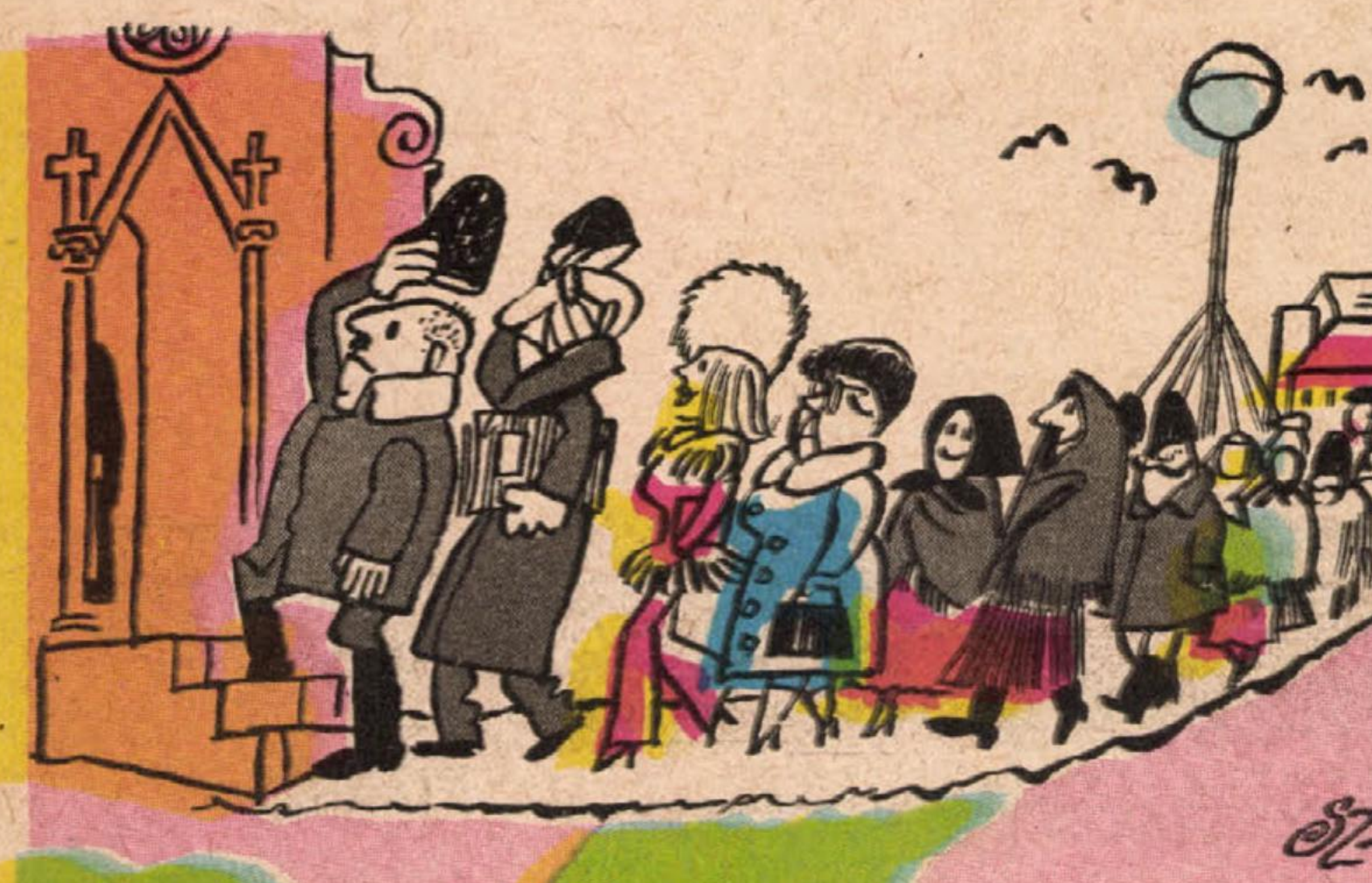

PAGODA-VONAL A DIVAT

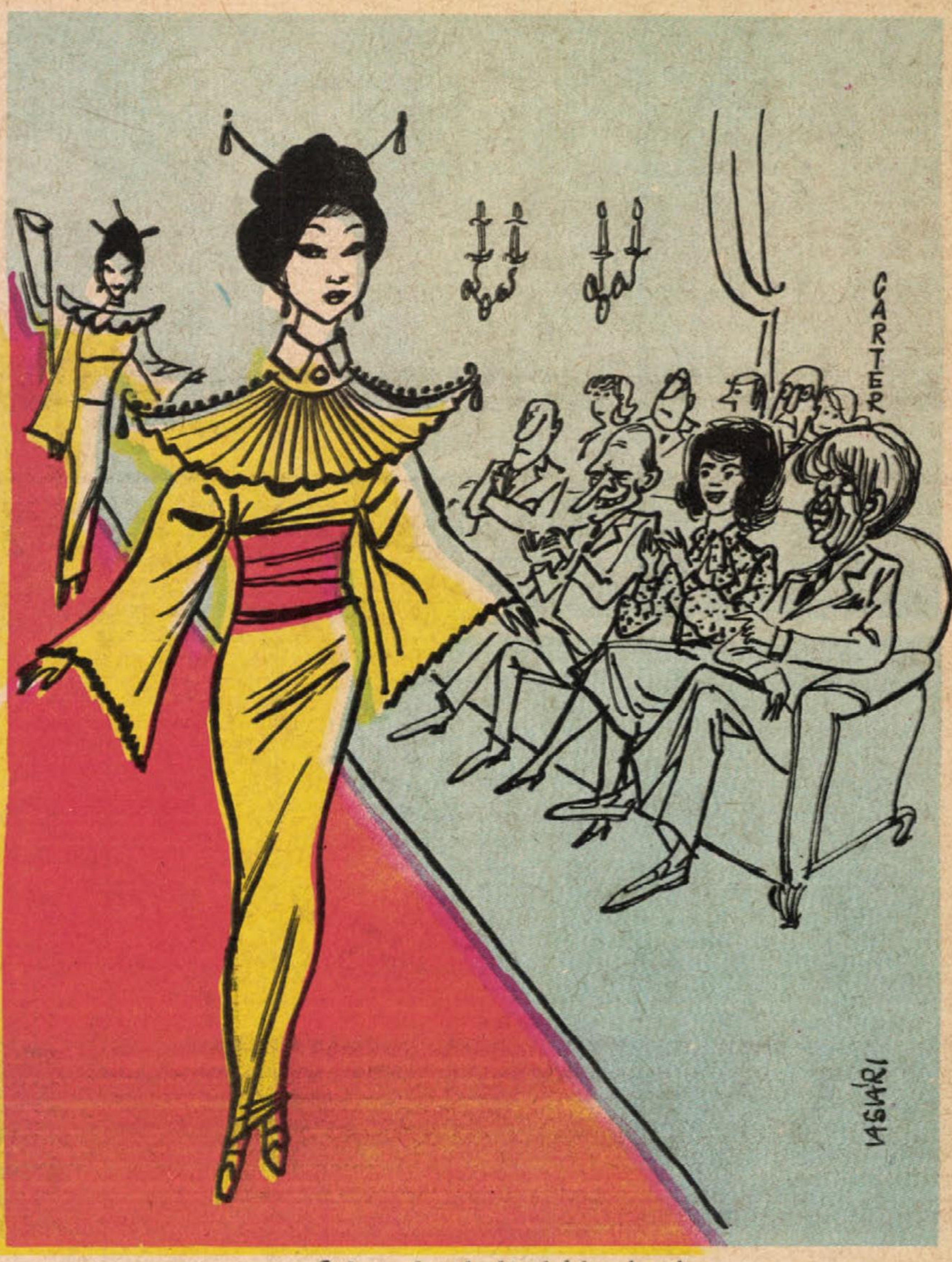

– Szép, szép, de kissé kényelmetlen ...

Ajatollah

Tele vannak Iránnal a lapjaink, térdig járunk Iránban, csuda sajtója van nálunk Iránnak, többször írtuk le februárban azt, hogy ajatollah, mint azt, hogy hatékonyság.

Megmondom miért. Azért mert túl jó szó ez az ajatollah ahhoz, hogy ne írja le az ember. Olyan jó szó, hogy szerintem a valóságban nem is létezik. Valamelyik srófosagyú újságíró találta ki, s most jókat kuncog magában, hogy az egész sajtó kórusban jódlizik ... ajatollah, ajatollah, ajatollah ...

Azért fantasztikus, menynyi minden van egy név mögött. Ha ez a Khomeini történetesen nem ajatollah, hanem — tudomisén — angol úriszabó, a kutya se írja le a nevét. Pedig Anglia is egy ország. Ott volt például az a svéd piszkafa. Amíg Greta Gustavssonnak hívták, oda se bagózott a világ. De amikor aztán Greta Garbo lett ... Most tessék elképzelni mi van, ha a tetejébe még nem is filmszínésznek megy, hanem ajatollahnak.

Én mindmáig sikerrel tartóztattam meg magamat a siitizmustól. Szánalmasan tájékozatlan vagyok a Tudeh párt dolgai terén, Irán belügyeit csak ugatom. Khomeinivel kapcsolatban mostanáig csupán egy kis versike jutott eszembe, az is olyan ostoba, hogy semmi pénzért nem volnék hajlandó leírni. Azt mondja:

„Ha ezt hallom:
ajatollah —
Égnek áll a hajam
tollah."

És mégis Khomeininek szurkolok. Jó, tudom, egyesek most azzal vádolhatnak, hogy muzulmán nézeteket vallok, tehát a monista idealizmus uszályába tévedtem, de ebből egy szó sem igaz. Tessék, hogy látták, amint fényes délben a Dembinszky utca közepén térdepeltem, arccal kelet felé fordulva? Hát eskü alatt vallom, hogy az sem siitizmus volt, hanem gumicefekt. Ha egy kicsit közelebb jöttek volna, hallhatták volna, hogy nem a próféta dicséretét mormolom a fogaim között. És a Koránt sem. Korántsem.

Ha egészen őszinte akarok lenni, tulajdonképpen nem is annyira az ajatollahnak szurkolok, mint inkább a sah ellen. Hát minden okom megvan rá. Amikor Pesten járt, két és fél órát toporogtam miatta a Rottenbiller utca innenső járdáján. És végig kellett néznem, hogyan távozik szép kedvesem egy pattanásos péksegéd karján a túlsó járdán. Felnéztem az égre, de Csaba királyfi lovasai nem dübörögtek a Tejúton Teherán felé. Megállj, Pahlavi, dünnyögtem magamban, megfizetek én neked még ezért.

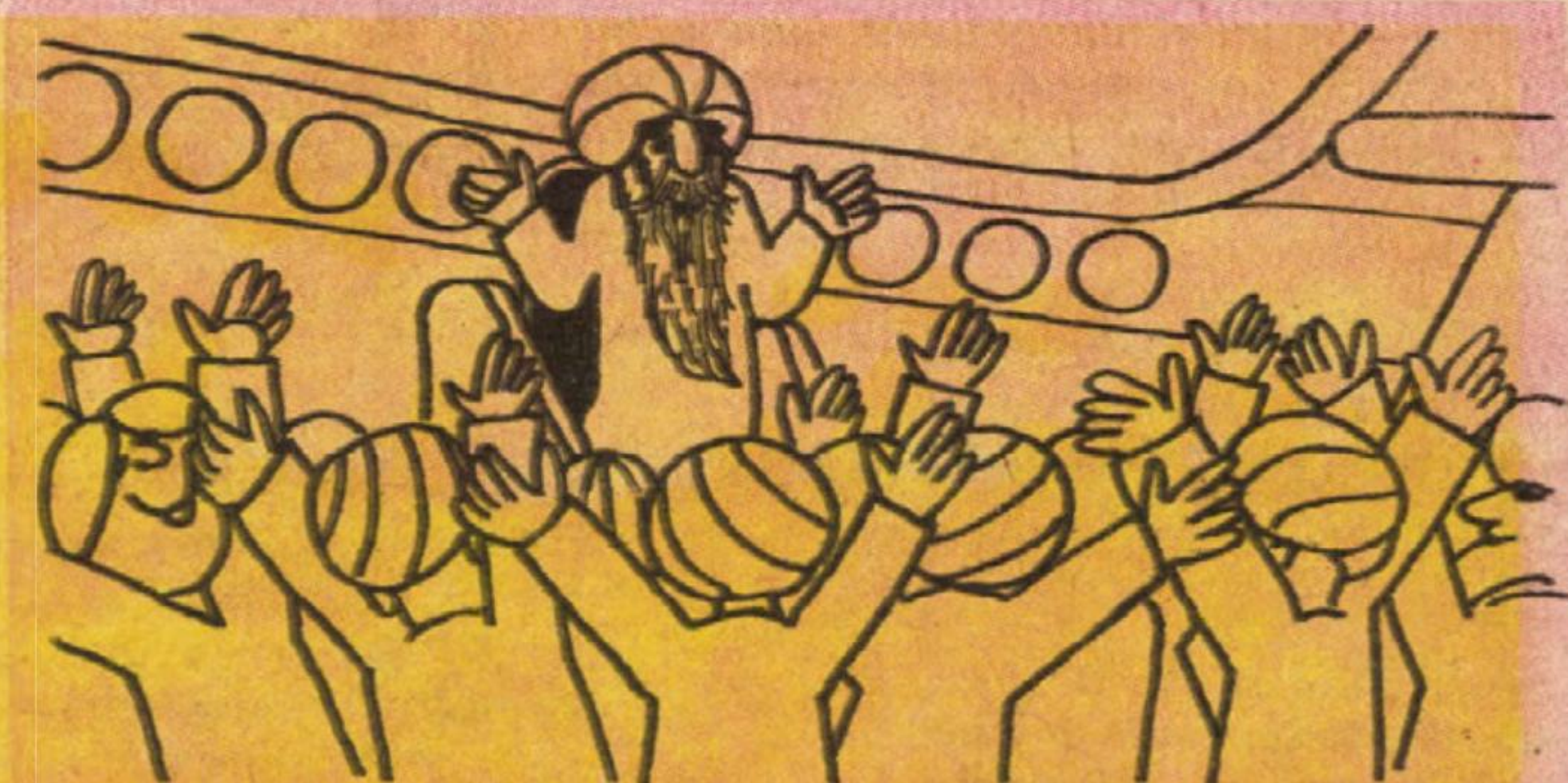

Szóval most az ajatollahnak szurkolok. Van sansza, hogy megnyerje ezt a meccset, kétmillió siita nem tévedhet egyszerre és tizenöt év után újra hazai pályán focizni nem kis fór. Azám, ez a jó Khomeini tulajdonképpen távolból szakadt iránfia. Nem is lehet könnyű dolga szegénykémnek, hiszen már a repülőtéren százezrek várták. Azt meg tudjuk, miket képesek ilyenkor kérdezni az embertől.

— Na. mesélj, milyen volt Párizs? Sztriptizt láttál?

— De Allahban kedves testvérem ... vallási vezető létemre?

— Igaz, igaz. Na, mindegy. Borotvapengét hoztál?

— Kérlek, vess egy pillantást szakállamra. Tizenöt éve nem borotválkoztam.

Jó, egyesek szerint a vallásos érzés felülkerekedése bizonyos szempontból visszalépést is jelenthet Iránban. Íme, alig tette ki a sah a lábát, az iráni nők egy része máris elővette a régi fekete lifityánkát, és még az arcát is eltakarta. Hát kérem, ahogy én az iráni nők egy részét ismerem — nem feltétlenül hátrány. Egy percig sem csodálkoznék, ha az ajatollahot hamarosan kitüntetnék a Pro Teherán emlékjelvénnyel. Mert már az érkezésének puszta híre is nagyban javította a városképet.

Mindebből kiderül talán. hogy nem vagyok elfogult Irán iránt. Sőt örömmel fogadom lapjaink Teherándömpingjét. Szívesen venném, ha továbbra is a nagyszakállú ajatollah lenne a magyar újságírás központi témája és még ötven évig Bazargan lenne a legfőbb gondunk.

Peterdi Pál

TAKARÉKOSSÁGI PROGRAM AZ USA-BAN

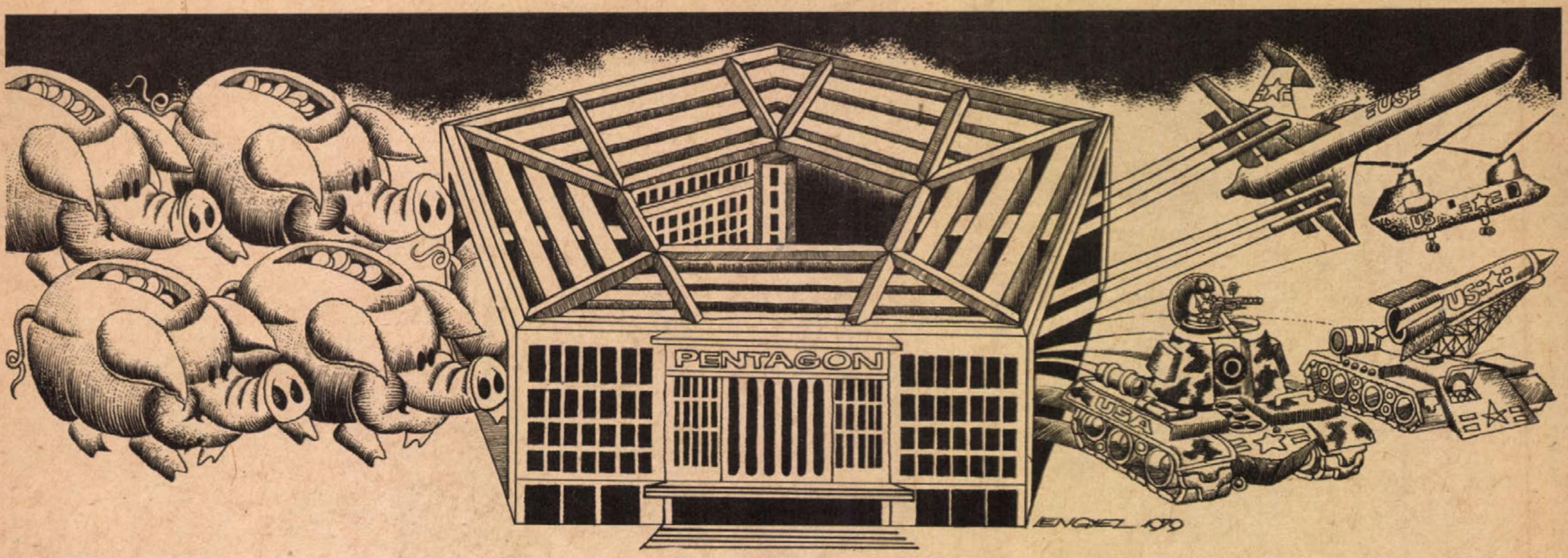

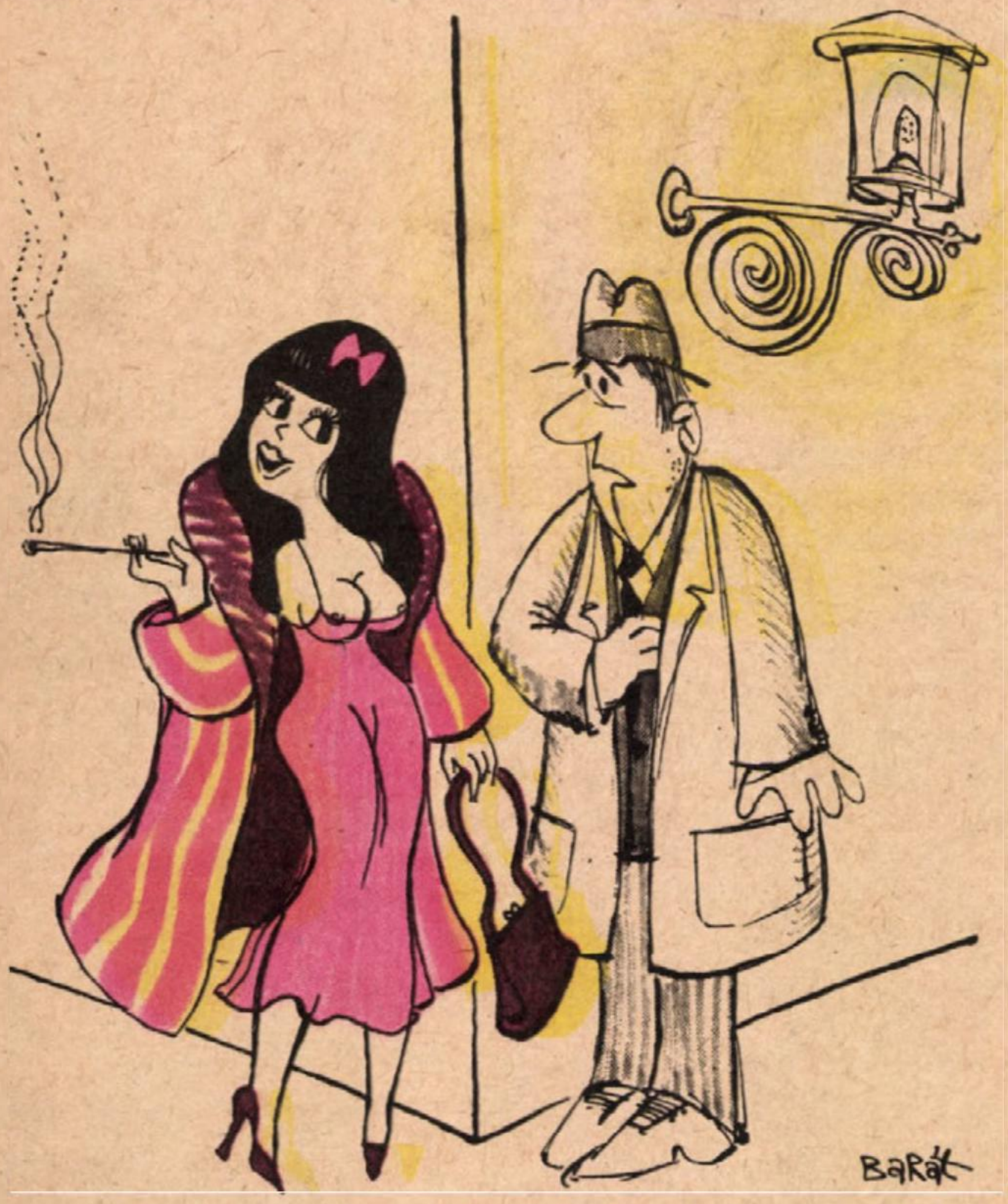

– Ötven százalékot előre kell fizetni, és nincs hároméves várakozási idő...

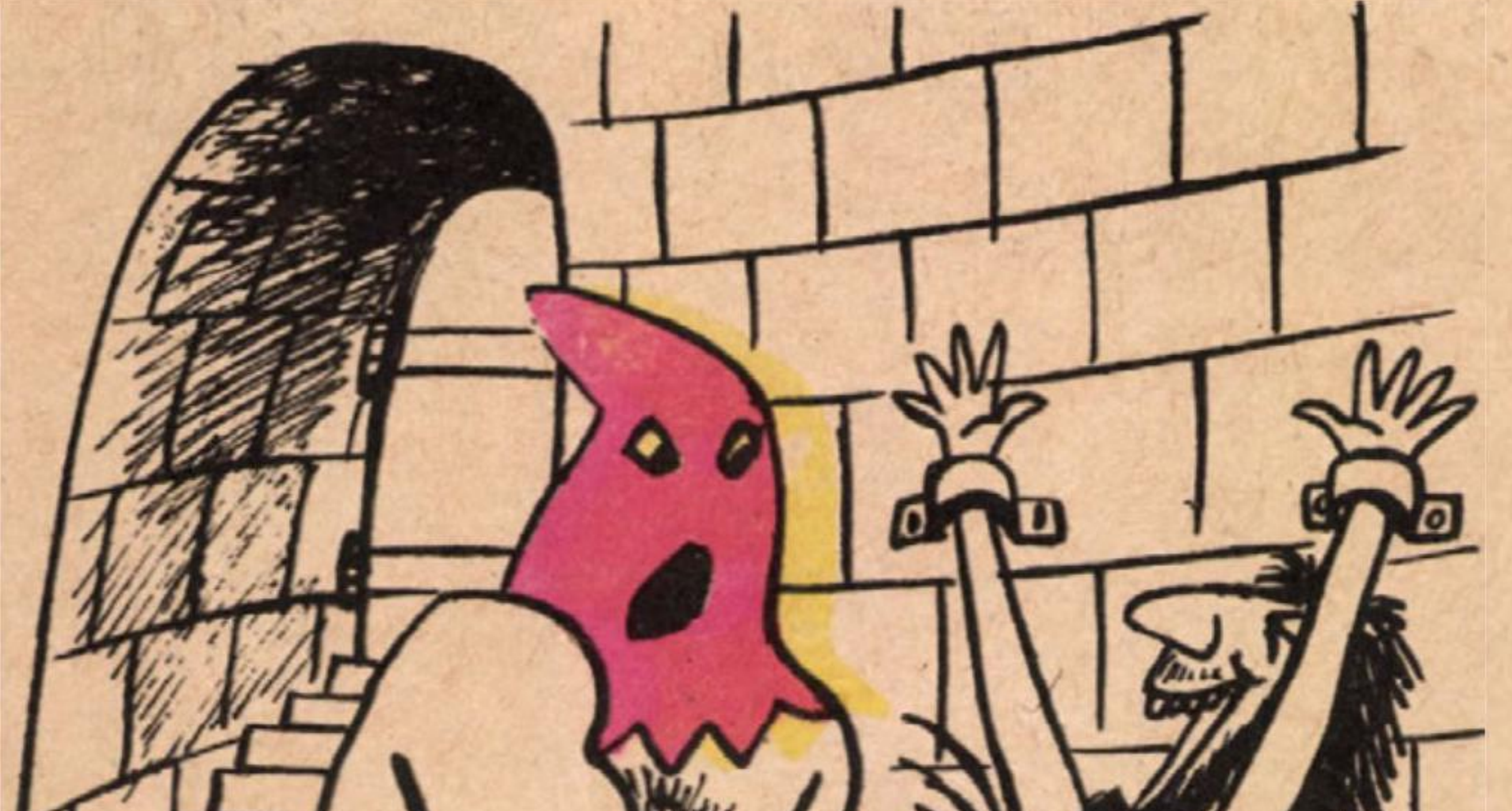

– Tudja, én tulajdonképpen udvari bolond akartam lenni, csak nem vettek fel...

ÁTIGAZOLÁS

Dromedár XII. Béla, az Egyesült SC higanymozgású középpályása vállára vette anyagi gondjait és elindult a klub irodája felé. Útközben hasraesett egy négylevelű lóherében, ezen elgondolkodott egy kicsit, de semmi nem jutott az eszébe.

— Ármin bá — üvöltött követelményrendszerben edzett hangján ősz mestere fülébe. — Ármin bá! Levelet hoztam.

Kármin Ármin, a drákói szigoráról hírhedt tréner éppen bóbiskolt, ám erre a hangra magához tért.

— Mi van fiam? — kérdezte. — Csak nem lettél szervezett munkás? Felcsaptál te is postásnak, mint az automata?

— Nem vicc ez, Ármin bá — szívta meg az orrát a higanymozgású. — Olvassa el ezt a levelet.

— Már mit képzelsz, fiam? — ordított Kármin a követelményrendszer szellemében. — Nincs nekem időm arra, hogy leveleket olvassak. Én edző vagyok, nem pedig „Mit üzen a rádió?". Mi van abban a levélben?

Dromedár XII. Béla csinált 634 fekvőtámaszt, körbefutotta hatszor a megyét — labdát három hónapja nem látott — majd felszegte a fejét.

— Ármin bá — mondta — én elmegyek innen. Átigazolok a Közös SC-be.

Kármin Ármin előtt elborult a világ.

— Azután miért mész el, ha szabad kérdeznem? — szólalt meg tíz perc múlva vésztjósló hangon.

— Ármin bá — kezdte a higanymozgású — én igen hálás vagyok magának meg a társadalomnak, de őszintén megmondom, hogy a Közös SC-ben több a pénz.

Kármin gyorsan befogta a fülét. Pénzről nemigen beszéltek ebben a sportágban, legföljebb juttatásról, a játékosok társadalmi beilleszkedésének segítéséről.

— Csak nem akarod nekem bebeszélni fiam, hogy a Közösben jobban kibontakoztathatnád képességeidet? Hiszen a Közös olyan rossz csapat, hogy amikor tavaly Dél-Amerikába utaztak túrára, a repülőgépből is majdnem kiestek.

— Nem, Ármin bá, csak azt akartam mondani, hogy a Közös SC-ben több a pénz.

Az utolsó szónál a követelményrendszerben megőszült mester megint befogta a fülét, így szerencsére nem hallotta meg a négy betűből álló csúnya kifejezést.

— Értelek fiam — mondta, miután meggyőződött arról, hogy kedvenc középpályása elhallgatott. — Szóval a Közösben segítik a továbbtanulásodat, még egyetemre is járhatsz. Értem én.

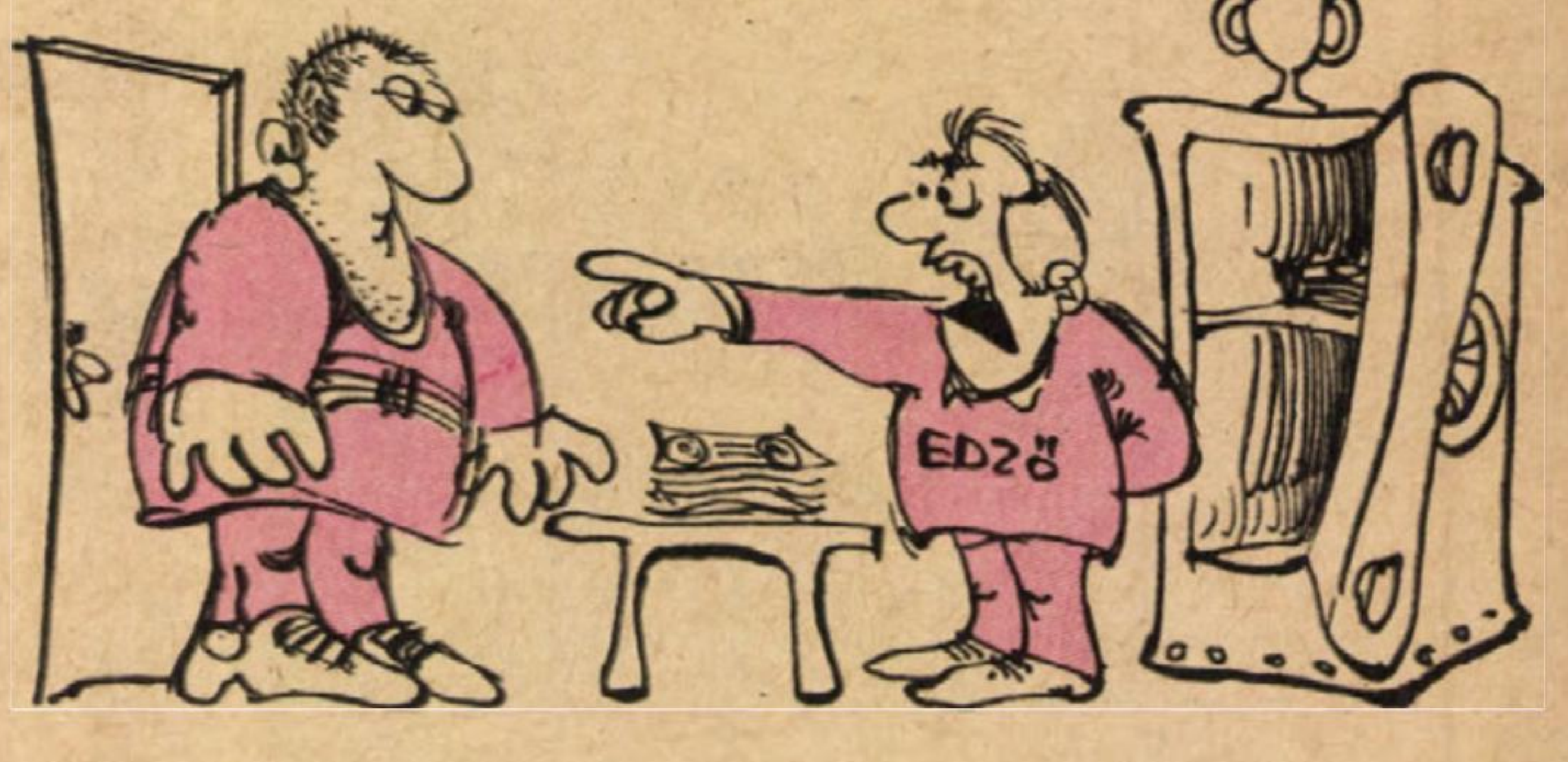

Dromedár XII. Béla a higanymozgású középpályás úgy nevetett, hogy alig tudta abbahagyni.

— Ne vicceljen már Ármin bá, hiszen a hét általánosom épp hogy ki van. Hogyan mehetnék én egyetemre?

— Volt már rá példa — vonta össze a szemöldökét Kármin.

— Itt most nem erről van szó — mondta Béla. — A Közös SC-nél több a pénz, lesznek külföldi utak, azért is jár dohány... hiszen érti, Ármin bá.

— Hát persze, én megértelek — mondta Kármin és levette a nagypárnát a füléről. — Te tudod. Mennyi kell? Két rongy elég?

Dromedár XII. Béla, az egyszerű, tanulatlan higanymozgású középpályás ekkor váratlan dolgot művelt. Az addig meglehetősen nehéz felfogású fiatalembernek ugyanis a másodperc tört része alatt hatféle számtani műveletet sikerült elvégeznie egy elég jól hangzó ötjegyű számmal.

— Elég — mondta végül. — Kettő rongy elég lesz.

Kármin Ármin pénzt vett elő a páncélszekrényből, s egy kisebb halom papírpénzt dobott az asztalra.

— Itt van Béla fiam — mondta és barackot nyomott a higanymozgású fejére. — Aztán meg ne halljam, még egyszer, hogy el akarsz menni tőlünk. Láthatod, mennyire szíveden viseljük sorsodat, emberi fejlődésedet, gondoskodunk továbbtanulásodról, satöbbi, satöbbi, még van két pont, azok nem jutnak most az eszembe. Na, van még valami?

— Hát... lenne — gyűrögette a pénzt higanymozgású markában Dromedár XII. Béla. — Régen találkoztam már azzal a gömbölyű izével... Segítsen már Ármin bá, hogy is hívják...

— A labdára gondolsz? — kérdezte vésztjóslóan Kármin.

— Igen. Nem hozhatna össze vele? Gyerekkoromban a téren ötvenig is el tudtam dekázni!

— Takarodj innen! — üvöltötte kivörösödve az Egyesült FC edzője és kihajította a középpályást az ajtón. — Szemtelen taknyos! Az ember a lelkét teszi ki érte, és tessék, ez a hála!

Föld S. Péter

Fülöp György rajzai

Édes otthon

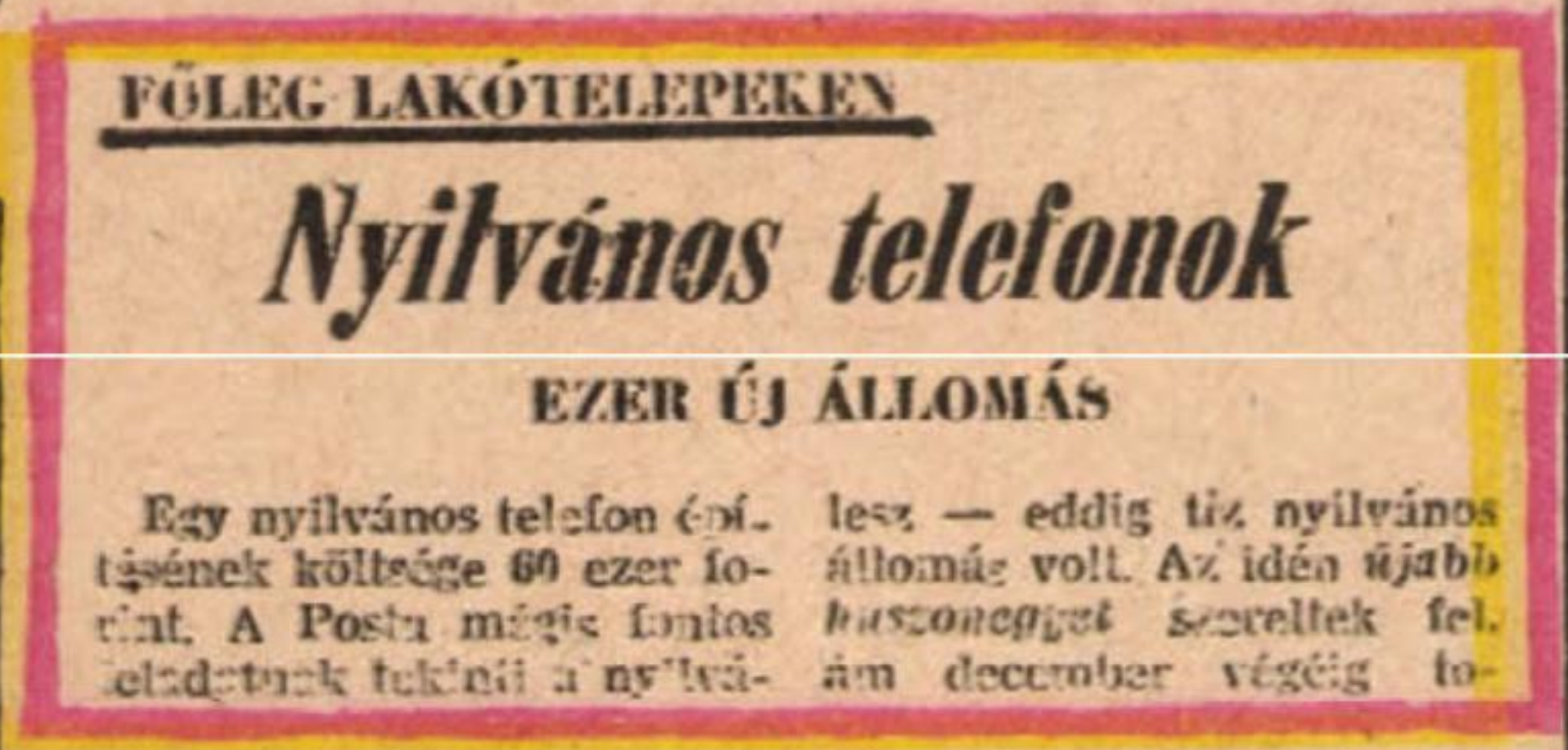

FŐLEG LAKÓTELEPEKEN

Nyilvános telefonok

EZER ÚJ ÁLLOMÁS

Egy nyilvános telefon építésének költsége 60 ezer forint. A Posta mégis fontos feladatnak tekinti a nyilvá- lesz — eddig tíz nyilvános állomás volt. Az idén újabb huszonegyet szereltek fel, ám december végéig to-

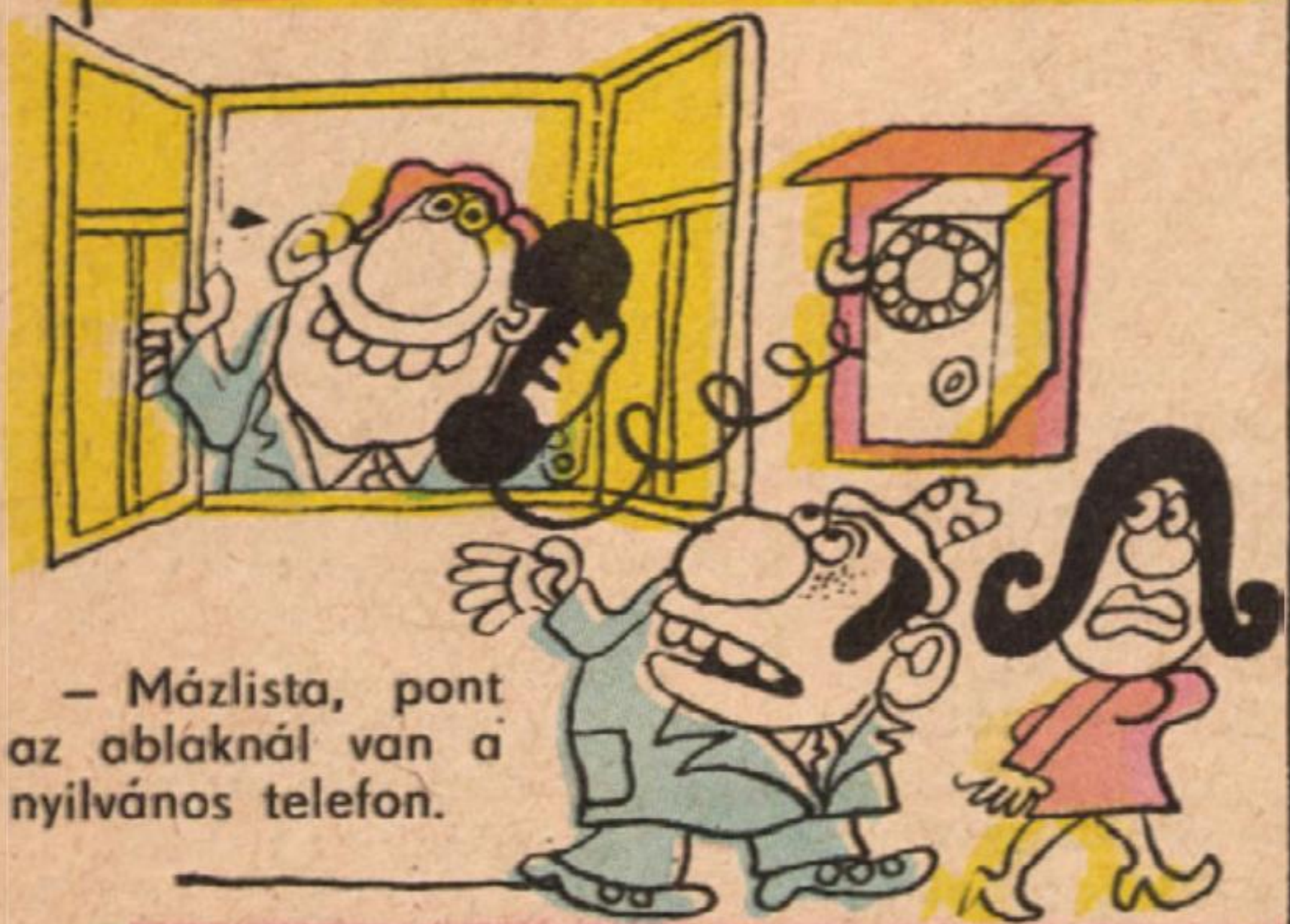

– Mázlista, pont az ablaknál van a nyilvános telefon.

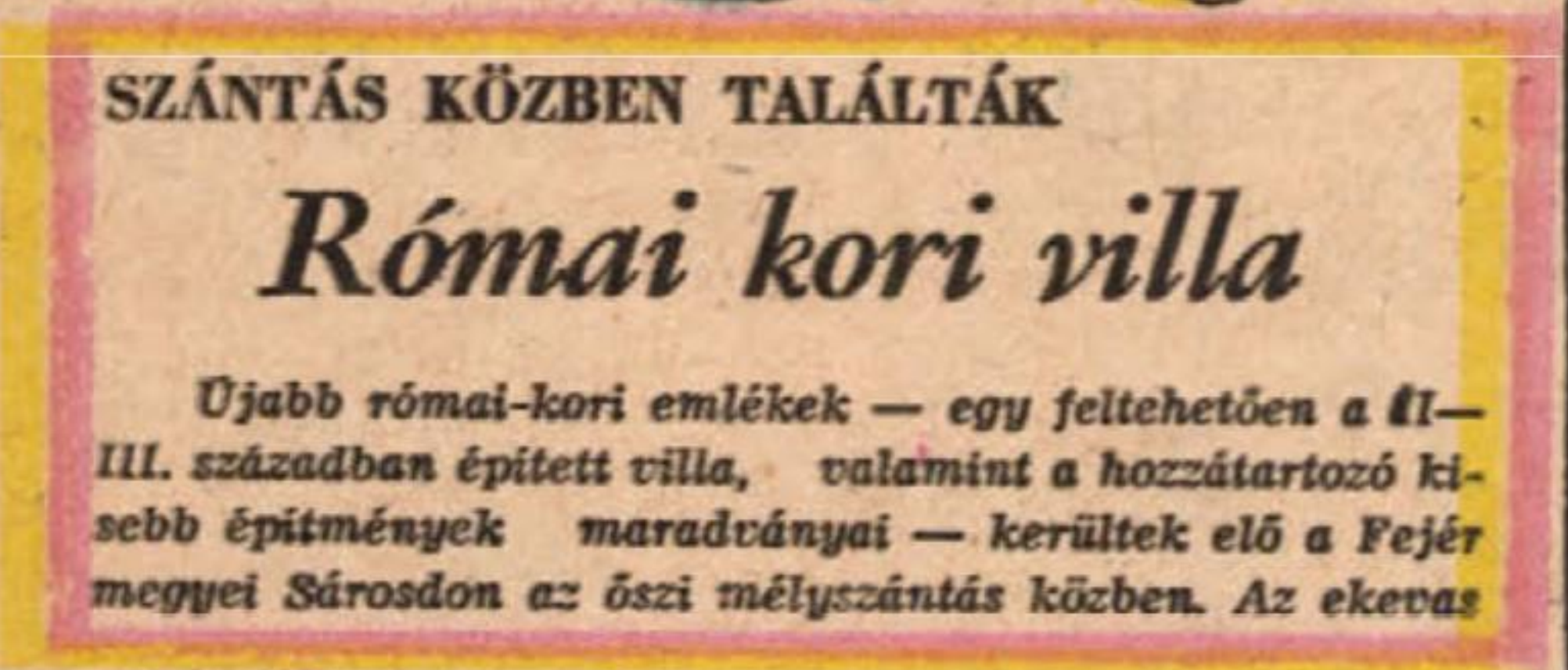

SZÁNTÁS KÖZBEN TALÁLTÁK

Római kori villa

Újabb római-kori emlékek — egy feltehetően a II–III. században épített villa, valamint a hozzátartozó kisebb építmények maradványai — kerültek elő a Fejér megyei Sárosdon az őszi mélyszántás közben. Az ekevas

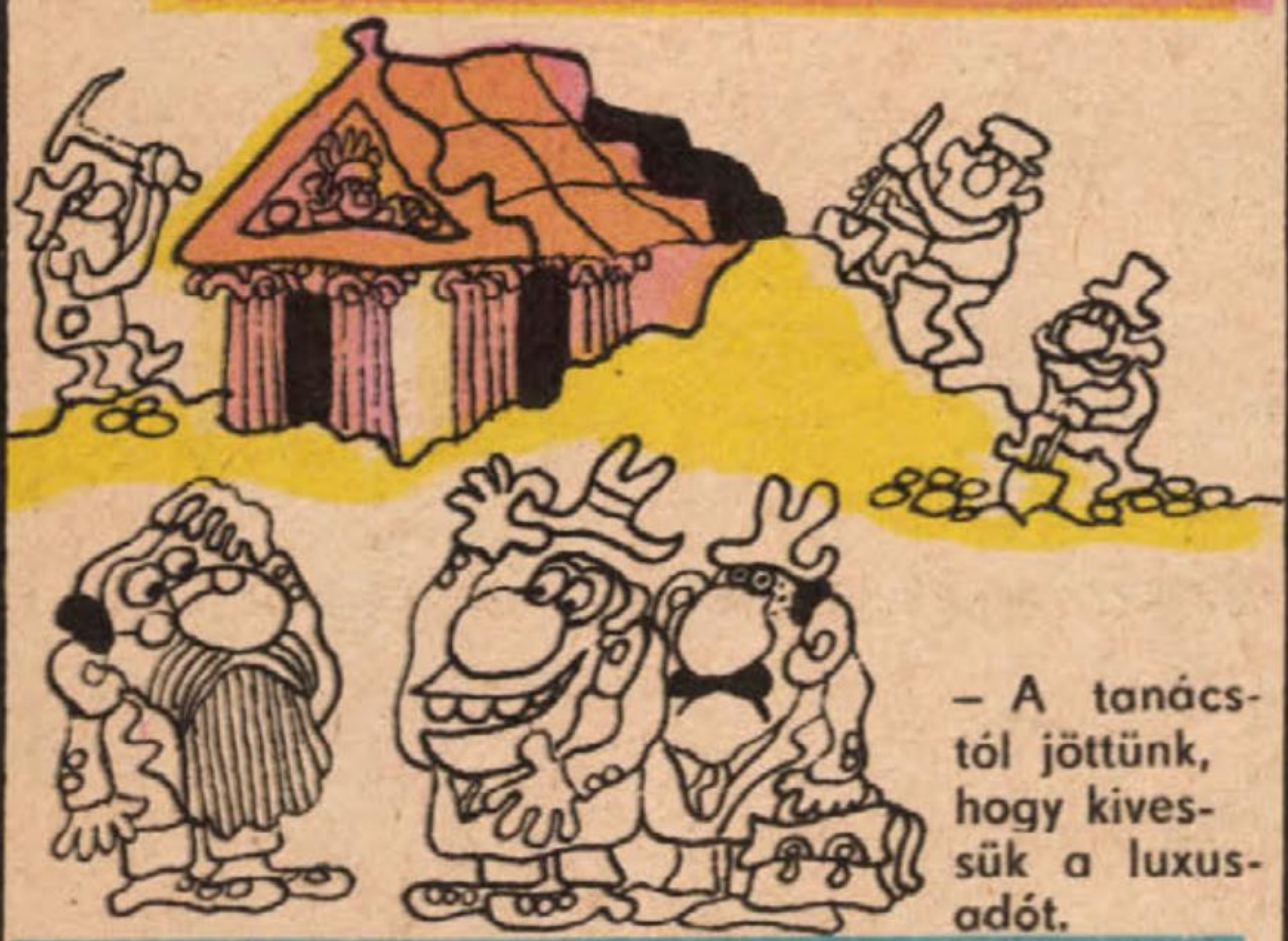

– A tanácstól jöttünk, hogy kivessük a luxusadót.

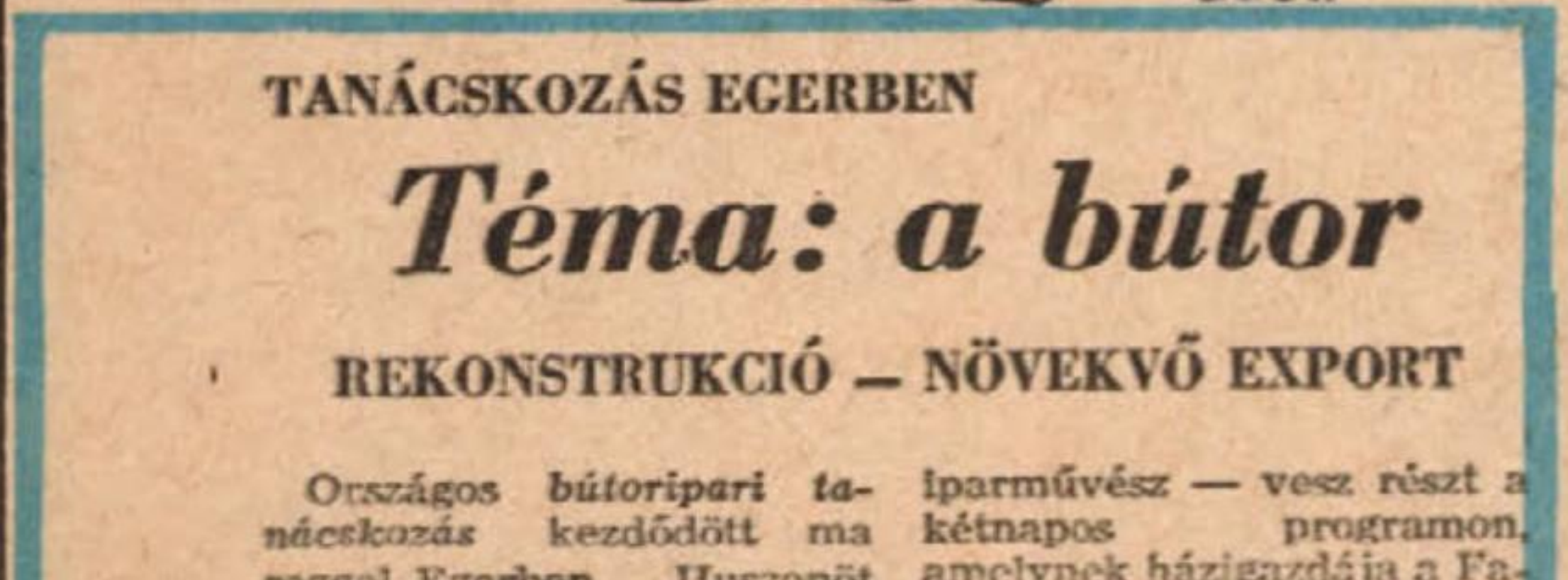

TANÁCSKOZÁS EGERBEN

Téma: a bútor

REKONSTRUKCIÓ – NÖVEKVŐ EXPORT

Országos *bútoripari tanácskozás* kezdődött ma reggel Egerben. Huszonöt iparművész — vesz részt a kétnapos programon, amelynek házigazdája a Fa-

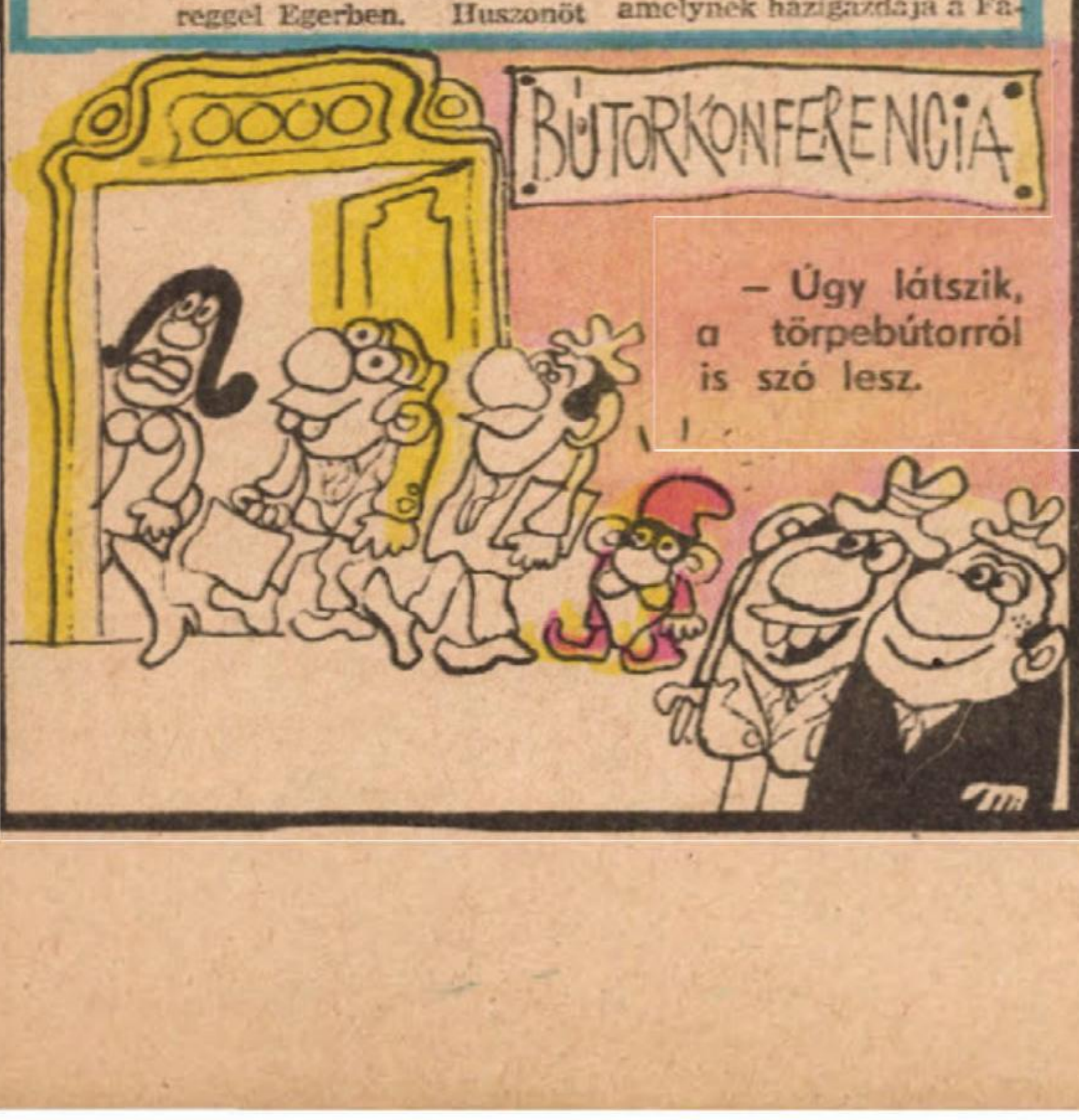

– Úgy látszik, a törpebútorról is szó lesz.

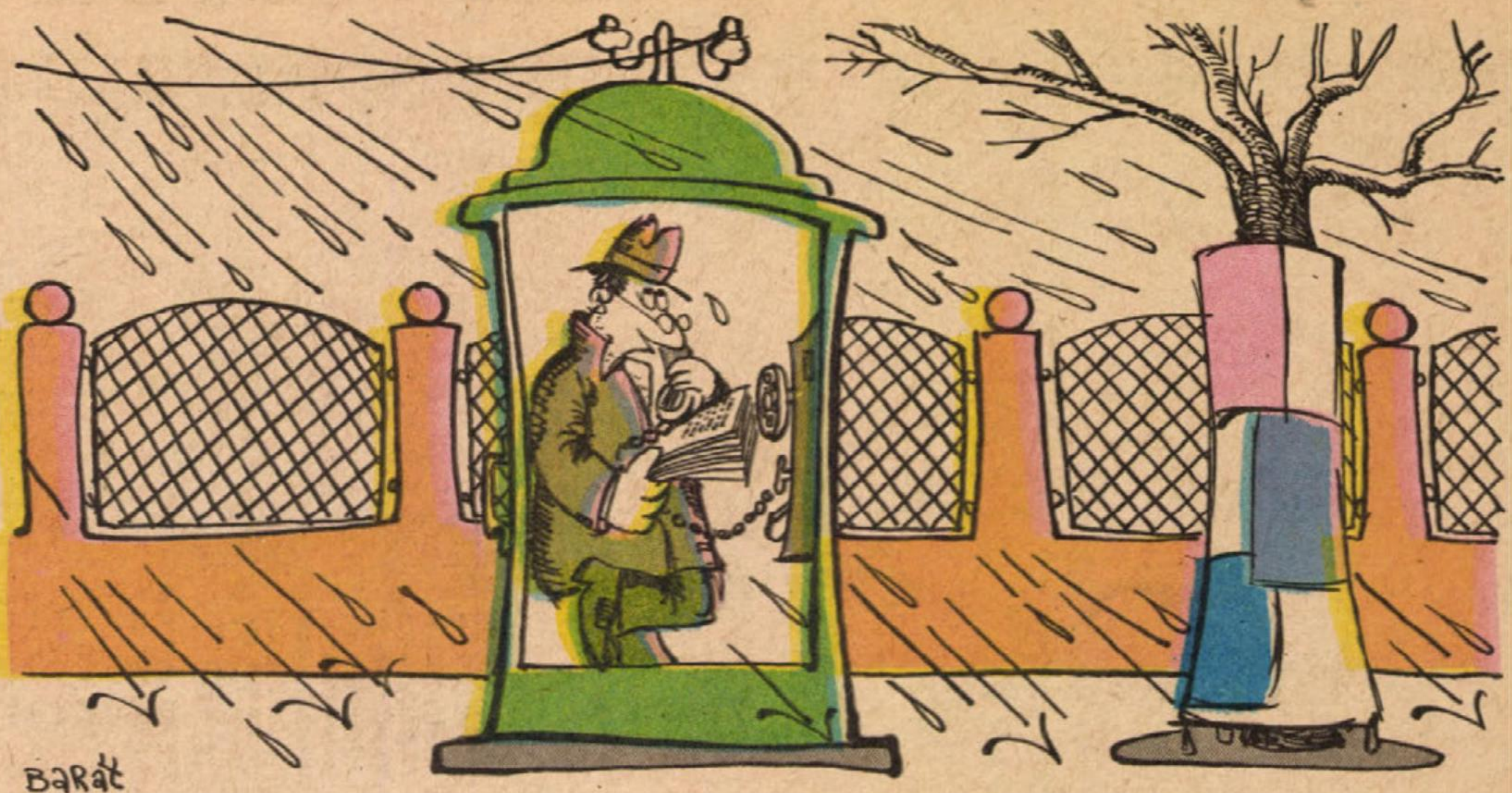

– A kerületből háromezer telefonbeázást szeretnék bejelenteni. A nevek és a telefonszámok a következők...

ártámogatnak

Havi százezer forint a jövedelmem. Ugye irigykednek és csodálkoznak, hogy bevallom. Pedig nem vagyok sem nőgyógyász, sem maszek vattacukorgyártó, sem halottlátó. Egyszerű könyvelőként dolgozom a kefeiparban, mégcsak nem is sikkasztok. Nem ettem kefét, pedig lenne rá alkalmam.

A dolog úgy történt, hogy nemrégiben megtudtam a tévéből: körülbelül évi ezer forinttal járulnak hozzá a közlekedési költségeimhez. Például a villamosjegy ára tulajdonképpen négy forint, de mi csak egyet fizetünk érte. No most, ez az évi ezer forint támogatás, majd egy százas havonta.

De menjünk sorjában! Természetesen csak nevetségesen töredék részét fizetjük a tényleges lakbérnek, fűtés-, gáz-, és villanyszámlának. A rádió és tévédíj pedig nemzeti ajándék. Az is köztudomású, hogy az állam milyen nagy mértékben támogatja az alapvető élelmiszercikkek árait. Bagóért kapjuk a lisztet, kenyeret, tejet, vajat stb. Valószínűleg a hús- és hentesáruk is ártámogatottak, ha nem is látszik rajtuk. Az üzemi ebédért és gyermekétkeztetésért csak azért fizetünk valamicskét, hogy az adminisztráció se maradjon munka nélkül. Tudjuk, hogy az iskoláztatás az általánostól az egyetemig, hány százezer forintba kerül fejenként. Nekünk pedig teljesen ingyenes, kivéve a pedagógusnapot.

Beszéljünk a gyermekruhákról és cipőkről. Ha azt a vásárlónak valóban meg kellene fizetnie, rámenne a gatyája, még a gyerek gatyája is. Na és a kultúra! A színház, mozi és múzeumjegyek. Nevetségesen csekélyek. Majdnem nekünk fizetnek, csakhogy betérjünk a kultúra csarnokaiba, nem úgy, mint a Dimitrov téri csarnokba.

Nem feledkezhetünk meg a szakszervezeti, vállalati üdültetésről sem. Amennyit két hétre teljes ellátással fizetünk, azért maszek módon a Balatonnál legfeljebb egy disznóólat kaphatunk, ingyenes vályúhasználattal. Most jutnak eszembe — az áremelés ellenére is — az újságok, folyóiratok, könyvek. Ha reális áron adnák őket, minden könyv olyan drága lenne, mint a nemrég megjelent Zilahy-kötet.

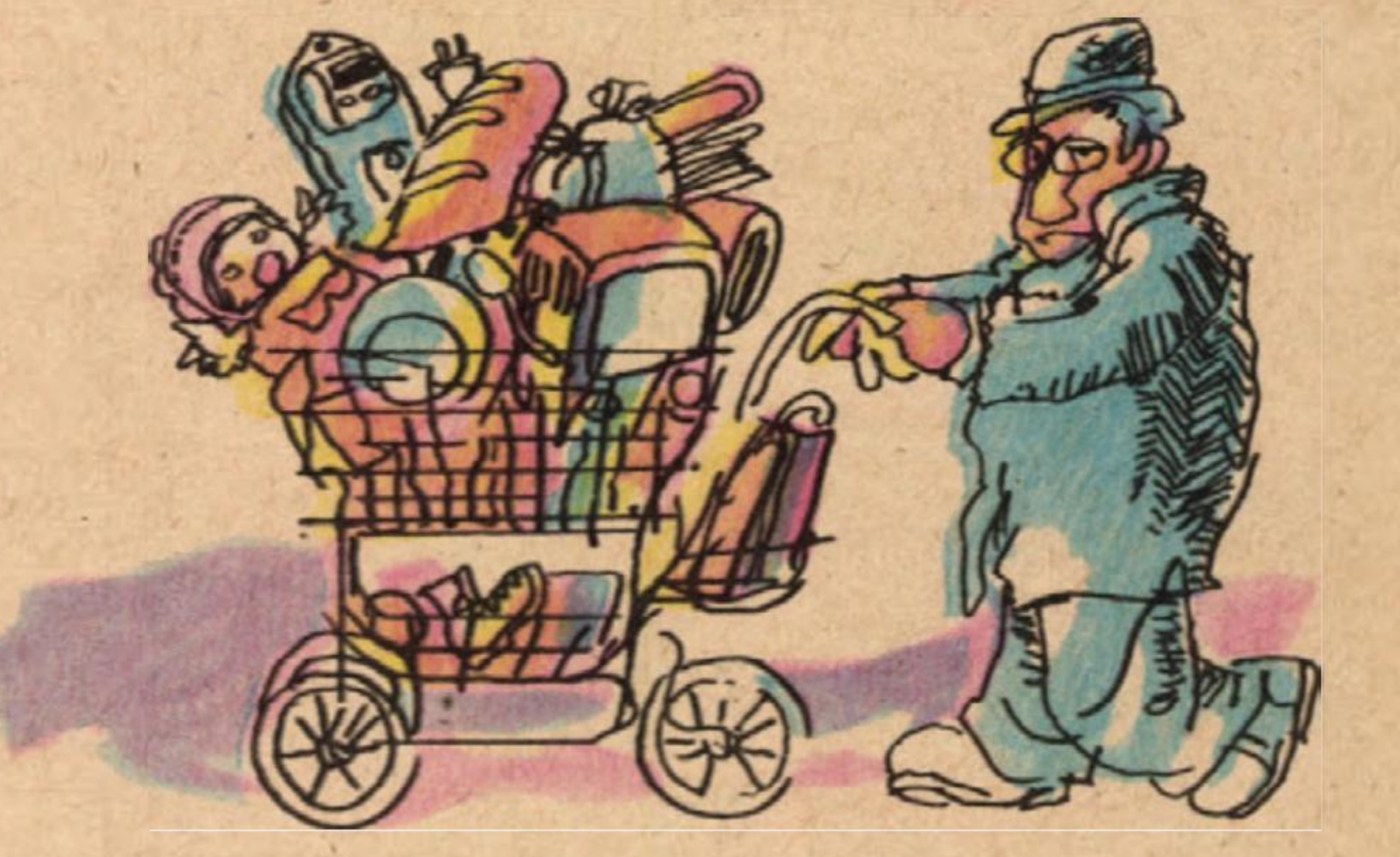

Próbálja csak összeadni a kedves olvasó! Legalább havi hatezer forint szubvenciónál tartunk, per koponya. Ez persze még mind semmi!

Hozzászámolom az ingyenes egészségügyi ellátást, a társadalombiztosítást, a szociális intézkedések forintjait. A gyógyszerek olyan olcsók, hogy a hétvégi bevásárláshoz mindenkinél hozzátartozik egy-két levél Kalmopyrin, Demalgon és Andaxin beszerzése. Az óvodák és bölcsődék! Többe kerülne a nyalóka, ha egész nap otthon lenne a gyerek, mint az óvodai-bölcsődei ellátás díja. A szolgáltatások alacsony ára (és színvonala) ismert. A Patyolatnál száz lepedőtisztítás árából egy fateknőt is alig vehetnénk. De többet ne is említsünk, pedig a példák tovább sorolhatók.

Ha pontosan számoltam, egy főre havonta 117 ezer forint esik. Ennyi lenne a jövedelmem, de...

Ebből azonban le kell számítani a borravalókat, a csúszópénzeket, az orvosi hálapénzt, a szervizek packázásait, a jegyüzérek sápját, a színes tévé és a magyar Lewis farmer árának 40%-át, a lakás belépést és lelépést, a telefonbeszerelést, a Boney M. nagylemez és a krimik plusz költségét, valamint a krumplis kenyér árának felét. Az annyi, mint havi húszezer.

A 117 ezerből lejön 20 ezer, marad 97 ezer. Ehhez jön még a tényleges havi háromezer forintos fizetésem. Íme a havi százezer forint. Ugye már nem tetszenek annyira irigykedni?

Volna egy javaslatom! Erről a háromezer forint havi készpénzről szívesen lemondok. Ez ugyanis elenyésző része a százezernek, csak bonyolítja a helyzetet. Azt a pár csip-csup apróságot, amit én a háromezerért vásárolhatok, érdemes lenne szubvencióként megkapnom. Nem is kell több készpénz, csak kellően ártámogassanak.

Majláth László

TÁJÉKOZOTT GYEREK

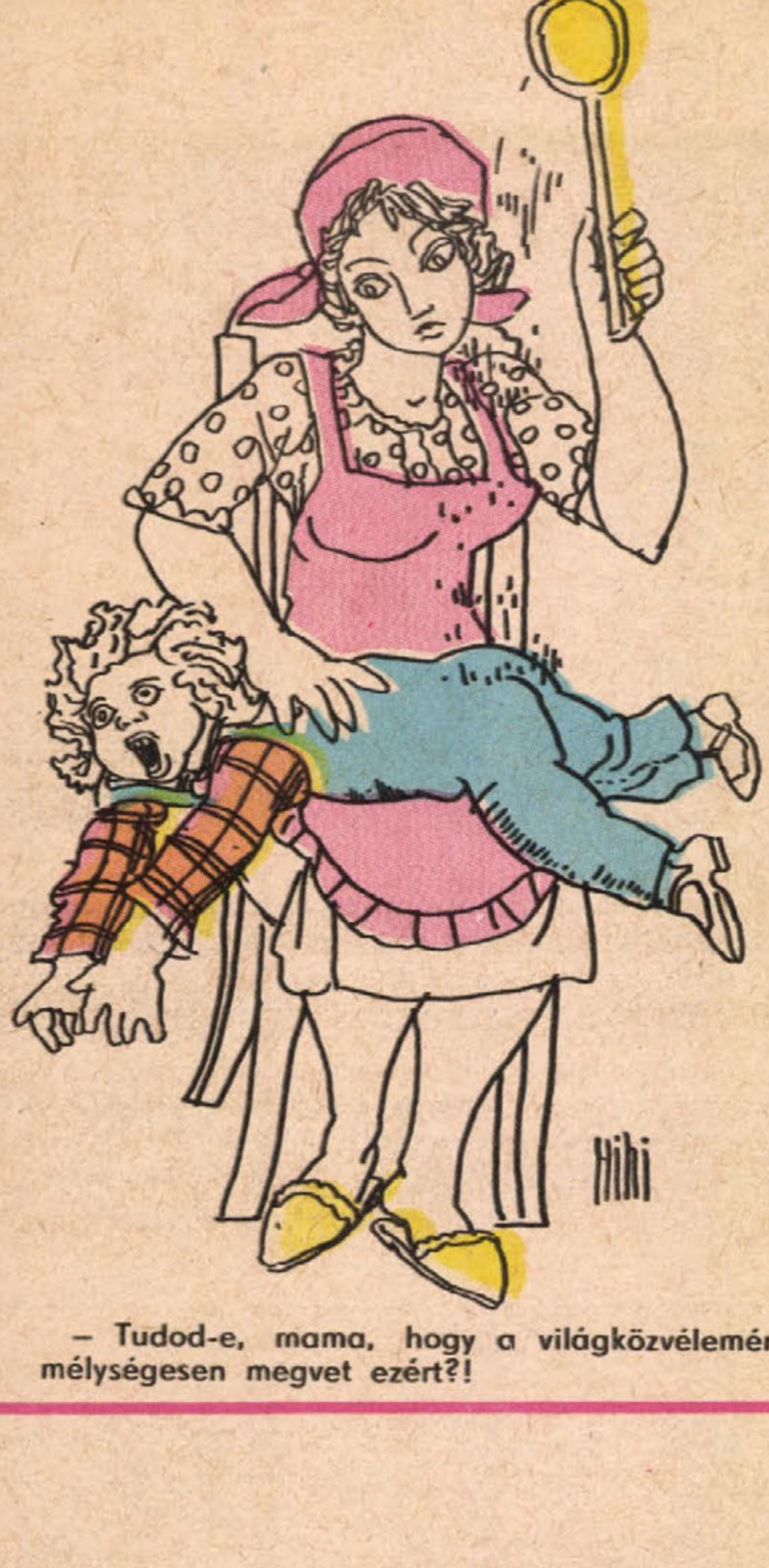

– Tudod-e, mama, hogy a világközvélemény mélységesen megvet ezért?!

RENDKÍVÜLI

Lépcsőházi futóismerősöm, Szintén Z. Jenő mesélte egyik reggel az autóbuszmegállóban:

— Már megint meg kell szakítanom szokásos éves rendkívüli szabadságomat.

— Miért? — érdeklődtem.

— Mert a Posta, sajnos, megint rendbehozta a beázott telefonvonalakat.

— Beszéljen világosan — kértem.

— Mindent elmesélek. Szokásos éves szabadságomat húsz éve mindig augusztus hónapban veszem ki, a rendkívüli szabadságaimra pedig általában februárban, májusban, júniusban és októberben kerül sor.

— A kollektív szerződés mennyi rendkívüli szabadságot biztosít?

— Az én rendkívüli szabadságaim nem a kollektív szerződéstől, hanem a meteorológiától függenek.

— Tudomásom szerint ön nem meteorológus.

— Így van, de ennek ellenére rendkívüli szabadságaim mindig összefüggésben vannak az időjárással. Én ugyanis olyan munkakört töltök be a hivatalomban, amelyhez elengedhetetlenül szükséges a telefon használata, tehát én telefon nélkül nem tudok dolgozni. És ezzel függ össze az én rendkívüli szabadságom, mert nálunk hála istennek a telefonnal mindig történik valami.

— Például?

— Például jön egy nagyobb esőzés, és rögtön beázik a kábel, esetleg előfordul egy kisebb csőtörés és ugyancsak néma lesz a távbeszélő készülékem. Ezért engem a hivatalban senki nem tud felhívni, és sem hívhatok fel senkit, tehát nem tudok dolgozni. Ilyenkor nincs munkám, azaz rendkívüli szabadságon vagyok. Így történt ez az elmúlt hetekben is, amikor hála az időjárásnak, ismét beázott egy csomó telefonkábel, és ezek között az enyém is süket lett.

— Mint az ágyú?

— Pontosan. Ekkor megkezdtem szokásos éves rendkívüli szabadságomat, de sajnos, ma reggeltől meg kell szakítanom, mert a rádió és a televízió bemondta, hogy tegnap este óta a Posta bravúros gyorsasággal megjavította a telefonokat. Pedig szerettem volna még egy kicsit pihenni, mert fáradt vagyok és még két évem van a nyugdíjig.

— És mit csinál majd akkor, ha nyugdíjas lesz?

— Semmit. Reggelenként kihúzom a lakásomon a telefont, és egész nap úgy érzem magam otthon, mintha bent lennék a hivatalban és be lennék ázva.

Miklósi Ottó

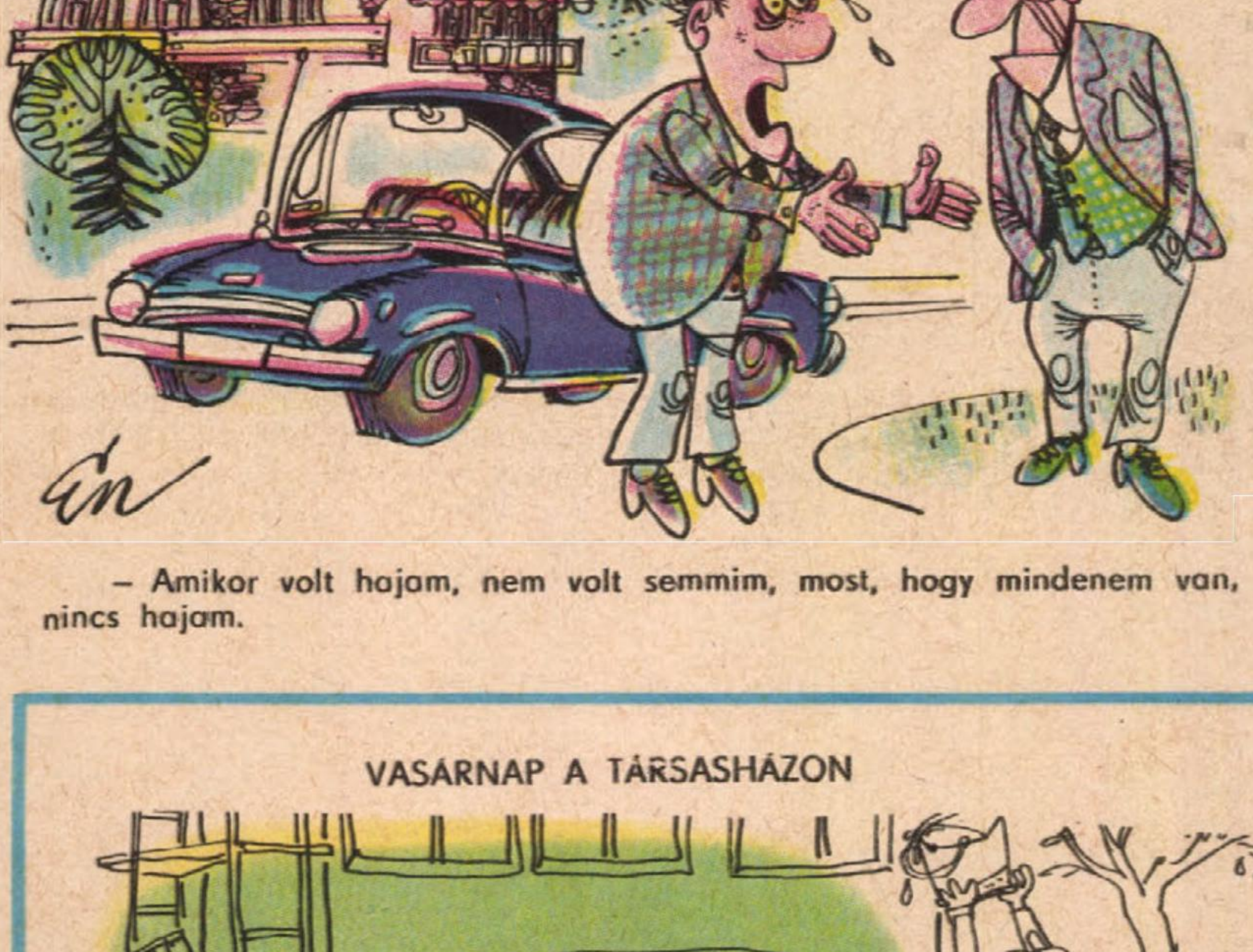

– Amikor volt hajam, nem volt semmim, most, hogy mindenem van, nincs hajam.

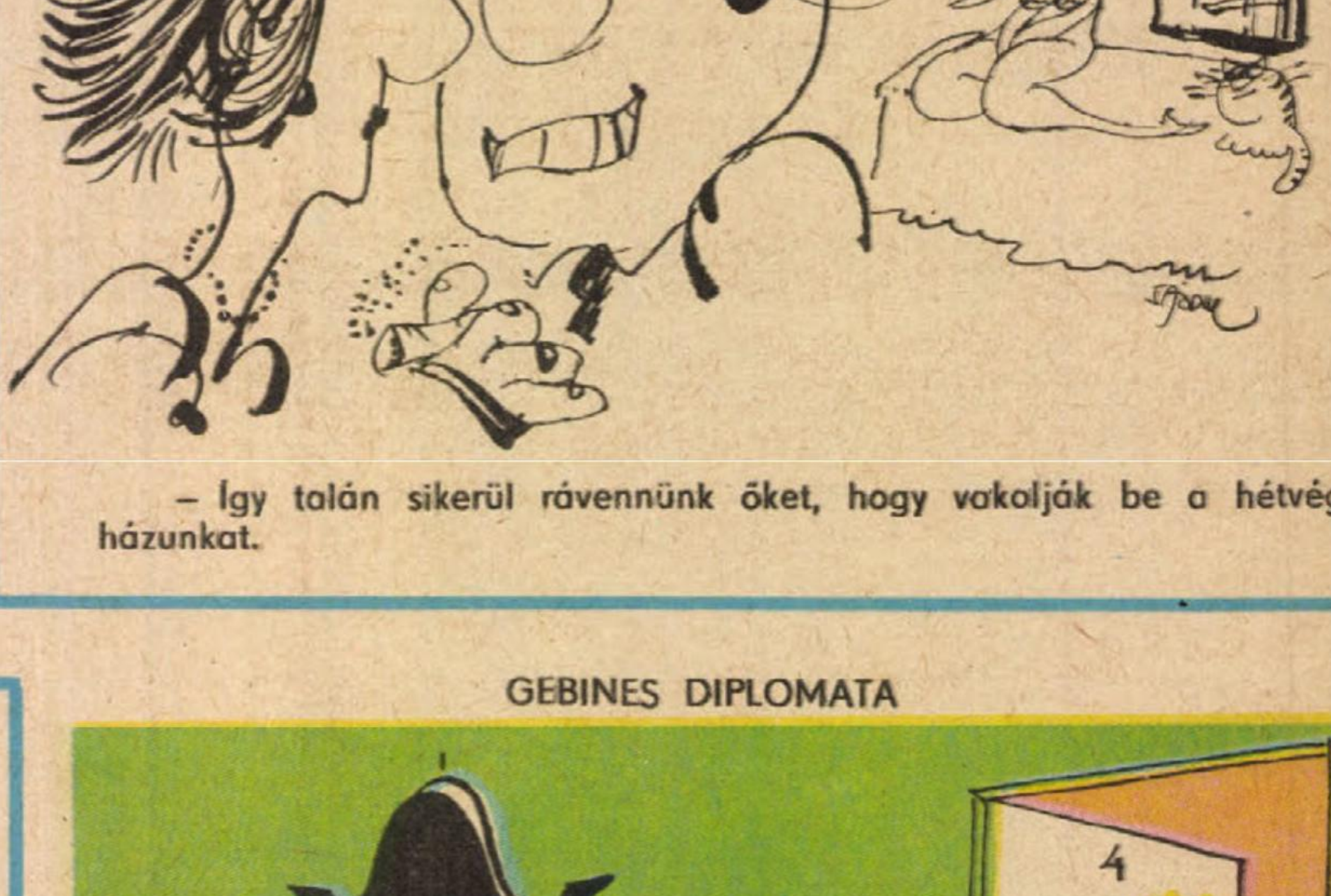

– Így talán sikerül rávennünk őket, hogy vakolják be a hétvégi házunkat.

VASÁRNAP A TÁRSASHÁZON

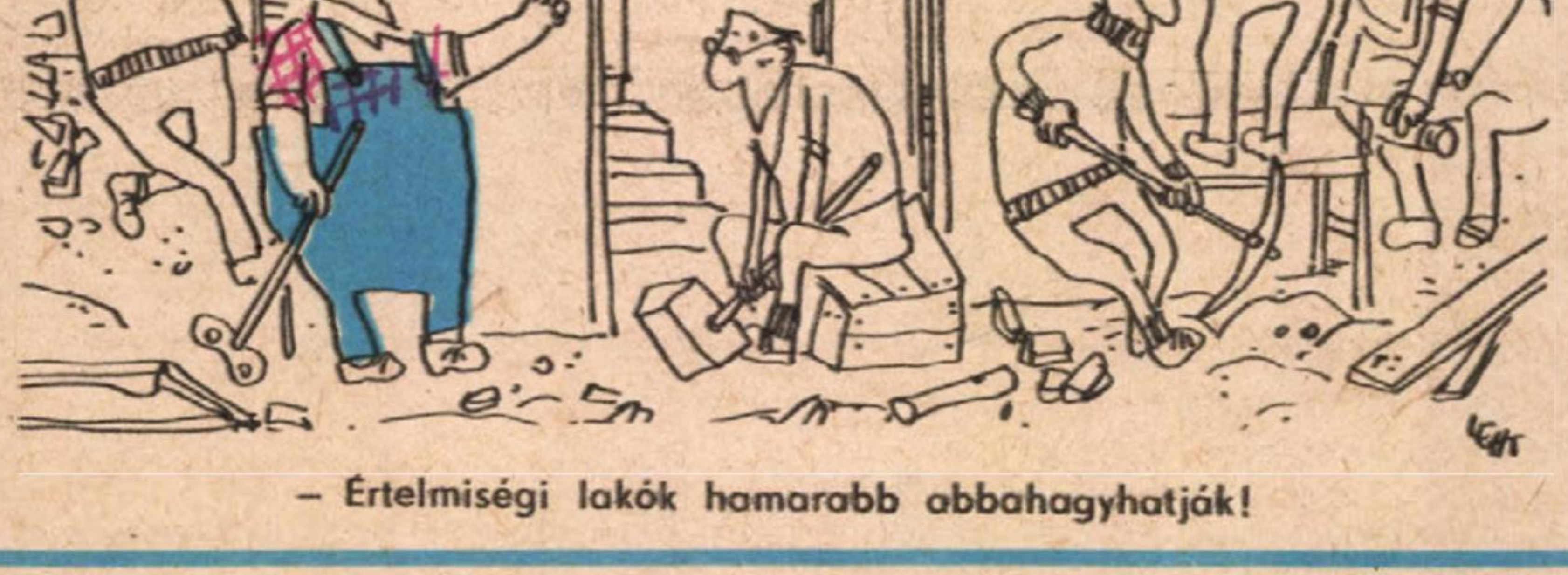

– Értelmiségi lakók hamarabb abbahagyhatják!

GEBINES DIPLOMATA

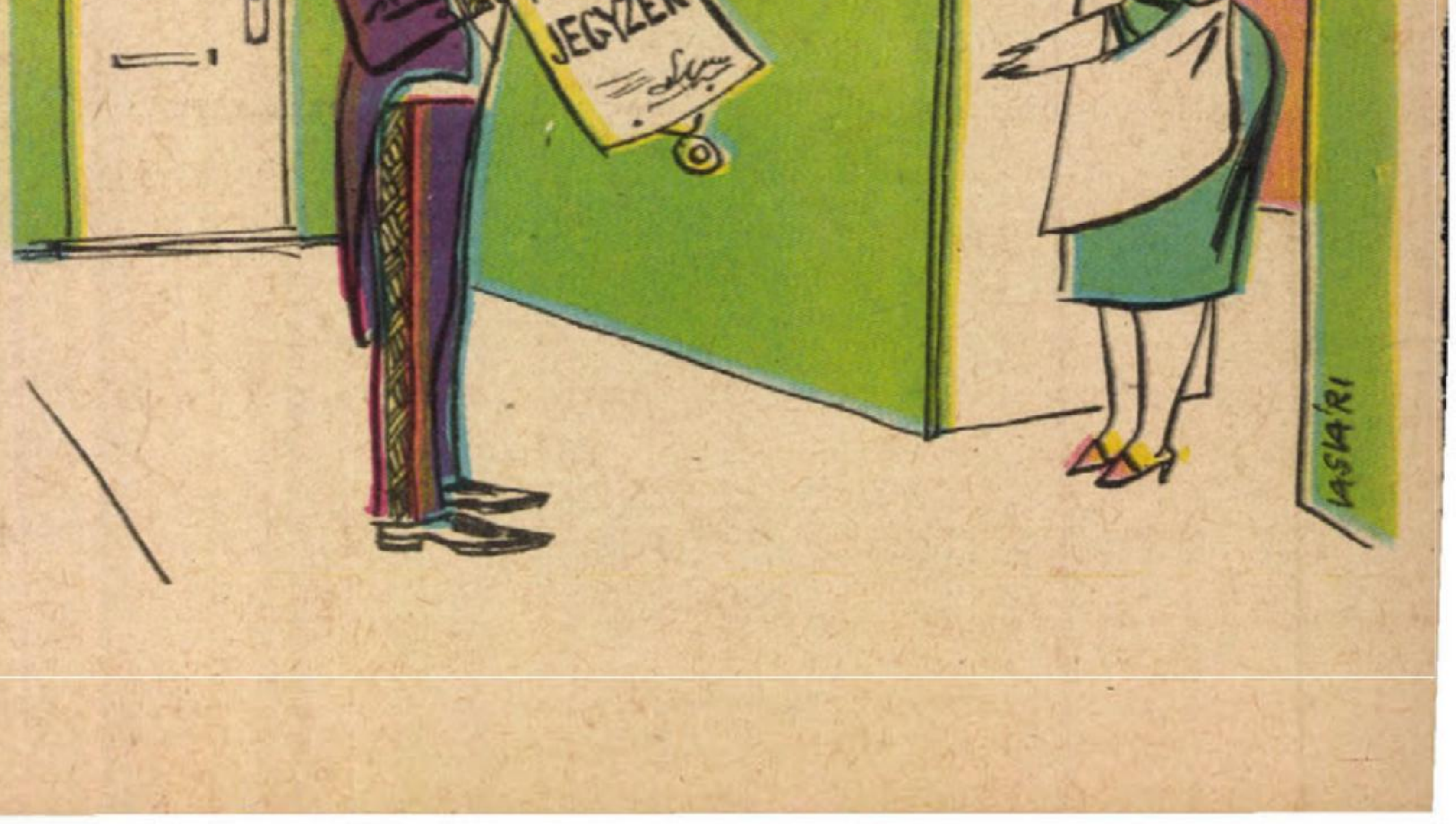

YETI

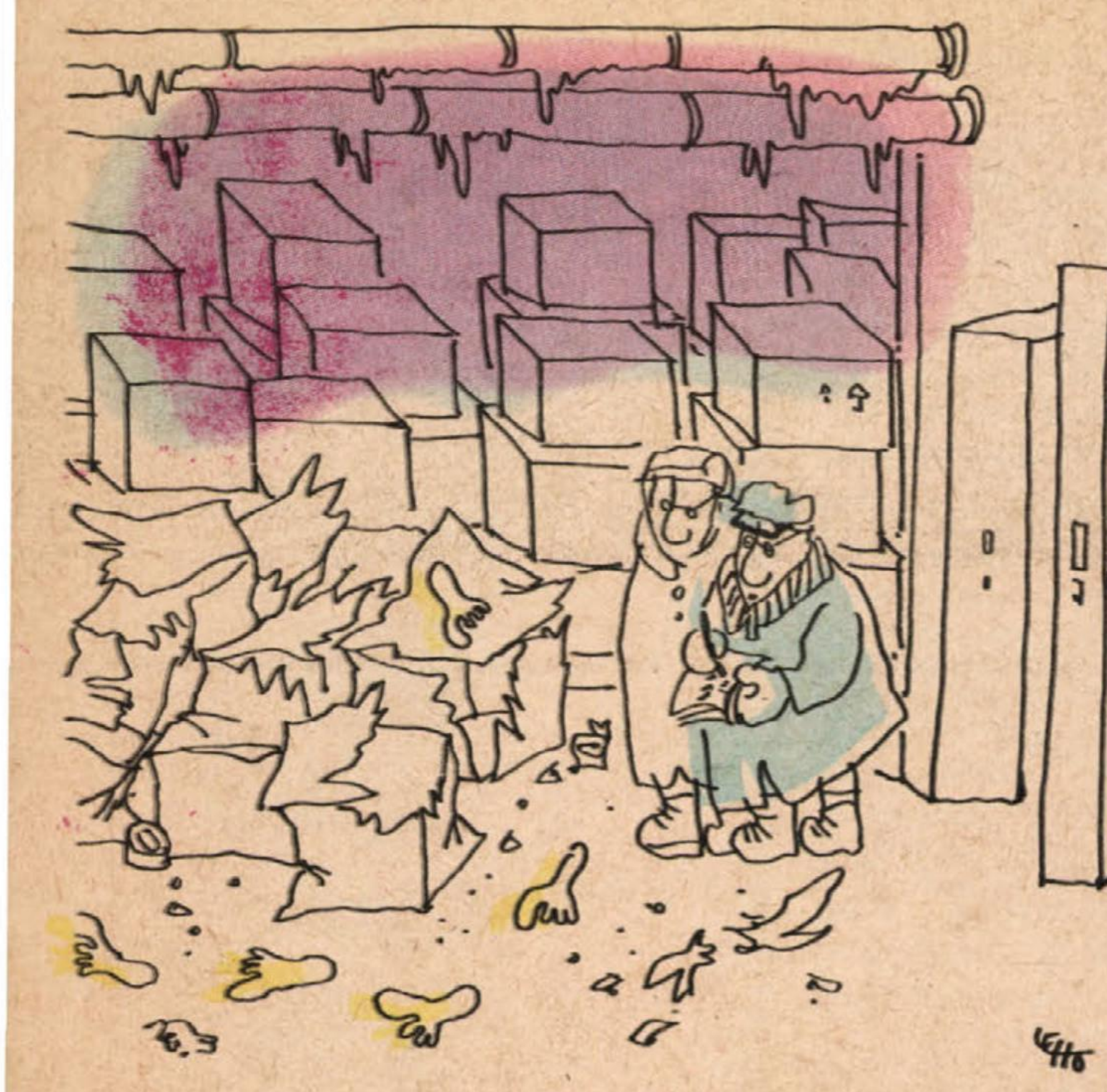

– Ki fogja nekünk elhinni, hogy ezért van leltárhiány?!

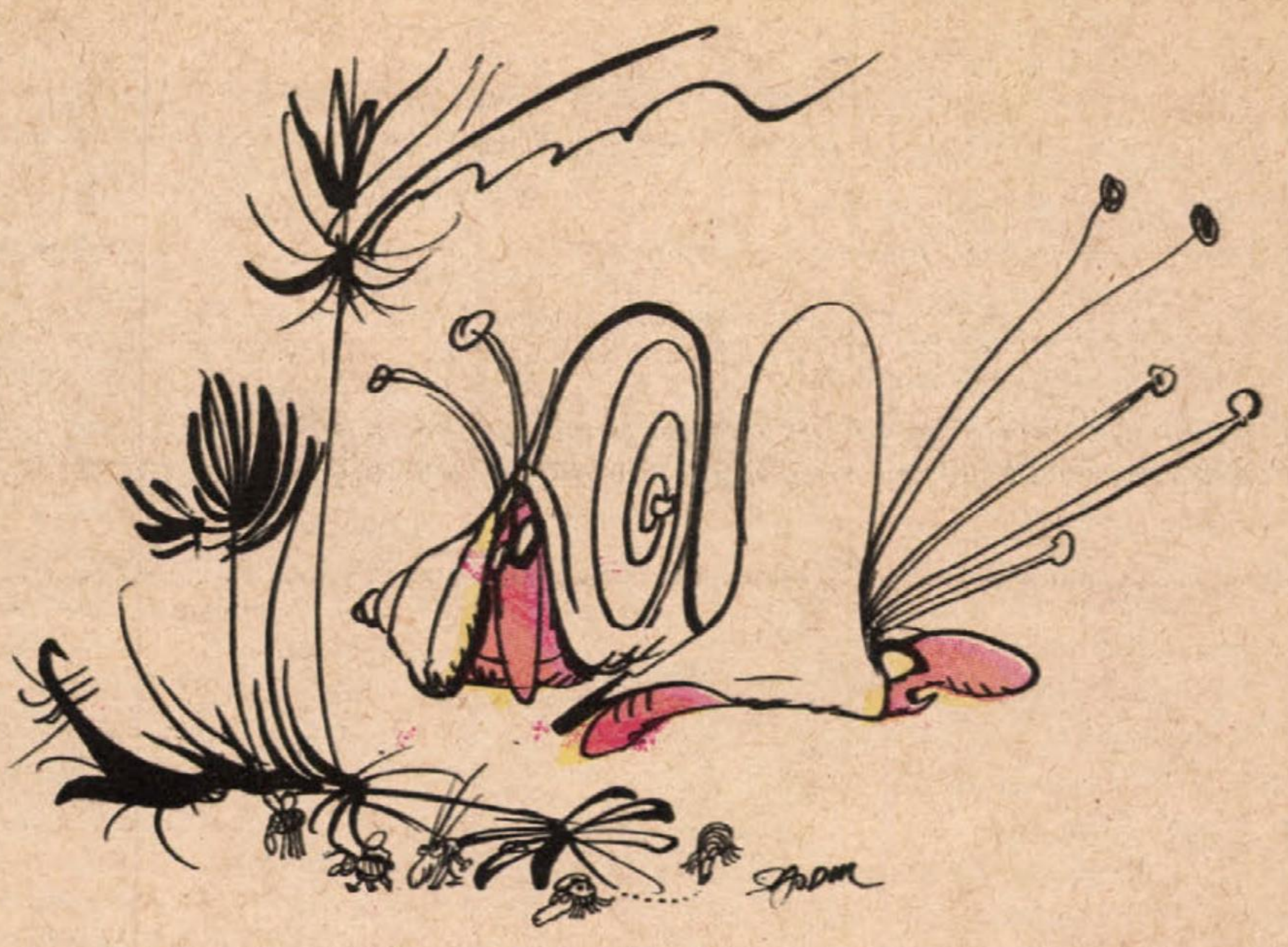

– Jól nézek ki, mire ez feljön a legénylakásomra, én már rég nem leszek férfi.

HÁLACIKK

Az újságírás sokak szemében irigyelt foglalkozás. A közhiedelem szerint az újságíró hajnalig dorbézol a mulatóhelyeken, borgőzös állapotban veti papírra cikkeit, miközben kétháróm táncosnőt tart az ölében.

Pedig nem így van. Az újságírónak sok a gondja-baja, ezért olyan sok a beteg közöttük. Több mint másutt. Igaz, ezt nem tudom konkrét statisztikai adatokkal bizonyítani, mégis így van. Onnan tudom, hogy olvasok.

Ma például egy lebilincselő riportot olvastam a Hazai Életben a füredi szívkórházról. Nem volt benne semmi ijesztő, mégis nagyon megrázott. A cikket ugyanis az én kedves Koppenhághay kollégám szerzette, aki életében másról sem írt, csakis és kizárólag a ló- és ügetőversenyekről. Rögtön tudtam, hogy baj van. Koppenhághaynak fáj a szíve. Hogy a csodába került volna máskép egy balatonfüredi szívkorház-riport az ő tollából a lapba?!

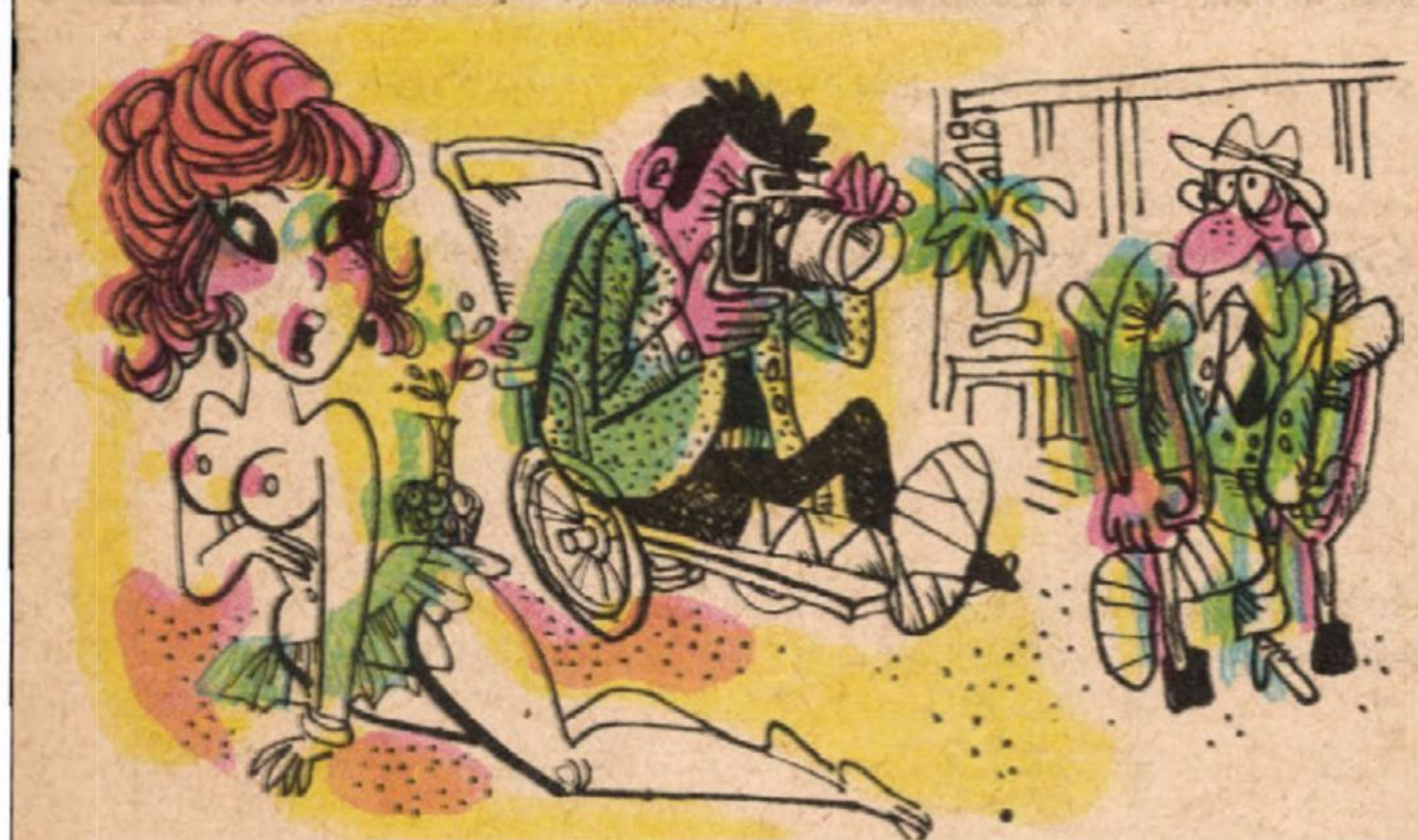

Általában mindig pontosan tudom, mi van az újságírókkal egészségügyi téren. Ha jön az ősz, nemcsak abban lehetek biztos, hogy hullani kezdenek a falevelek, de abban is, hogy jön a Tegnapi Hírlapban egy őszbecsavarodott tárca a hévízi gyógyfürdőről. Ilyenkor mélységesen elszomorodom: szegény Hőböri Jóskának már megint kiújúlt a nyavalyája, bevonult Hévízre. Ha két flekket ír, akkor reuma, ha hármat, akkor köszvény.

Múltkor találkoztam Reszelős Gézával a Harcias Tülök rovatvezetőjével. Azt állította, hogy kutyabaja, makkegészséges. Nekem ugyan beszélhet! Azóta olvastam a riportját, amiben agyba-főbe dicsérte a parádi gyógyintézet stábját a fűtőtől az igazgató-főorvosig. Diagnózisom: előrehaladott gyomorfekély idegi alapon.

No tessék, Feltéti Elemért is utólérte a nemezis. Ez a kiváló fotóriporter, a nők bálványa, az ulánustermetű szép szál legény, bajba került. Remek képriportját láttam a Hírmagazinban. Csupa mankós, fejebubjáig bepólyázott balesetes beteg a sebészeti kórház kertjében, ebédlőjében, kezelőjében. Tekintve, hogy Elemér eddig kevés érdeklődést árult el az emberi nyomorúság iránt, többnyire hiányos öltözetű csinibabákat szokott volt fényképezni; nem is vitás, az történt, amitől óvtuk — gyorsan hajtott, vagy szabálytalanul előzött.

Vannak jó híreim is. Örülök, hogy Morzsás Gabinak nincs komoly baja. Csak a szemészeti ambulanciáról írt elemző riportot. Úgy látszik ugrott egy dioptriát az öreg fiú.

Hogy múlik az idő!Köztes Imrének már unokája született. Nem mondta nekem, de anélkül is tudom. Milyen szépen beszélt a minap a rádióban az Ugrik Borbála szülőotthonról, a tolófájdalmakról, az anyatejről, meg a pelenkázásról! Így csak az tud írni, aki benne van az ilyesmiben. Imre viszont koránál fogva nem lehet apa, neménél fogva nem lehet anya. Semmi kétség: nagypapa lett, boldog és hálás nagypapa.

Mert ezek a cikkek az orvos, a gyógyintézmény iránti hálát fejezik ki, csakúgy, mint a hálapénz. Hálacikkek.

Sajnos, egyre többet írunk kórházakról és egyre gyérebben a mulatóhelyekről. Ez a baj!

Novobáczky Sándor

KERESŐSZOLGÁLAT

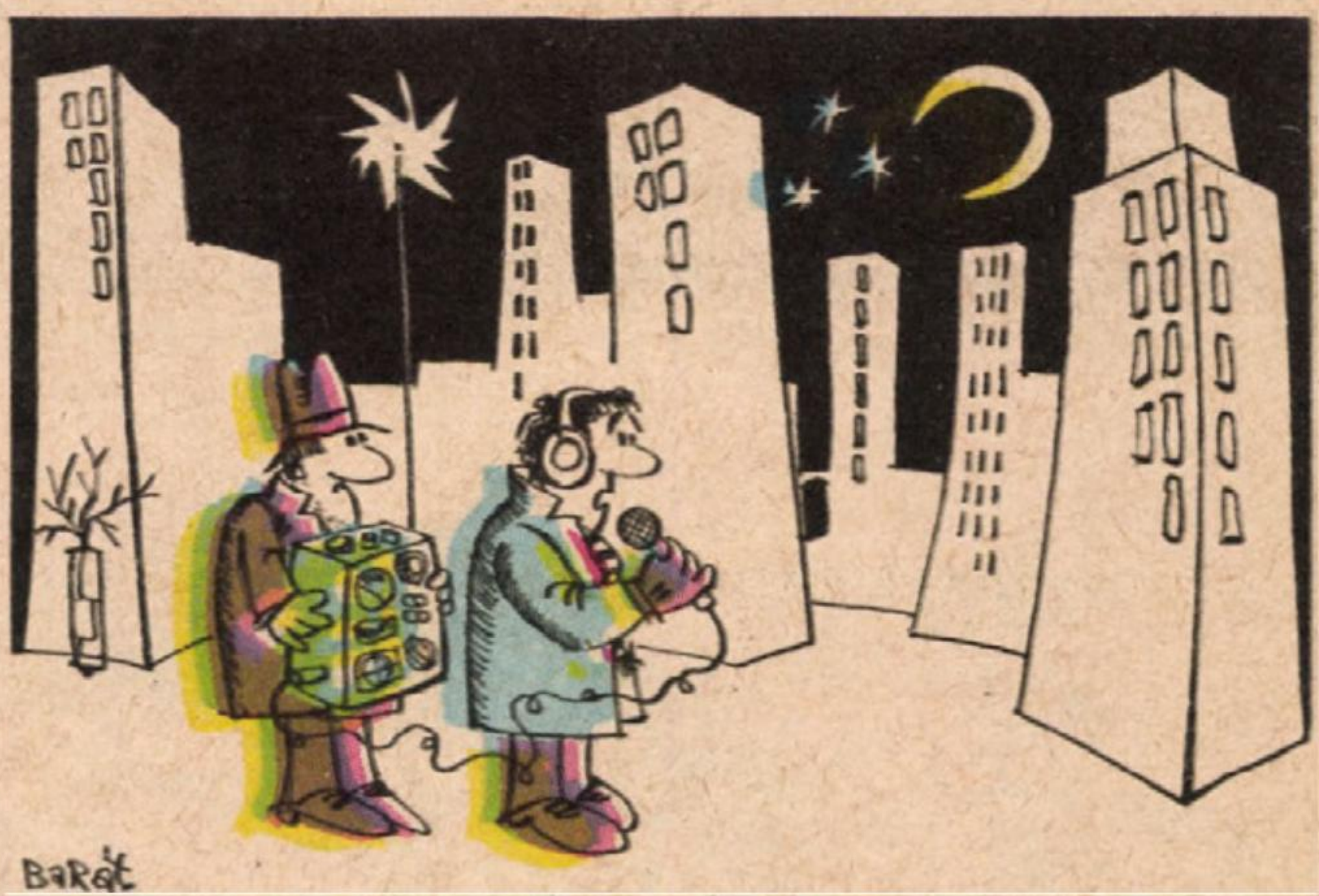

– Valaki elvitte a rádiós kocsinkat tegnap délután.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nem felejtette el, kedves barátom, hogy tartozik nekem ötven dollárral?

— Egyelőre nem, de adjon még egy kis időt és el fogom felejteni.

LÁNYKÉRÉS

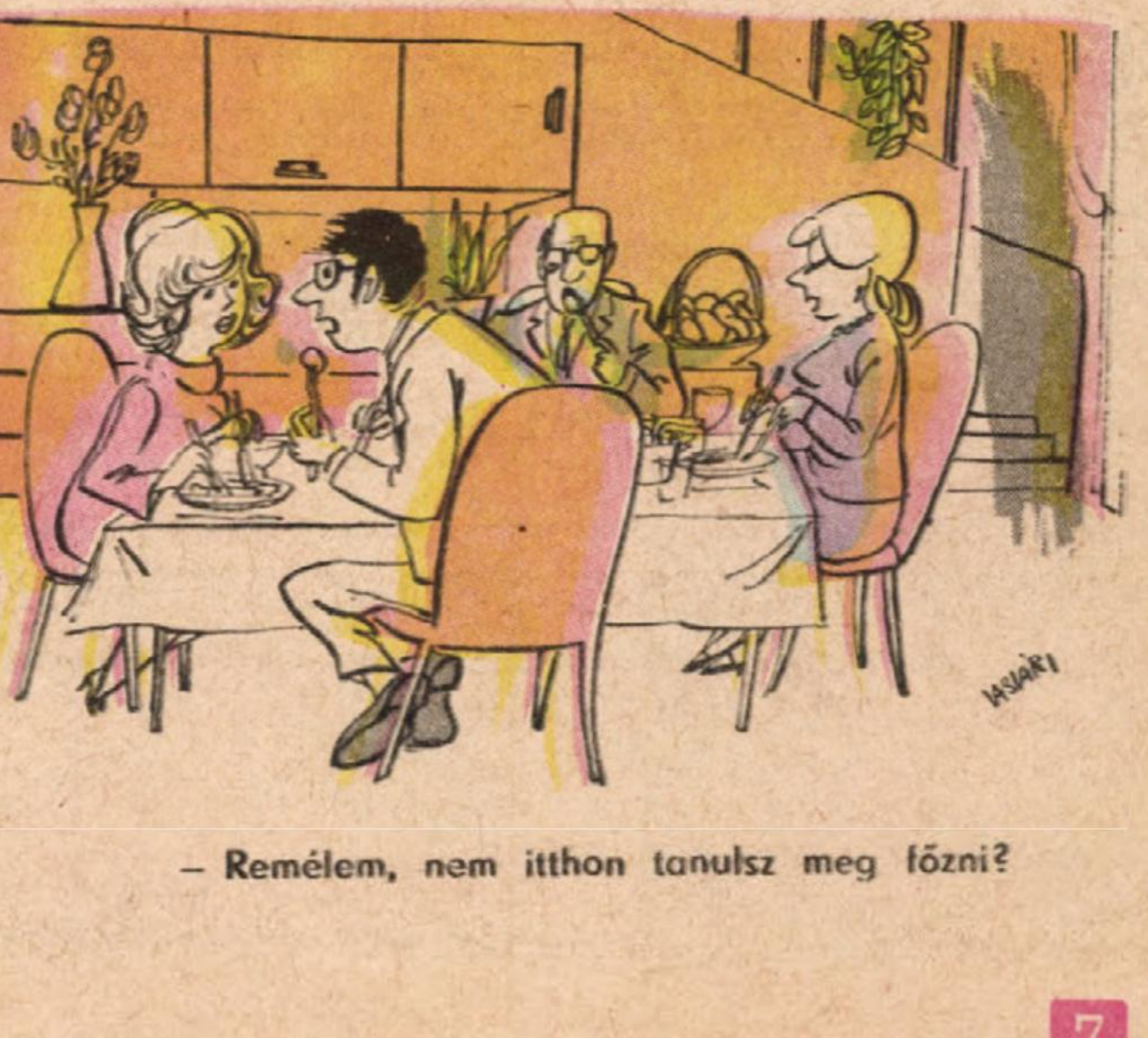

– Remélem, nem itthon tanulsz meg főzni?

ÜGYINTÉZÉS

— Márpedig innen addig el nem megyek, míg el nem intézik az ügyemet! — harsogta Dodonai Kázmér. Arca kipirult, szemében végtelen elszántság tükröződött. Pálcai Zsolt főelőadónak arcizma sem rebbent, könnyed mozdulattal a fotelre mutatott:

— Ha jól összehúzza magát, ebben elalhat. Meleg takarót talál a szekrényben, az 1967-es elintézetlen akták között. Elalvás előtt ne felejtse eloltani a villanyt. Mára vége a hivatalos időnek. Mi hazamegyünk. Érezze jól magát új otthonában.

Dodonai a táskájából szalonnát, kenyeret, vöröshagymát vett elő. Jóízűen megvacsorázott. Egy darabig a zsebrádióján Luxemburgot hallgatta, aztán nyugovóra tért. Elalvás előtt az volt az utolsó gondolata, hogy innen addig egy tapodtat sem megy, amíg el nem intézik az ügyét.

Reggel arra ébredt, hogy a takarítónő a szekrényről, a bútorokról és róla letörölgette a port. Pálcai Zsolt főelőadó vidáman üdvözölte Dodonait:

— Nos, hogy telt az éjszaka? Remélem, elalvás előtt megszámolta a szoba négy sarkát. Akkor minden kívánsága teljesül.

— Tehát elintézik az ügyemet? — kérdezte reménykedve Dodonai.

— Arról szó sem lehet.

A nap már hamar elszaladt. Dodonai kitűnően szórakozott azon, hogy milyen pártatlan önteltséggel utasítják el a Hivatalban az ügyfelek kérését.

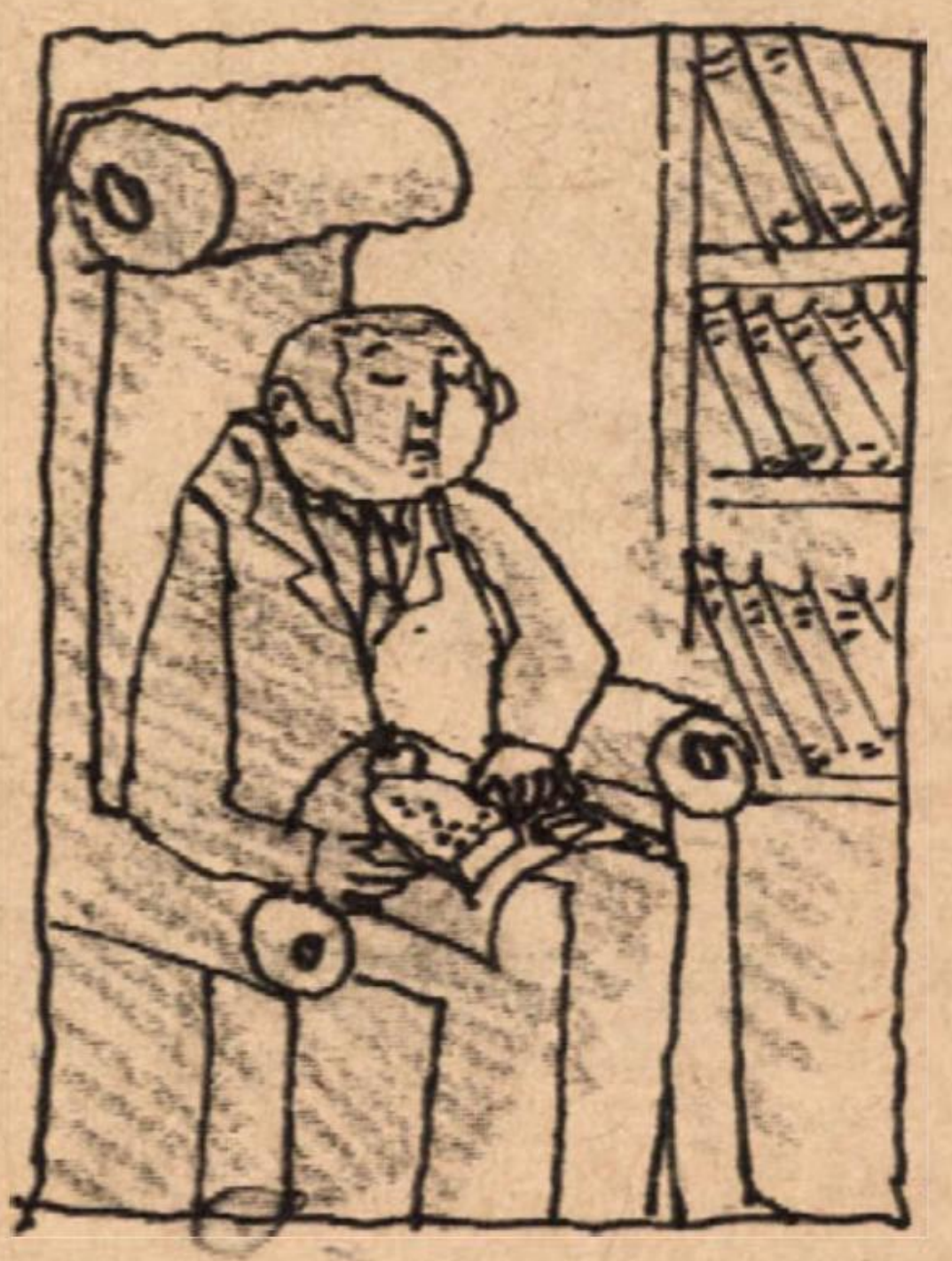

Észre sem vette, hogy repül az idő. Már egy hónapja lakott ebben a hivatali szobában. Esténként apró villanyrezsón körömpörköltet főzött vacsorára, és a beadott kérvényeket olvasgatta. Színes, érdekes emberi sorsok tárulkoztak ki előtte. Nemcsak Dodonai szokta meg új lakóhelyét, hanem a tisztviselők is úgy tekintették, akár egy leltári tárgyat, mint például egy levélnehezéket.

Az a tizenegy esztendő úgy elsuhant, hogy szinte észre sem vette. Pálcai Zsolt főelőadó haját már megüté a dér. Ha rossz napja volt, Dodonai régi huszáranekdotákat mesélt neki. A szobasarok, ahol Dodonai lakott, intim hangulatúvá, családiassá vált. Egy apró konyhakredenc, fridzsider, minitelevízió tette lakályossá. Érzelmi élete is kiegyensúlyozottá vált, amikor Mariska, a takarítónő vonzalomra gyúlt iránta. Csodálatos, aranysárga marhahúsleveseket hozott neki velőscsonttal. Dodonai boldog és elégedett volt a sorsával. Pálcai főelőadó nyugdíjaztatása előtt egy nappal odalépett Dodonai elé, homlokon csókolta, s ünnepélyes hangon így szólt:

— Ön erős akaratú ember. Következetesen kitartott amellett, hogy innét addig el nem megy, amíg ügyét nem intézzük el. Örömmel jelenthetem, hogy ön győzött. Kérelmét végül elintéztük.

Dodonai térdre rogyott Pálcai előtt és halkan rebegte:

— Könyörgök, tegye a kérelmem az elintézetlen akták közé. Szeretnék még maradni egy kicsikét...

Galambos Szilveszter

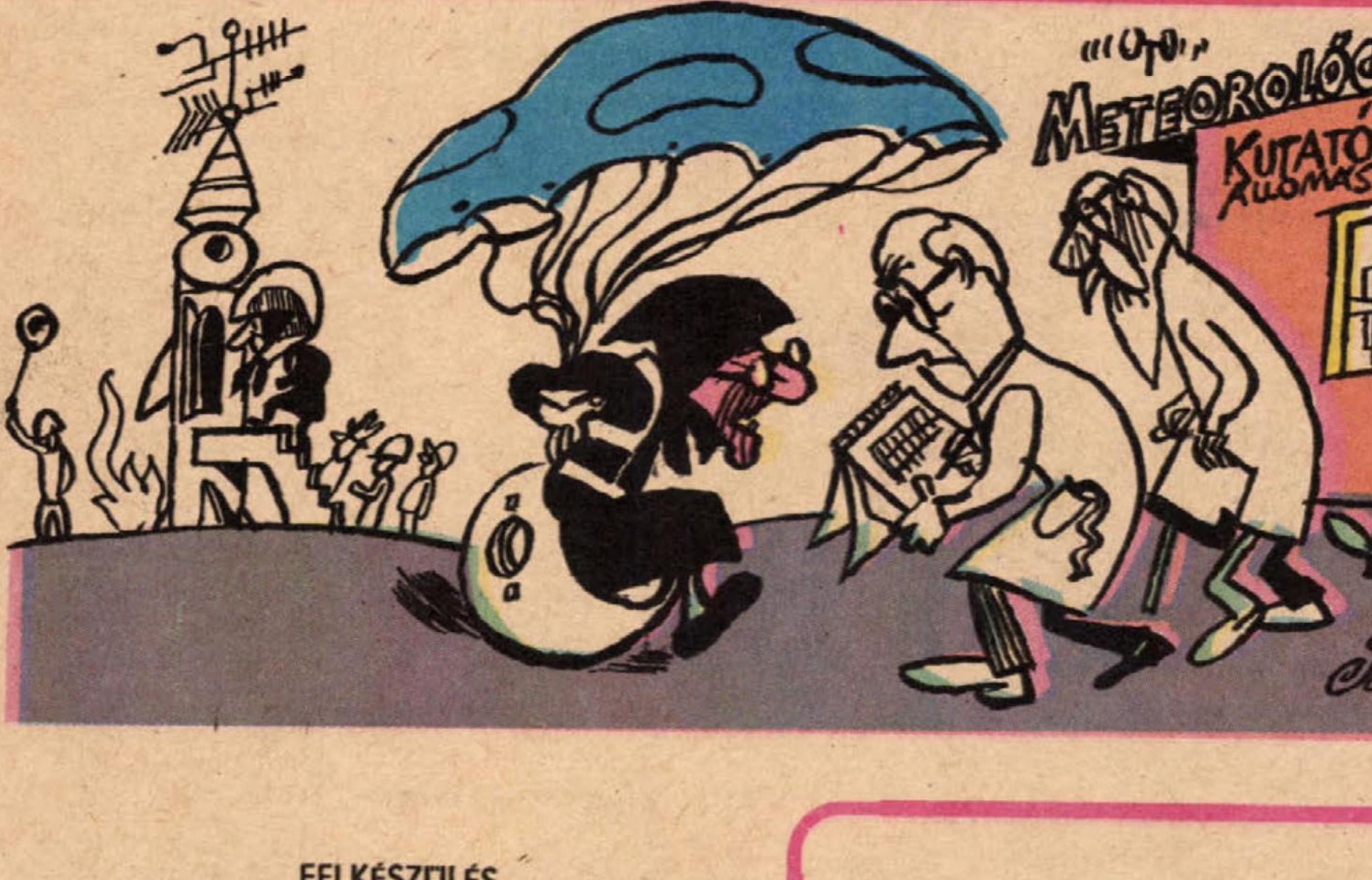

— Valami van az ionoszférában, merthogy szaggat a derekam!

FELKÉSZÜLÉS

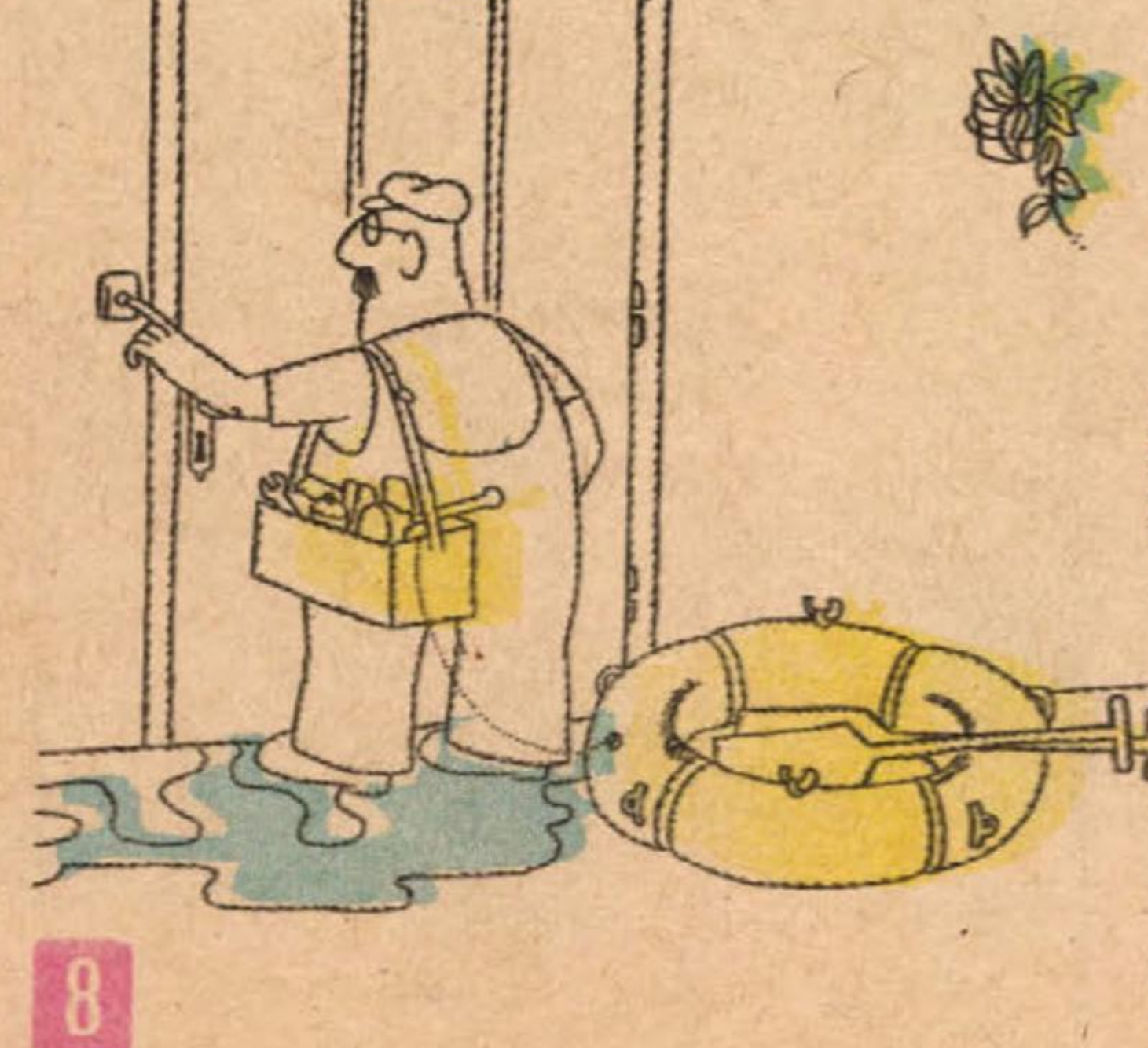

VARNAI: DIVAT ÚJDONSÁGOK

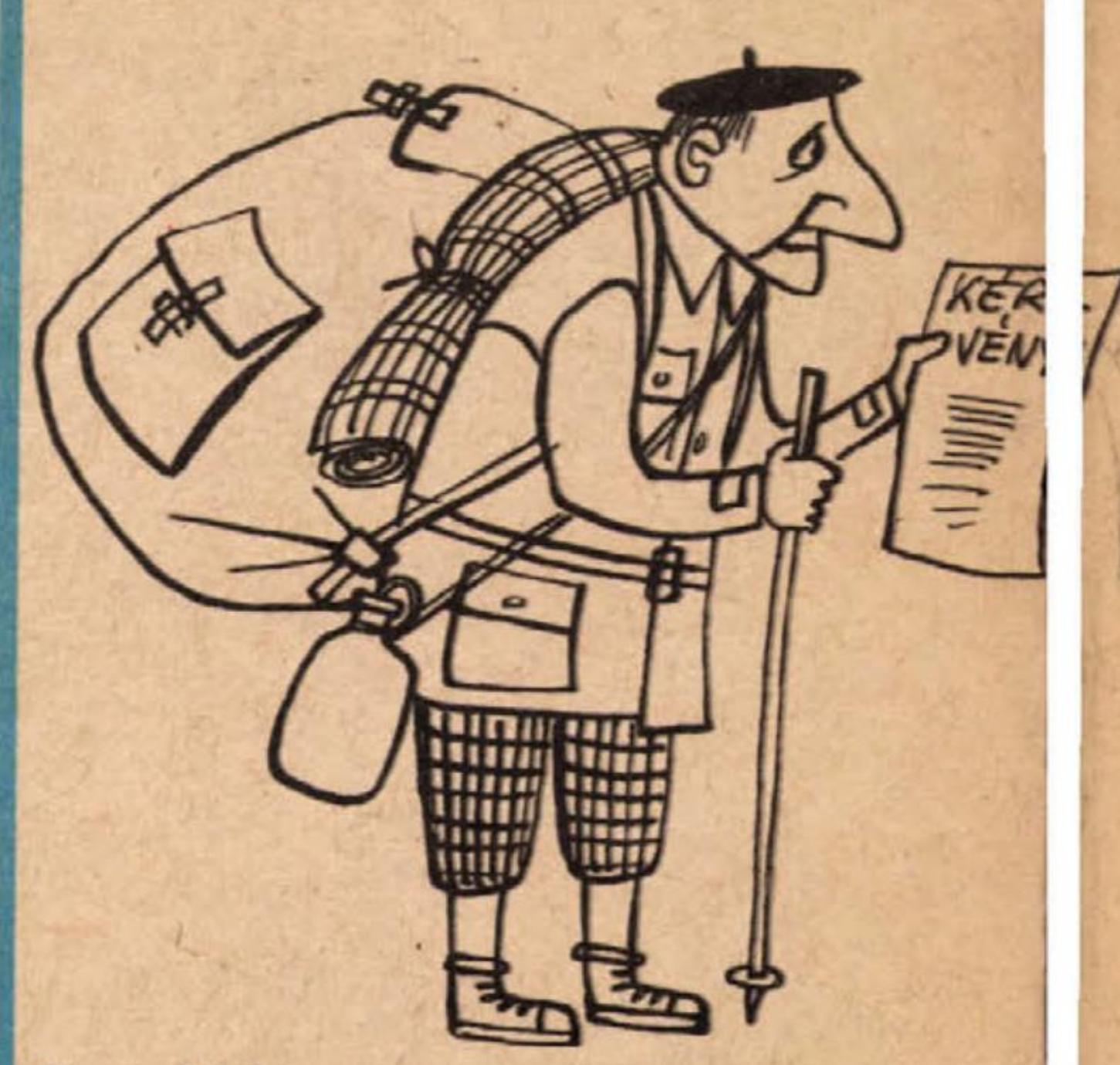

Strapabíró turistafelszerelés hivatalos ügyek elintézéséhez.

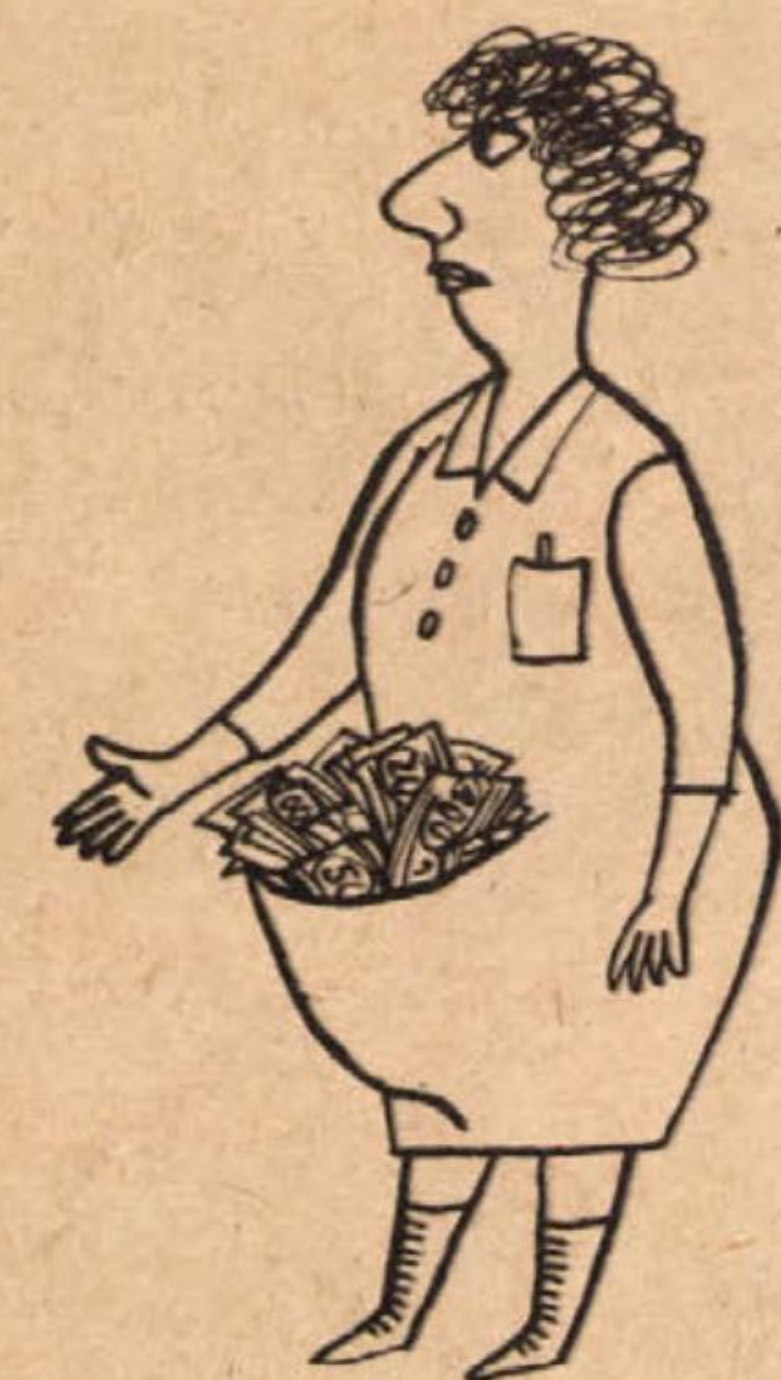

Kenguru szabású munkaköpeny eladók részére.

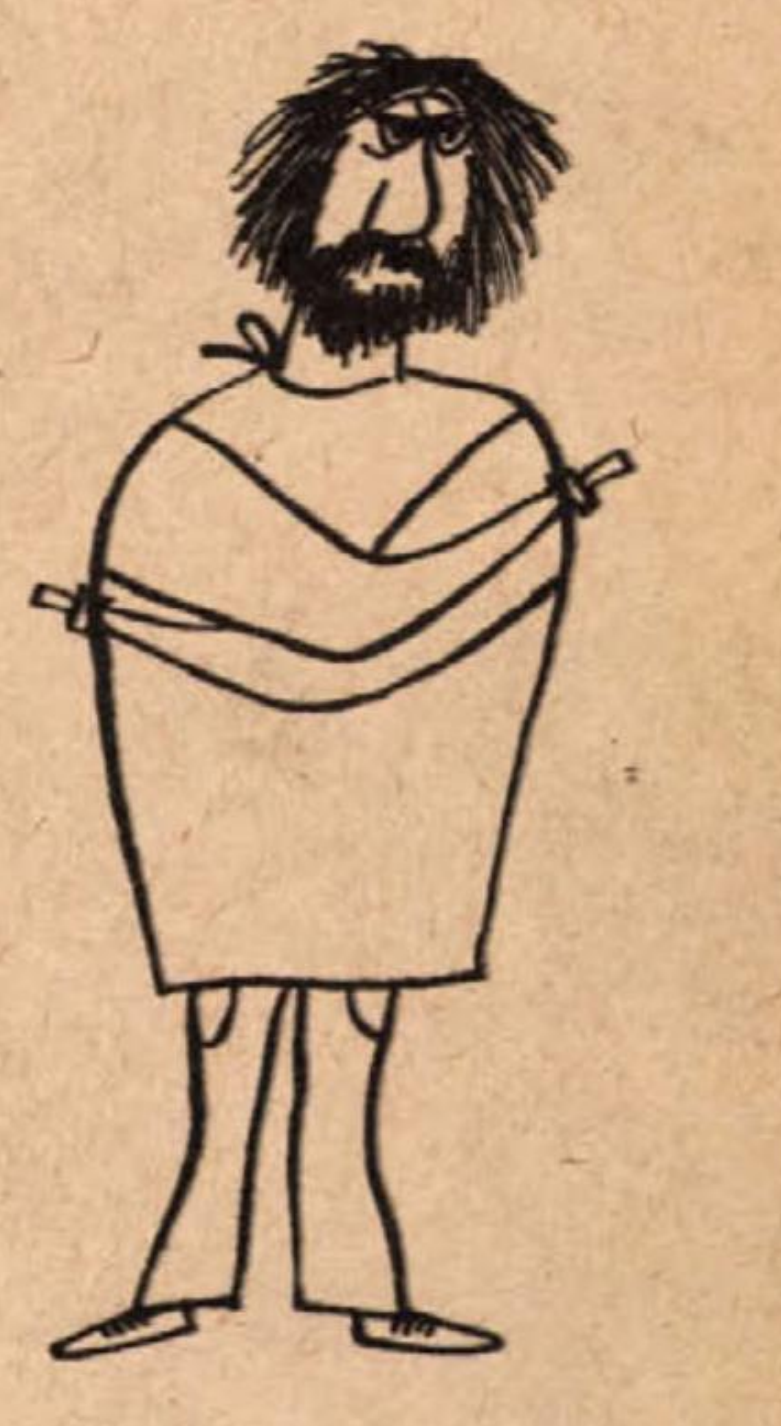

Új fazonú zeke, visszaeső garázdák számára.

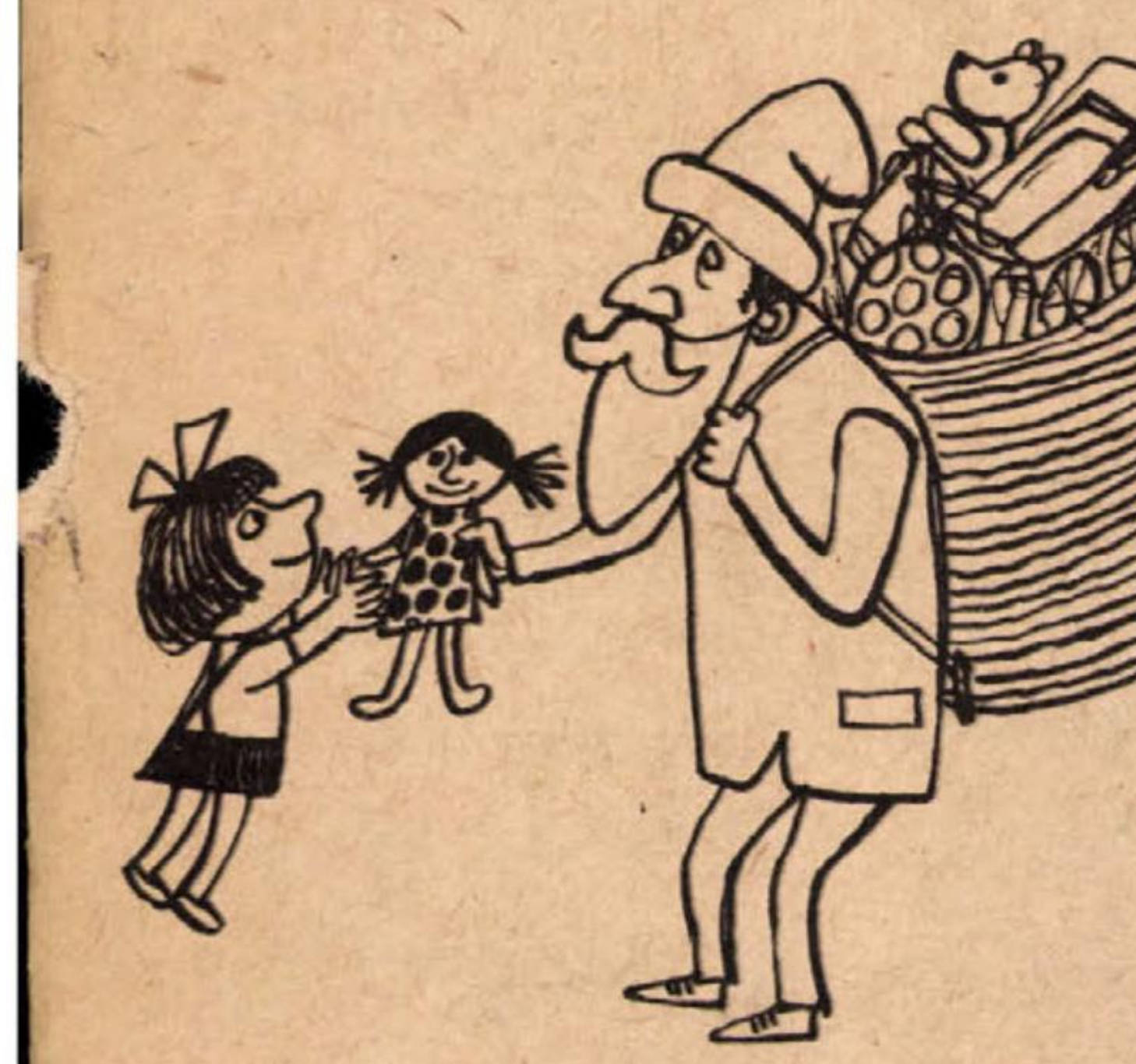

Egyszerű látogatóruha, vasárnapi apukák elegáns viselete.

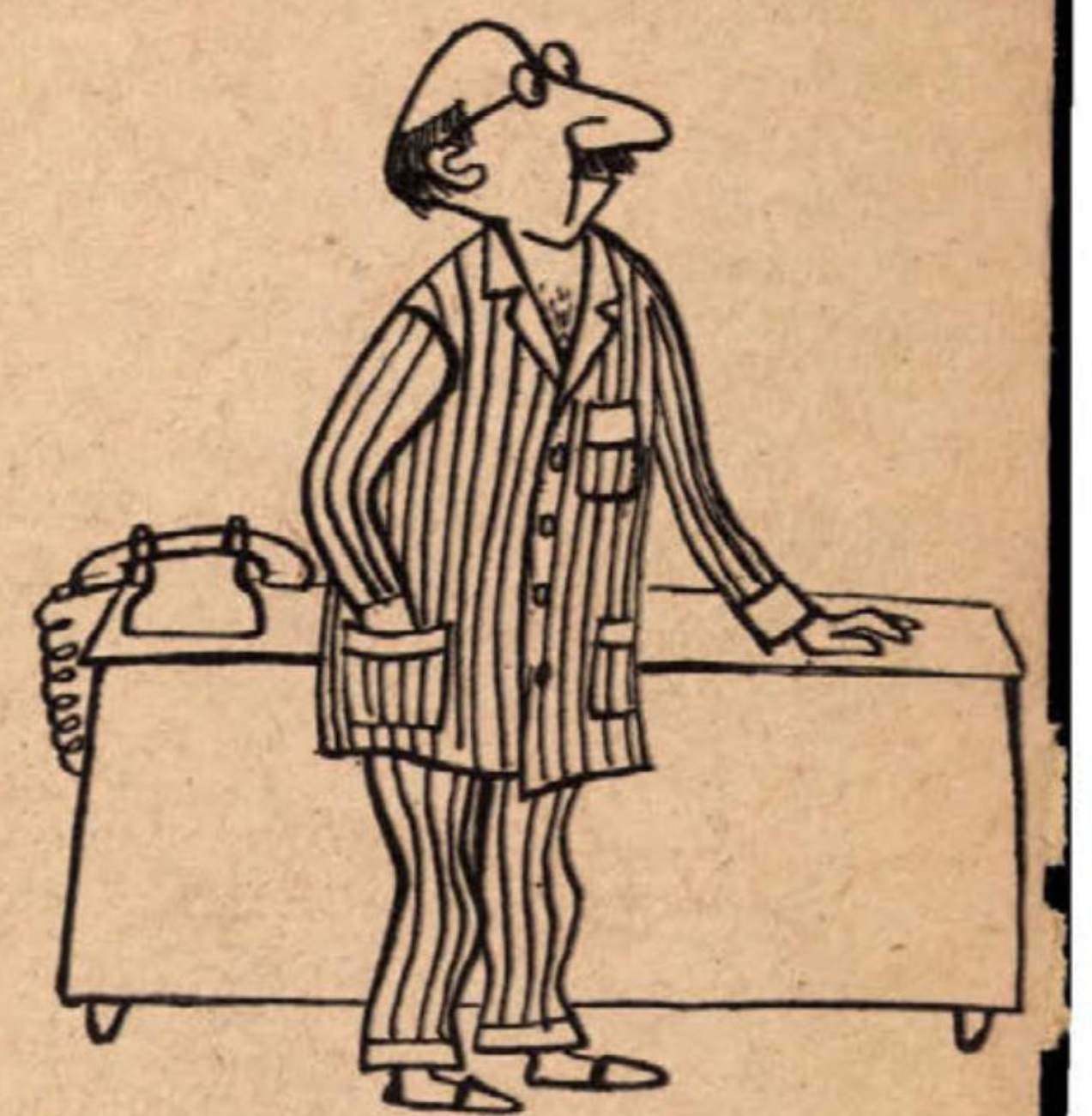

Kényelmes hétköznapi munkaruha ügyintézők számára.

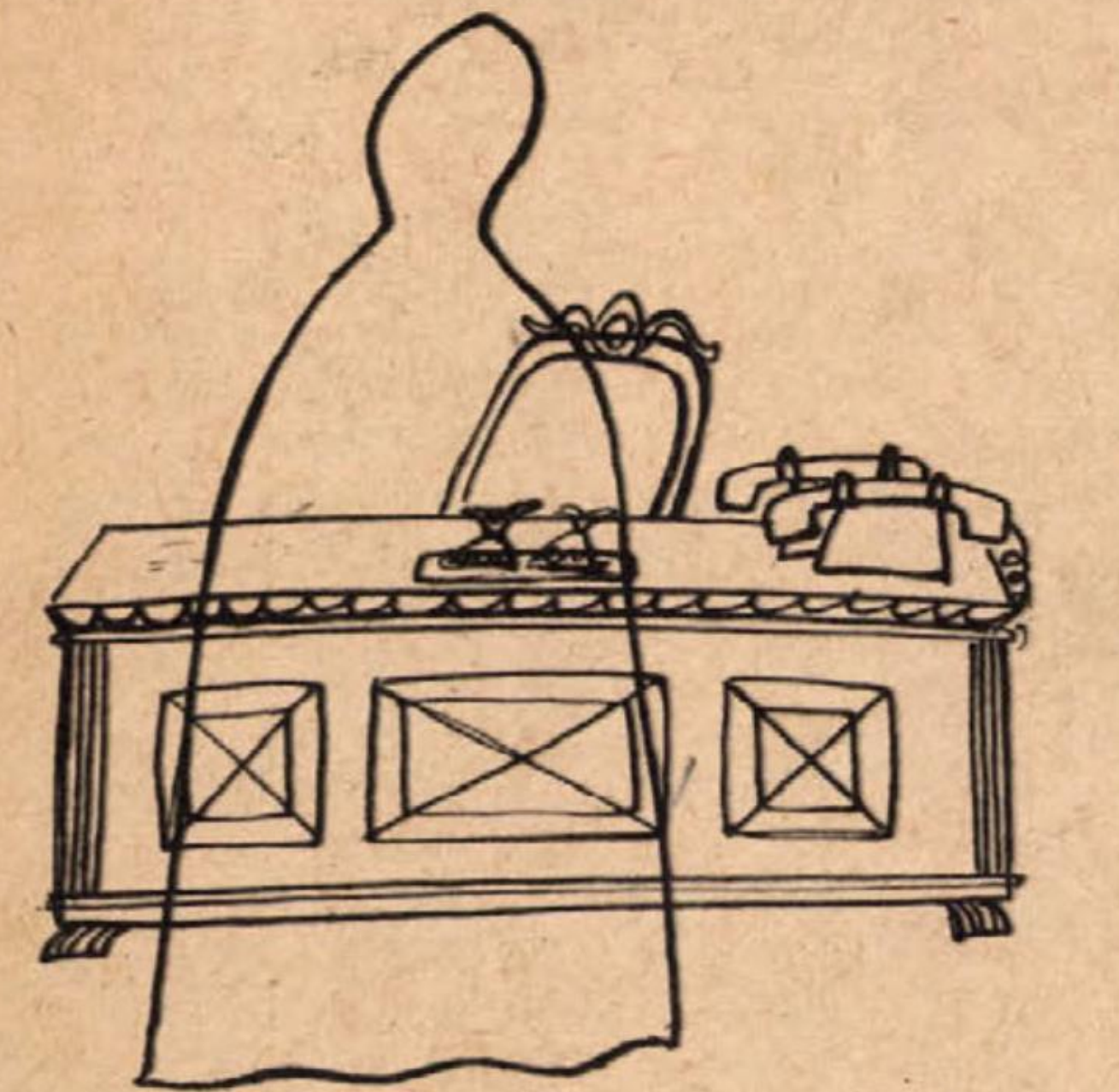

Láthatatlanná tevő köpönyeg felelős vállalatvezetőknek.

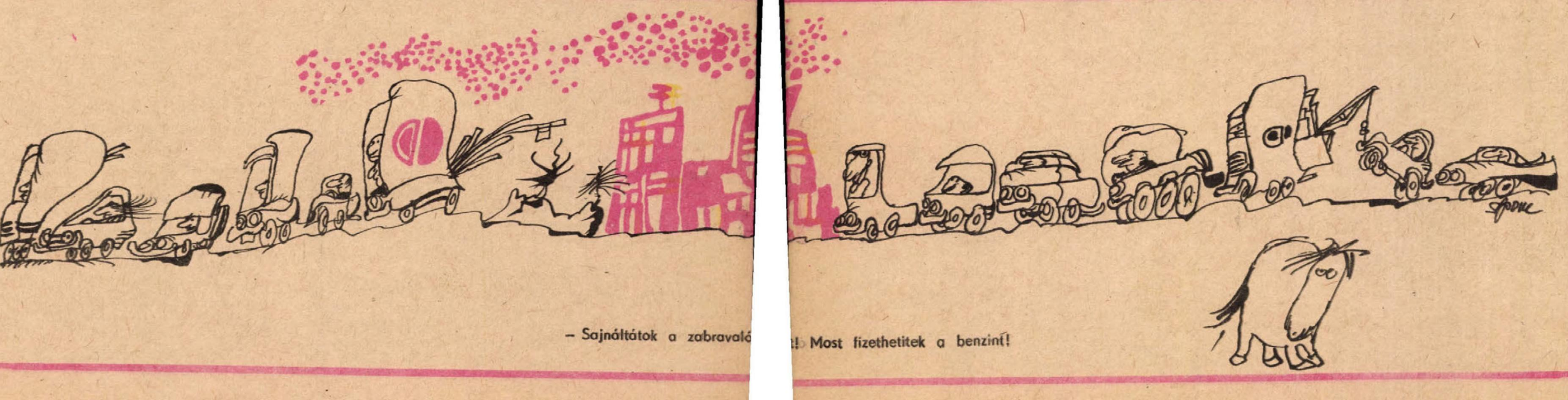

— Sajnáltátok a zabravaló! Most fizethetitek a benzint!

INTENZÍV NYELVOKTATÁS

Állok az egyetem vészkijárata mellett. Kijön egy sötét ruhás fiatalember diplomával a kezében. Kérdezem:

— Do you speak English?

— I do not — feleli. — Merthogy a középiskolás éveim alatt angolból magántanárhoz jártam, és ebből a nyelvből érettségiztem. Csakhogy időközben annyi mindennel telerakták a fejemet. Aztán az is ott van, hogy az ember könnyen felejt. Már csak azt tudom angolul, hogy itt van egy fiú, ez egy szekrény, és hogy Mr. Kovács, akarom mondani, mister Smith és kedves neje, Mrs. Kovácsné a feltételes jelenben szenved, ha a régmúltban vett egy wardrobe-ot, ami ugyebár nem ikre végződő ige, hanem falban végződő szekrény.

— Harósij — mondom. A fiatalember csupán négy évig tanult angolt, de egy mai fiatal mindent kisöpör az agyából, ha nincs rá szükség. Aztán megkockáztatom:

— Gavaris pá ruszki? — mert ebből a nyelvből én is csak a fonetikát jegyeztem meg.

— Nyiktó nye atszuszvuem! — válaszolja erre ő enyhe bretagne-i akcentussal, mivel már a kérdést sem érti meg.

— Hát — cifrázom, — akkor mit tud oroszul?

— Bemagoltam az egyetemen Marx Tőkéjéből a használati érték és csereérték című fejezet első bekezdésének orosz fordítását, hiszen nálunk azt tanították leginkább, de nem hiszem, hogy Moszkvában ezekkel a szavakkal meg tudom kérdezni, hogy hol az áruház.

— Harósij! — nyugtatom szinkrontolmács tudásommal. — Meg maty is! — hogy lássa bennem a magyar iskolában képzett nyelvzsenit.

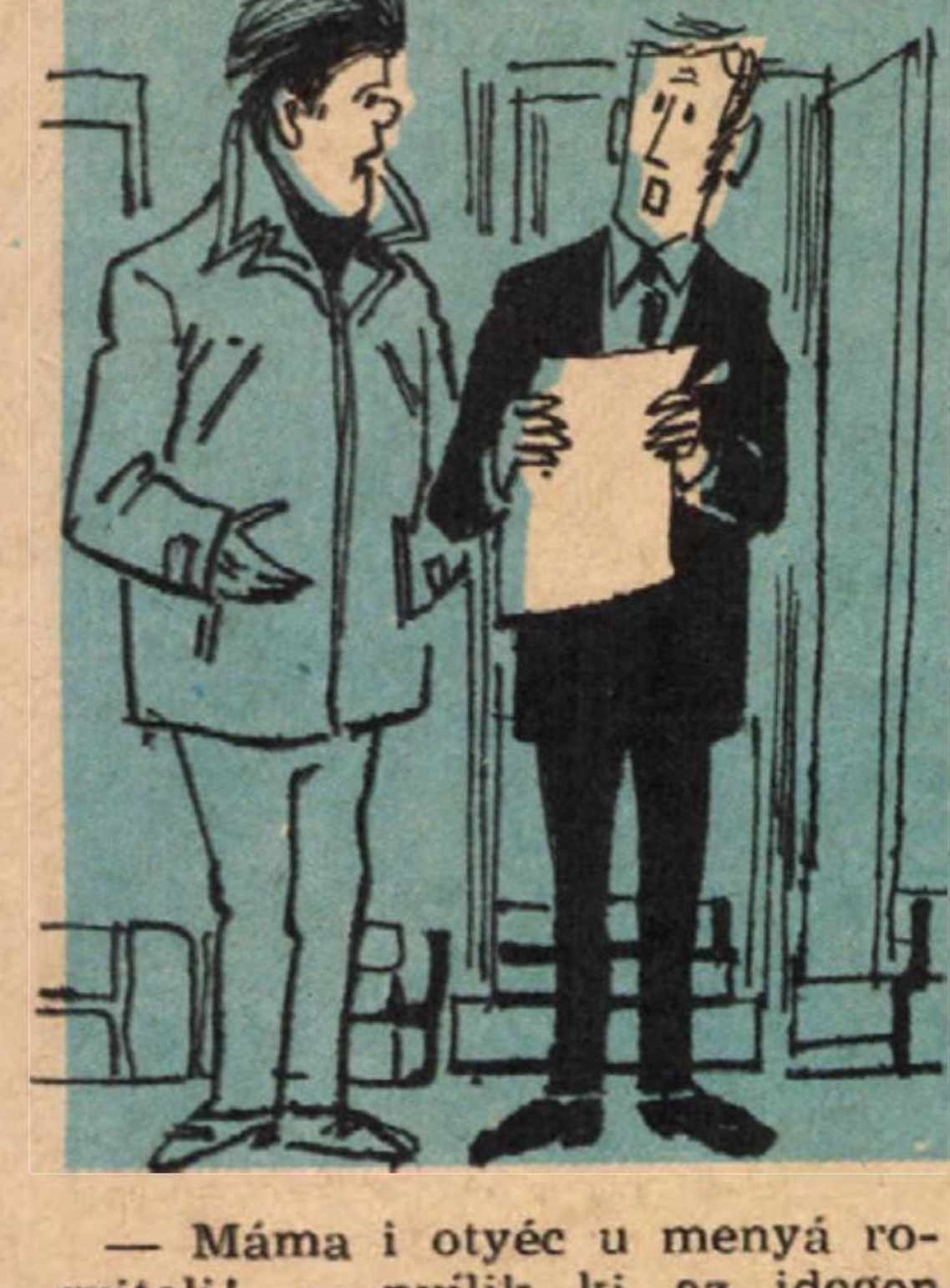

— Máma i otyéc u menyá rogyiteli! — nyílik ki az idegen nyelvkönyvekbe becsukódott értelme. — Csak tíz évig tanultam oroszul, de ez még megmaradt bennem! — folytatja, nehogy japánul kezdjek gavarilizni.

— Sprehen zi dajcs? Parlevu franszé? Parlavi italiano? — szögezem neki jól megszokott finnugorságommal a hármas keresztkérdést.

Mire bolondnak vél. Pedig csak azt akarom belesúlykolni, hogy ahány idegen nyelvet tud, annyi embert ér. Ezt pillanatnyilag még Magyarországon sem büntetik. Csak a bigámiát. Azonban ő azt mondja:

— Hm.

— Hát magyarul tud-e? — okvetlenkedem.

— Nanáci!

Megnézem ezt a szót a magyar értelmező kéziszótárban, nincs benne. Magyarul se tud! Hörgöm:

— Valami nekem nem stimmel! Maga négy évig tanult angolt és tíz évig oroszt az összes iskolájában. Aztán az anyanyelvéből is csak nyögdécsel.

— Nem úgy, mint a húgom! — kürtöli. Felszedett egy olasz hapsit Siófokon, és két hét alatt megtanult olaszul. Ilyen gyakorlati nyelvoktatás kellene az iskolákban is!

Jó, mondom magamban. De mást kérdezek:

— Hát azért tanították magát? Hol él meg most diplomájával, béna nyelvtudással?!

— Ja (ez német) kérem, maga lehet itt nyelvzseni, akkor sem ismeri a dörgést! (Ez magyar!)

— Miféle dörgést?!

— A legfrissebb munkahelyem máris beíratott egy hathónapos intenzív nyelvtafolyamra, amelynek ideje alatt teljes fizetést kapok. Aztán ki is mehetek. Hát, ezért a pénzért csak megtanulok valamit gajdolni.

Bizonyára. Most már csak az általános iskolában és a középiskolában kellene a diákoknak nyelvpótlékot fizetni!

Tormai László

HALÁLSZÁM

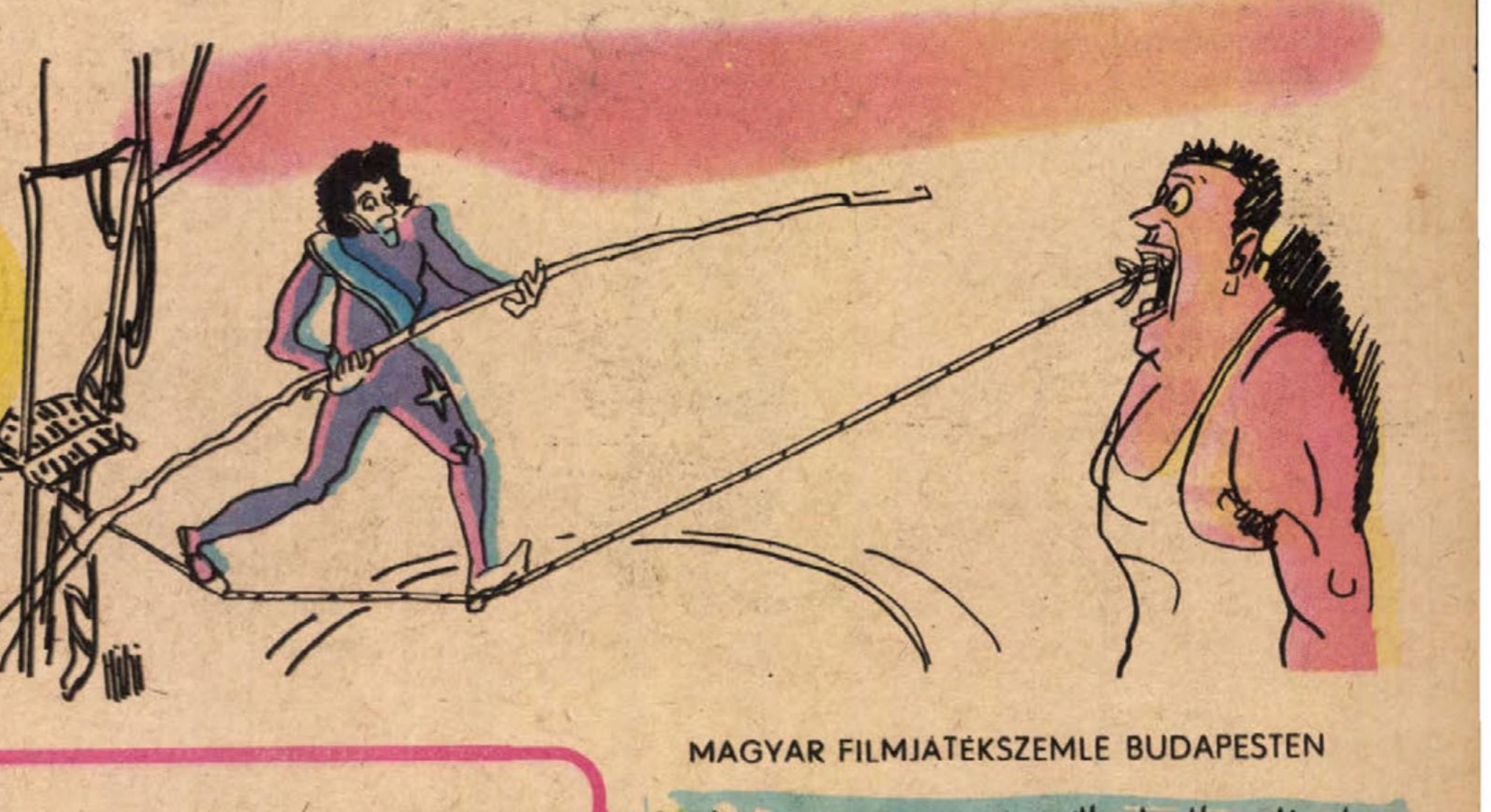

MAGYAR FILMJÁTÉKSZEMLE BUDAPESTEN

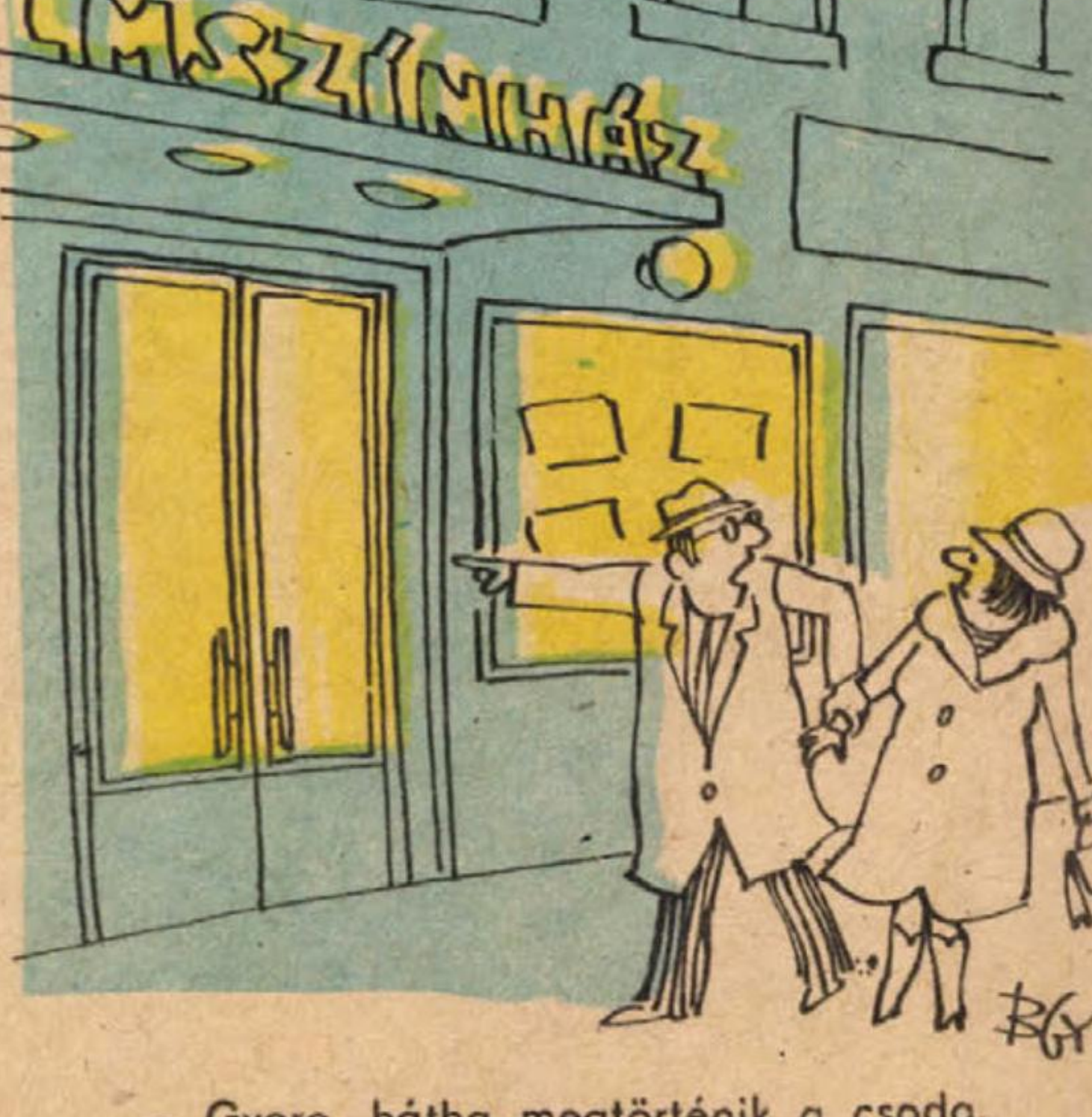

– Gyere, hátha megtörténik a csoda.

A PROFESSZOR ÉS A JUHÁSZ KUTYÁJA

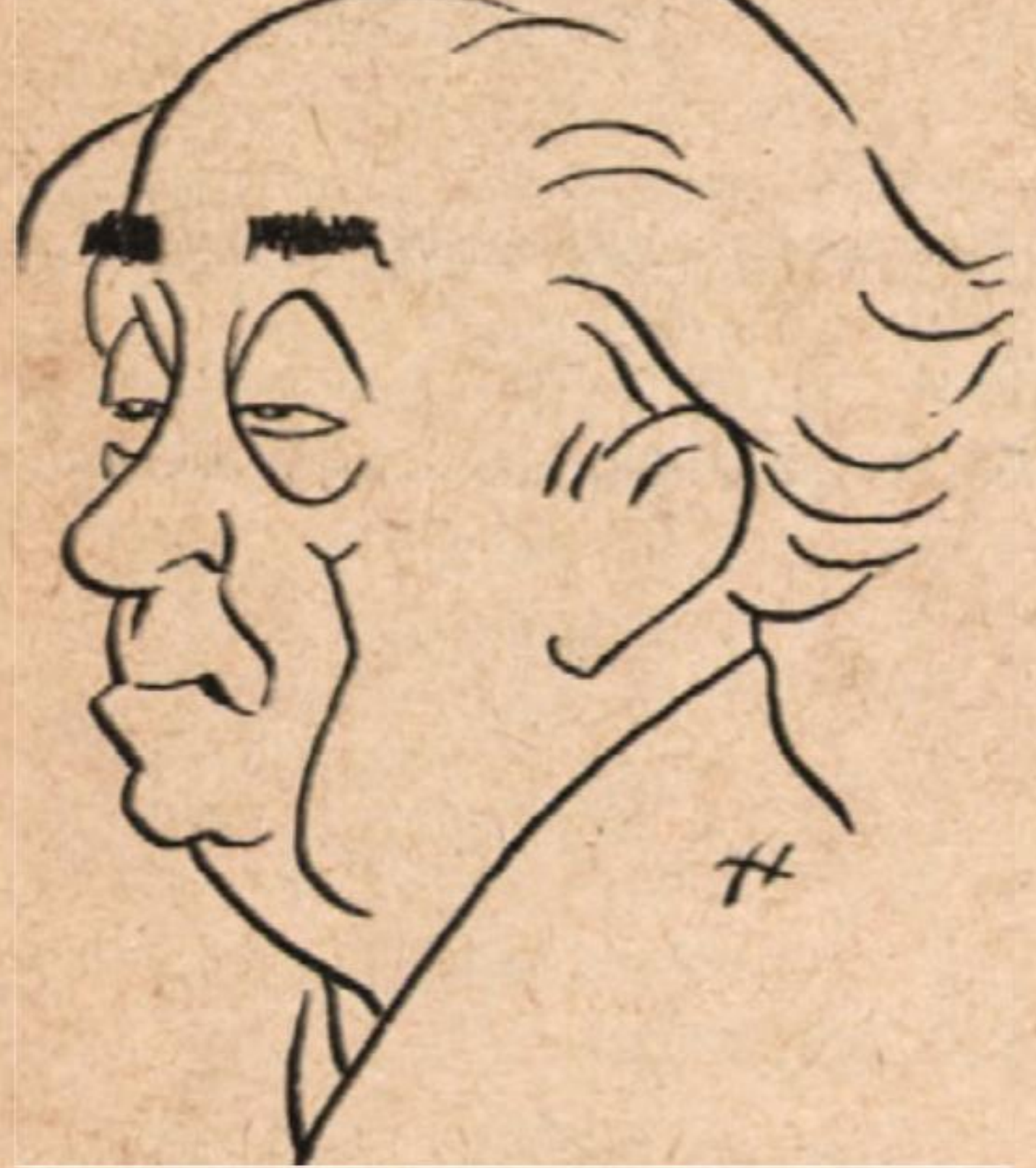

Tavaly töltötte be a 83. évét és nemrégen fejezte be a Játékos kísérletek az elektronokkal című harminckettedik tudományos-szórakoztató könyvét. Öveges József professzor, ha kedve van hozzá, meg az ideje is engedi, írja az élete történetét. Ebből a készülő emlékiratból mesélt el a Ludas Matyi olvasóinak egy kedves sztorit:

Egy Baja melletti tsz meghívta vendégségbe az Élet és Tudomány szerkesztő bizottságát. Amíg a kollegák fürödtek, én — derékig levetkőzve — a tóparti nádas tövében feküdtem. Körülbelül 150 méternyire a juhok legeltek. Egyszer csak felfigyelt rám a juhász pulija. Hozzám rohant, megnézett, üdvözlésül csaholt, aztán visszafutott a gazdájához. Többször felém csaholt. A juhász megértette és hozzám ballagott.

— Adj isten — üdvözölt a juhász megpöccintve kalapja szélét. — Jól látnak az én szemeim?

— Fogadj isten — válaszoltam. — Jól látnak a maga szemei.

— De akire én gondolok — töprengett a juhász —, az most valahol a Balaton mellett nyaral és nem itt ül a sáros tóparton.

— Barátom — nyugtattam meg —, akire maga gondol, az soha nem üdült még a Balaton mellett, pedig tehette volna, hanem mindig hazament a kis falujába, mert ott érzi magát a legjobban. De, hogy ismert meg?

— Nem én ismertem meg, hanem a kutyám.

— A kutyája? Hát, ez hogy lehet?

— Esténként együtt nézzük a tévét.

Amikor a szerkesztőbizottság kijött a vízből, elmeséltem az esetet. Csűrös Zoltán, a kedves, szellemes akadémikus eltűnődött:

— Látjátok, ezt teszi a televízió. Övegest még a kutyák is megismerik, minket meg a kutya sem.

(d. m.)

MILYEN LEGYEN AZ OKTATÁSI REFORM?

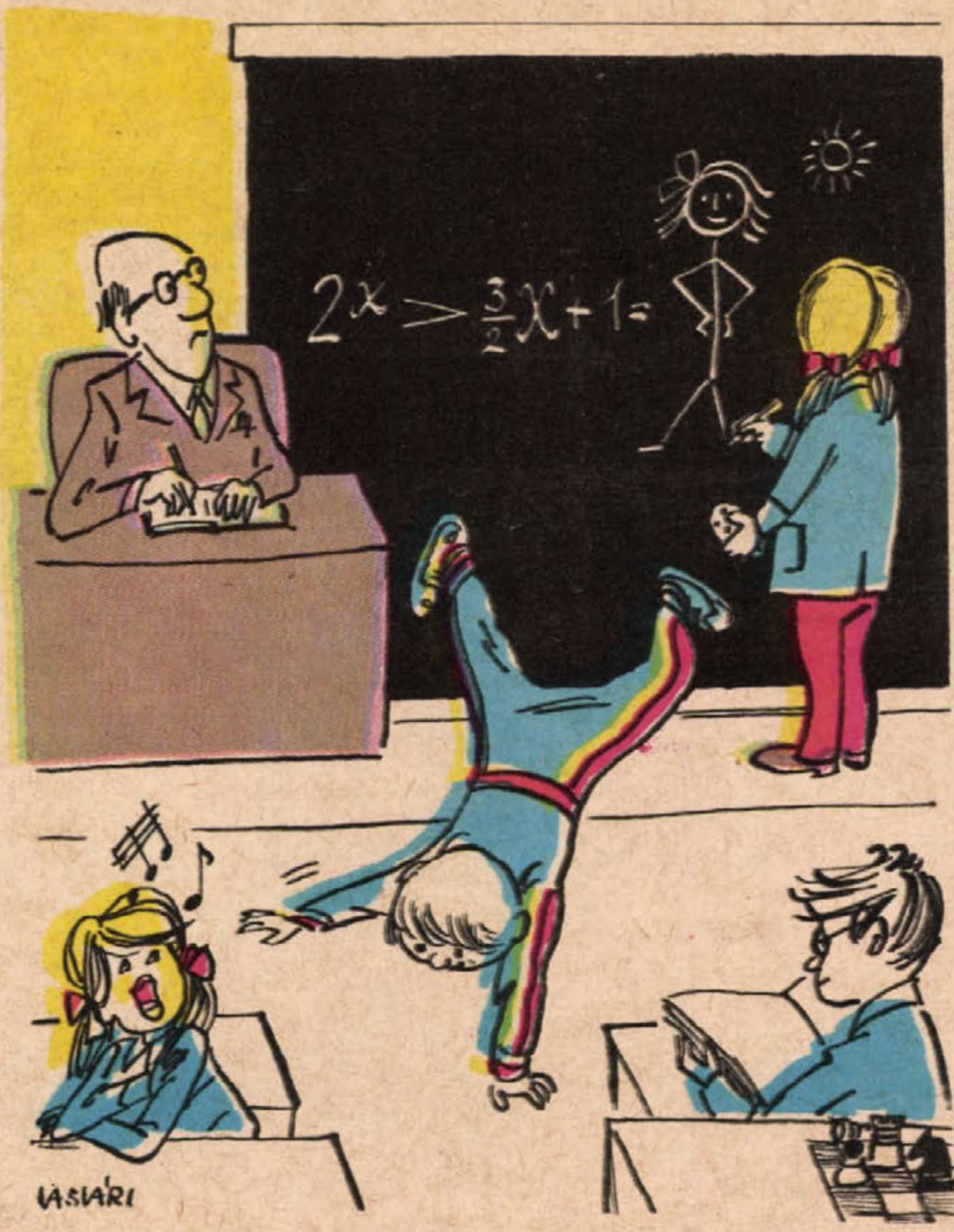

A tanár tanítson, amit akar, a diák tanuljon, amit akar...

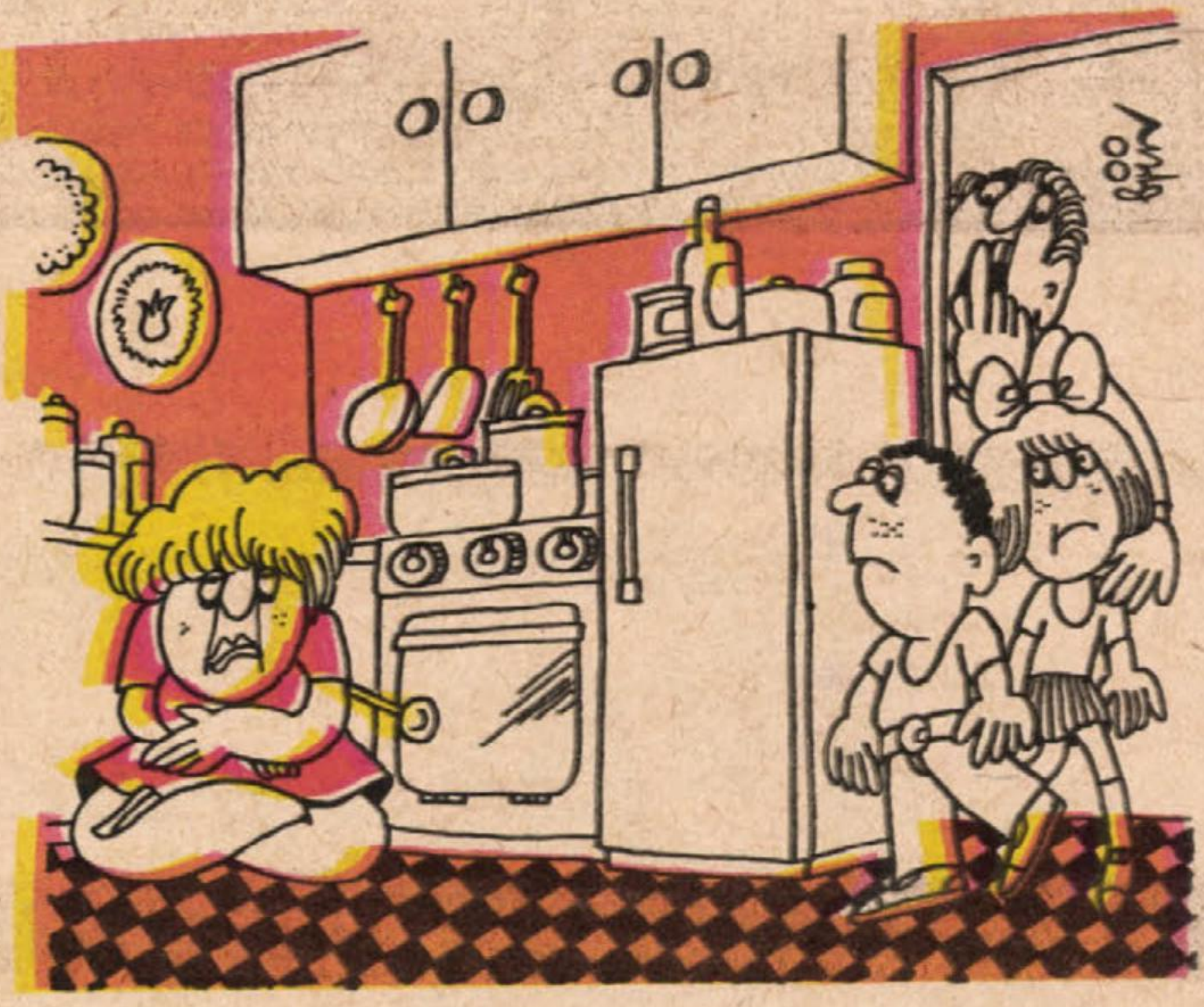

– Gyerekek, ne zavarjátok az anyátokat, amikor azon töpreng, mit főzzön holnap.

FIGYELMES IDEGENVEZETŐ

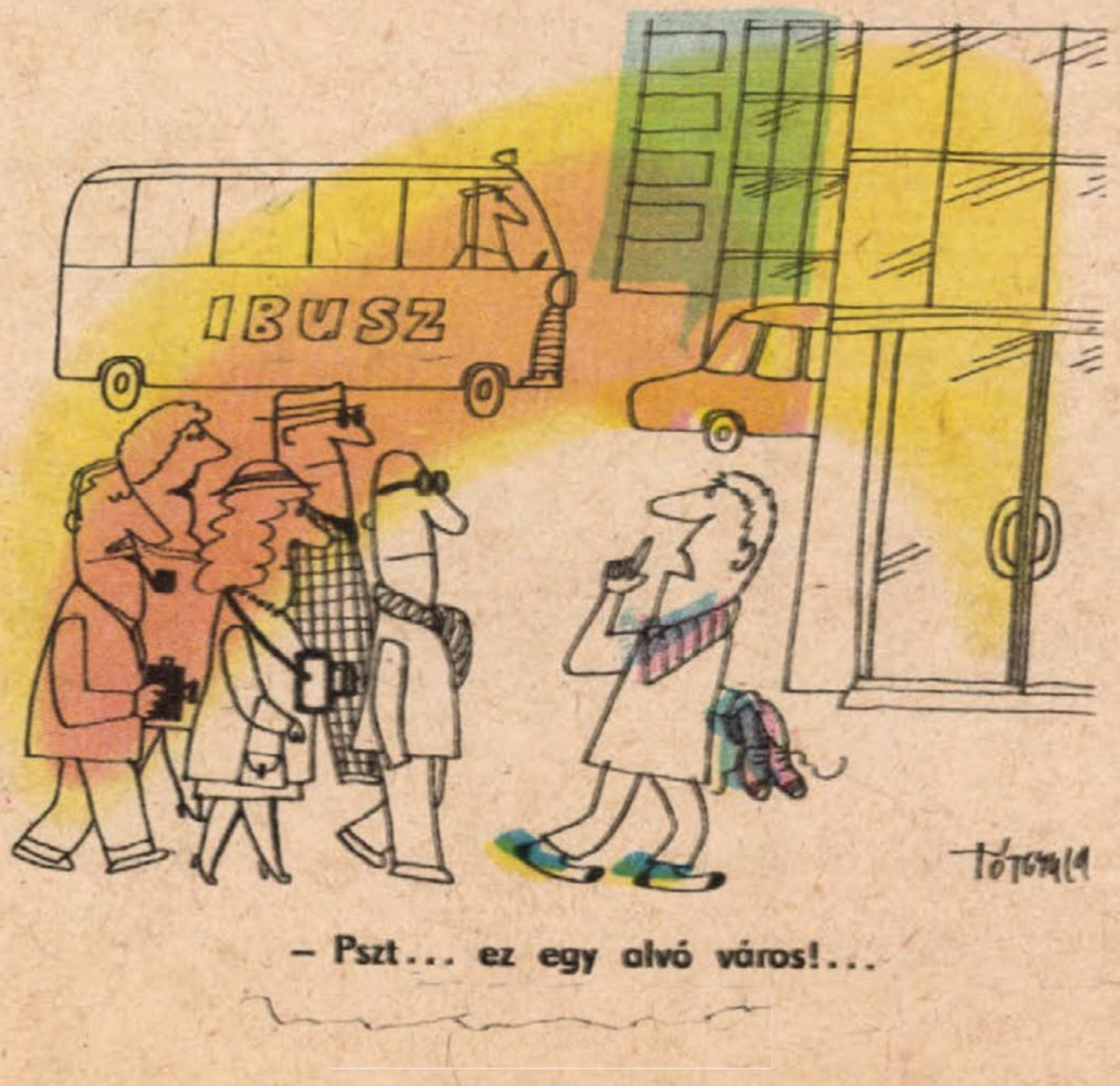

– Pszt... ez egy alvó város!...

MASZEKOLÁS

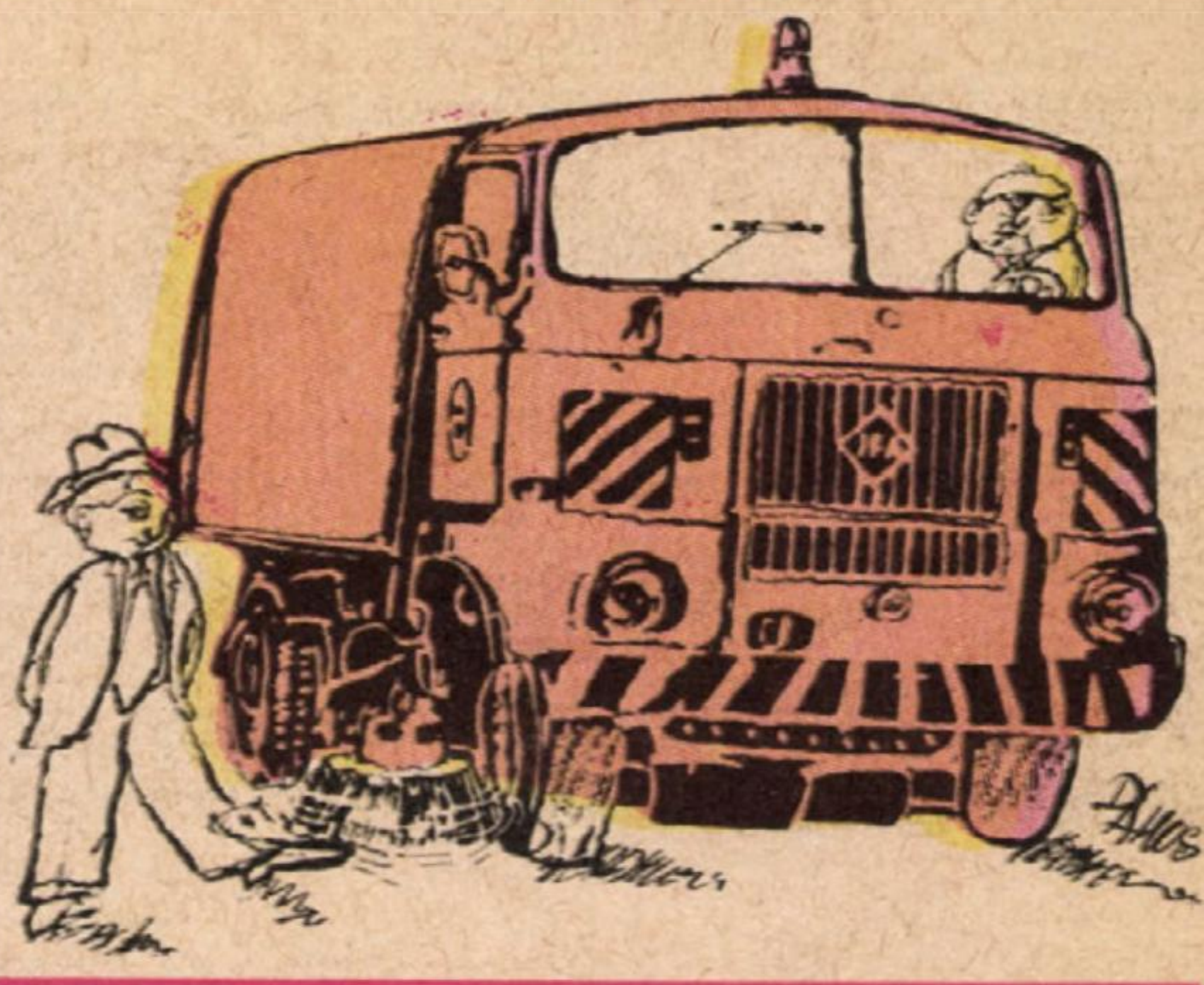

TRIBÜN

A Labdarúgás című lap melléklete egy játékvezetői jelentést idéz.

— Nagy János — írja a bíró, — a hálóból kivett labdát elrúgta a fenébe, amiért őt kiállítottam.

Pontosabban: elküldte a... labda után.

*

Ottó Rehhagel, az Arminia Bielefed edzője mondta:

— Súlyt helyezek arra, hogy játékosaim fiatalon nősüljenek. A házasság a legjobb edzőtábor.

Ki hitte volna?

*

A Norwich pályájáról négy tonna havat hordtak el, hogy lejátszhassák a Queen's Park Rangers elleni mérkőzést. A Norwich ezek után kikapott, s a játékosok kétségbeesve mondogatták az öltözőben:

— Akármibe lefogadjuk, az elnökség holnap visszahordatja velünk a havat.

*

A következő hírt — becsszavunkra — a Stortford Gazette című lapból vettük.

— Mick — írja az újság —, hét éve gyűjt gyufacímkéket. Ez idő alatt különös ügyességre tett szert. Ha az utcán eldobott gyufaskatulyát lát, bármelyik lábával úgy tudja megrúgni, hogy a skatulya a címkés felével fölfelé fordulva ér újra földet.

És ez a Mick még nem válogatott labdarúgó?

*

Sportvicc az angol Punch magazinból.

Wellington herceg felesége egy kis dombról nézi a waterlooi csatát. A küzdelem vadul hullámzik, angol és francia egységek gabalyodnak egymásba.

Egyszercsak megszólal a hercegné:

— Még mindig nem tudom, hogy mi jobbról balra játszunk-e, vagy balról jobbra...

A meccset végül az angolok nyerték. Ha jól emlékszünk tizenegyes-rúgásokkal.

(p. p.)

CSAK KORSZERŰEN

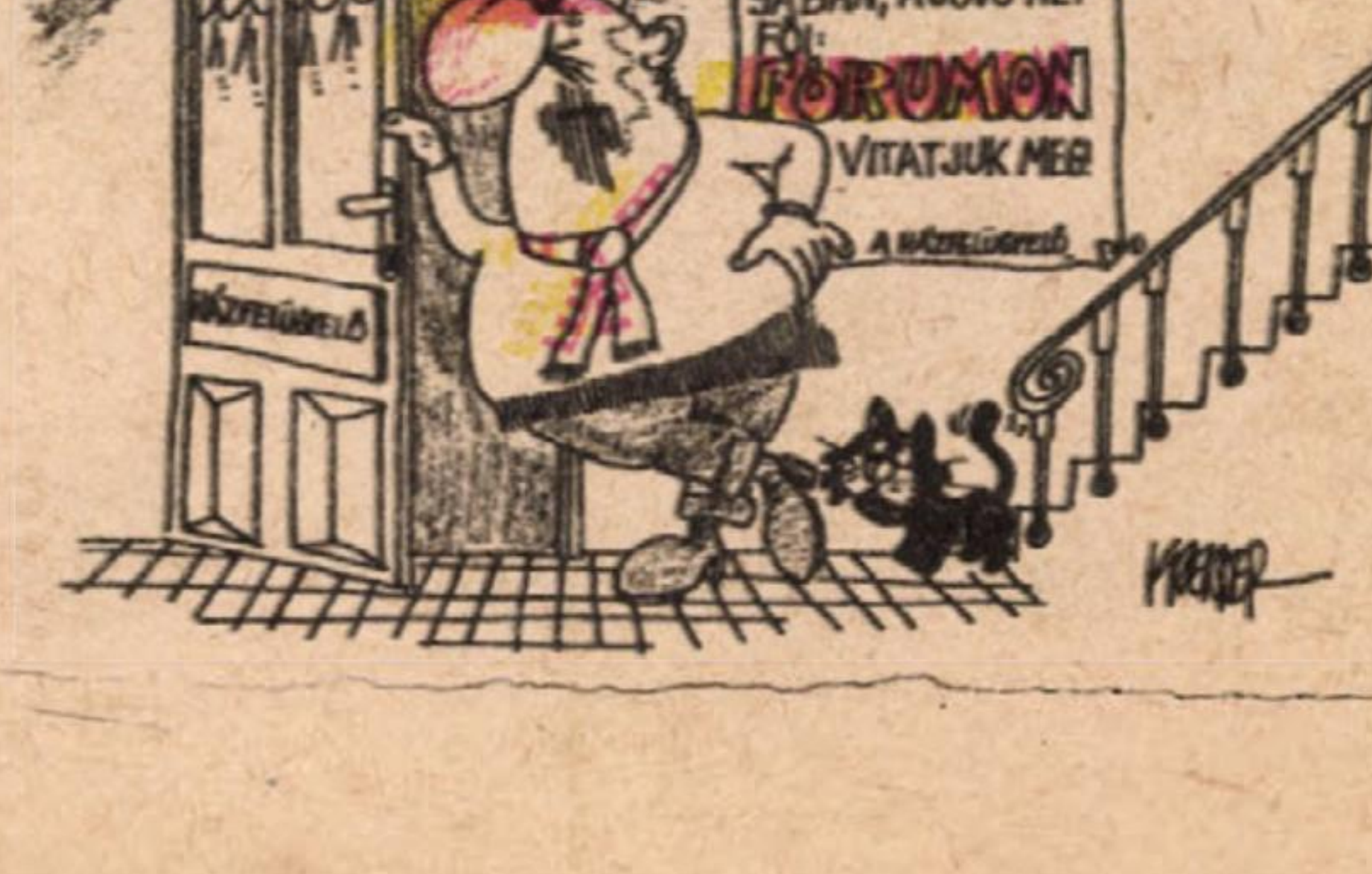
A HÁZ TISZTÁNTARTÁSÁT A SZEMÉTLEHORDÁS VONATKOZÁSÁBAN, A JÖVŐ HÉTFŐI: FÓRUMON VITATJUK MEG
A HÁZFELÜGYELŐ
HÁZFELÜGYELŐ

HOPPÁ!...

VARNAI, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, DALLOS, BRENNER, HEGEDŰS, LEHOCZKI

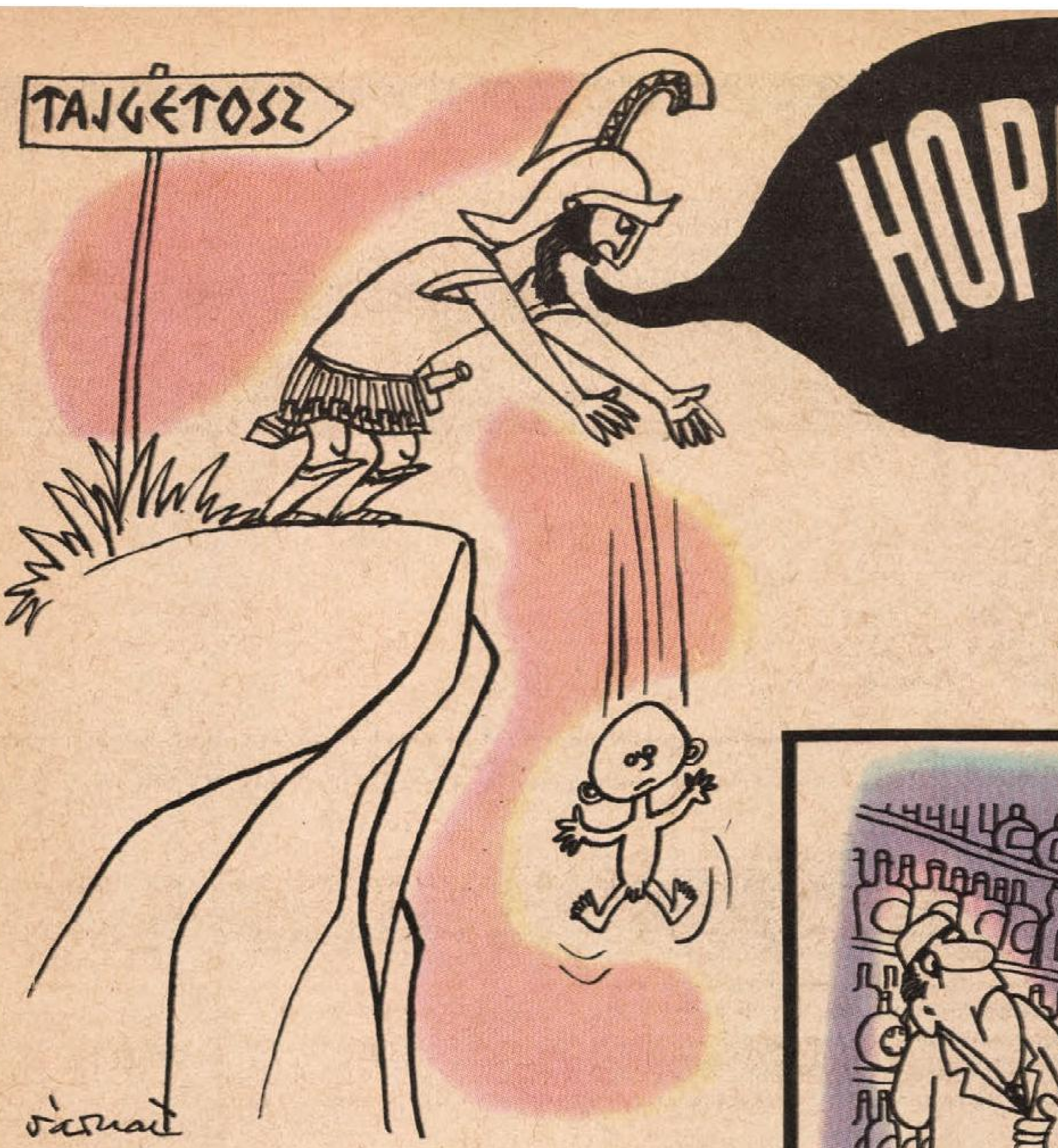
TAJGETOSZ
várnai

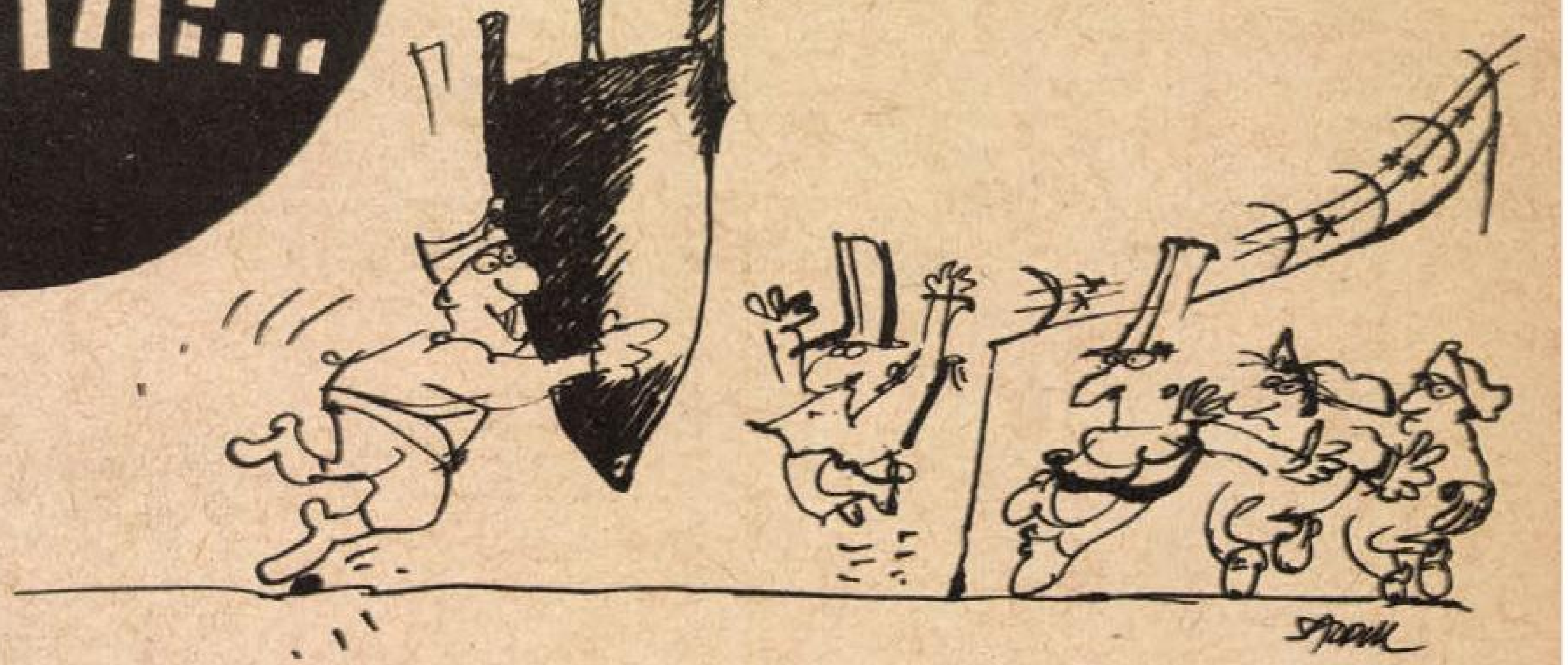

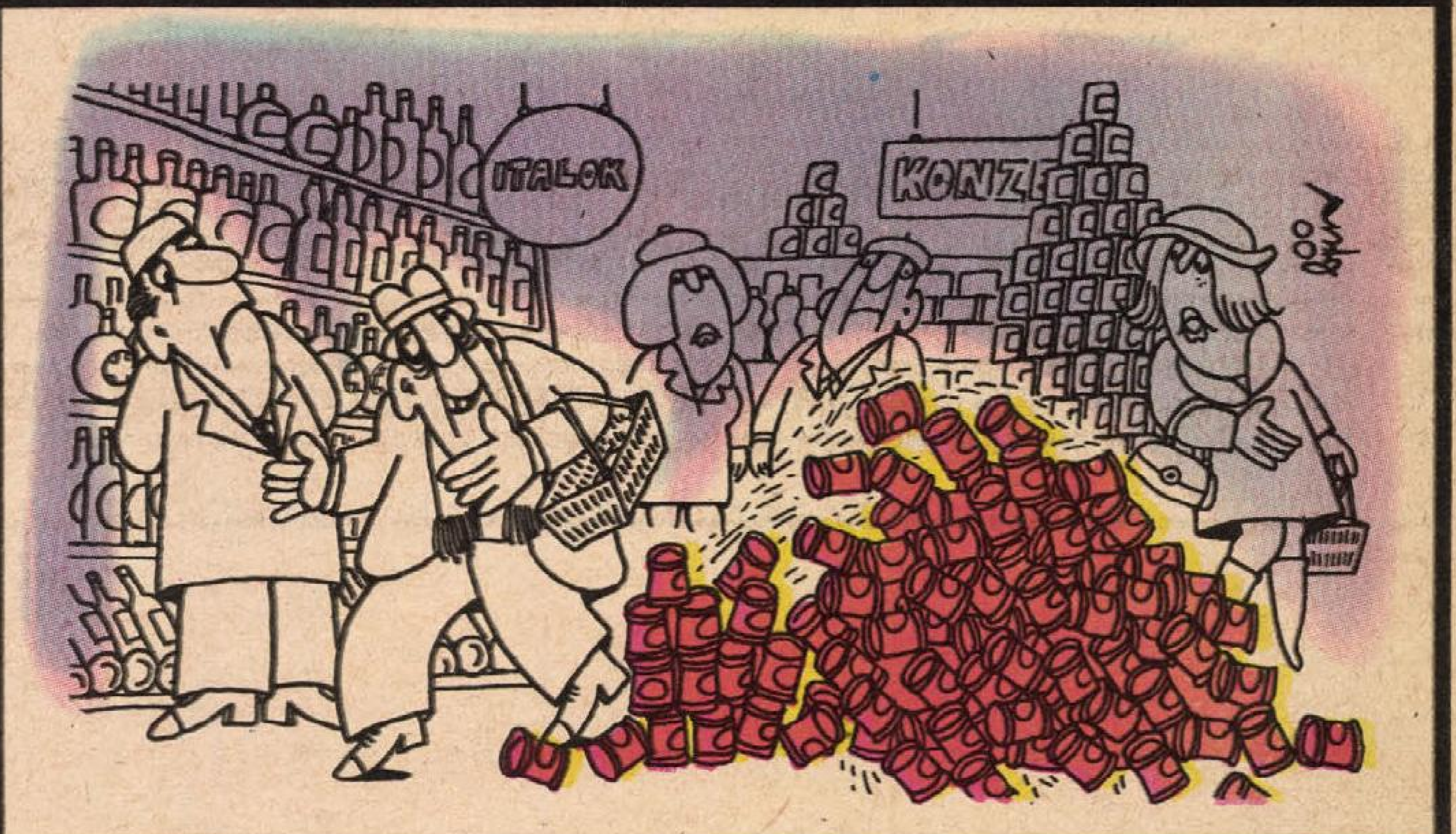
ITALOK
KONZ

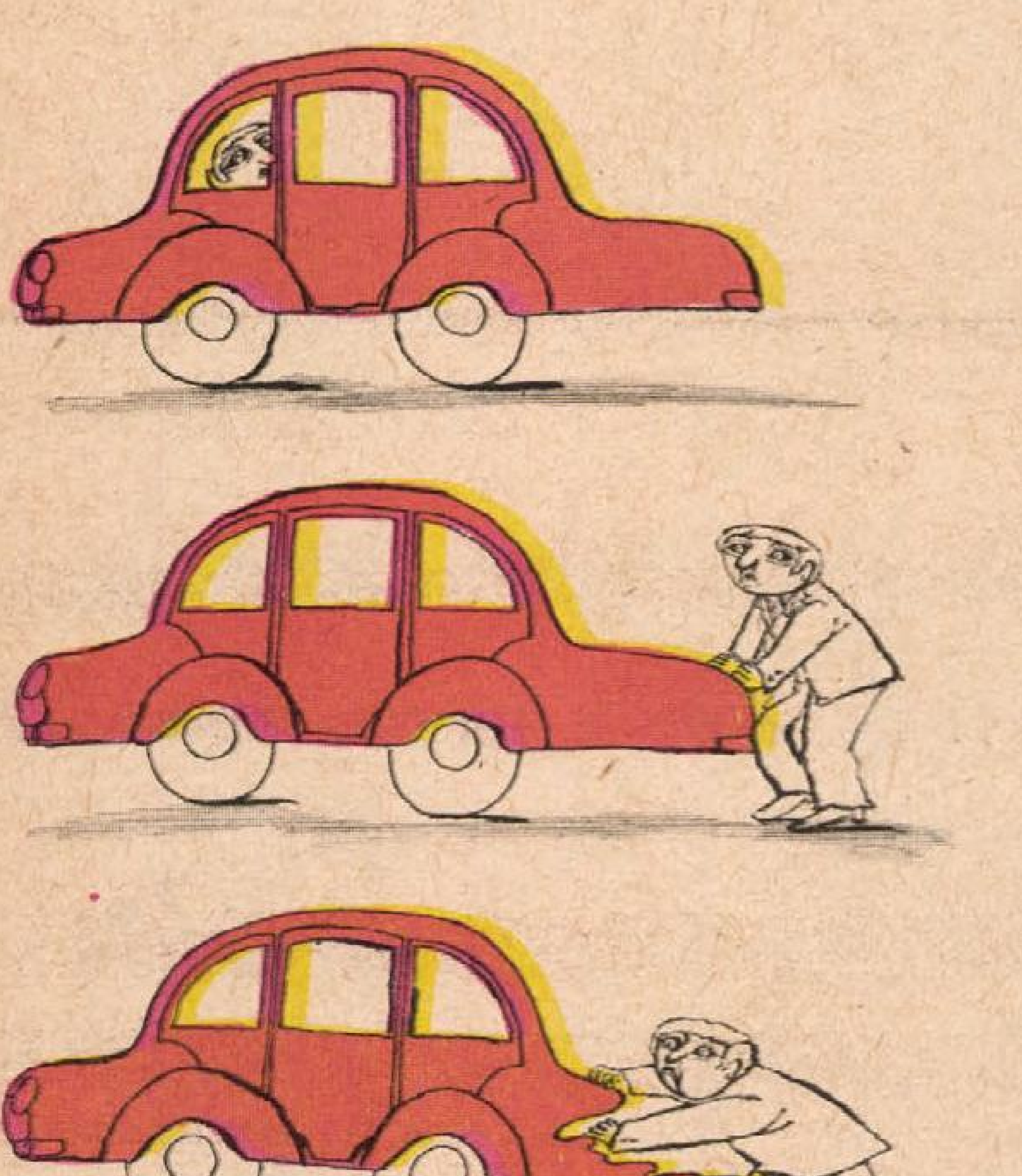

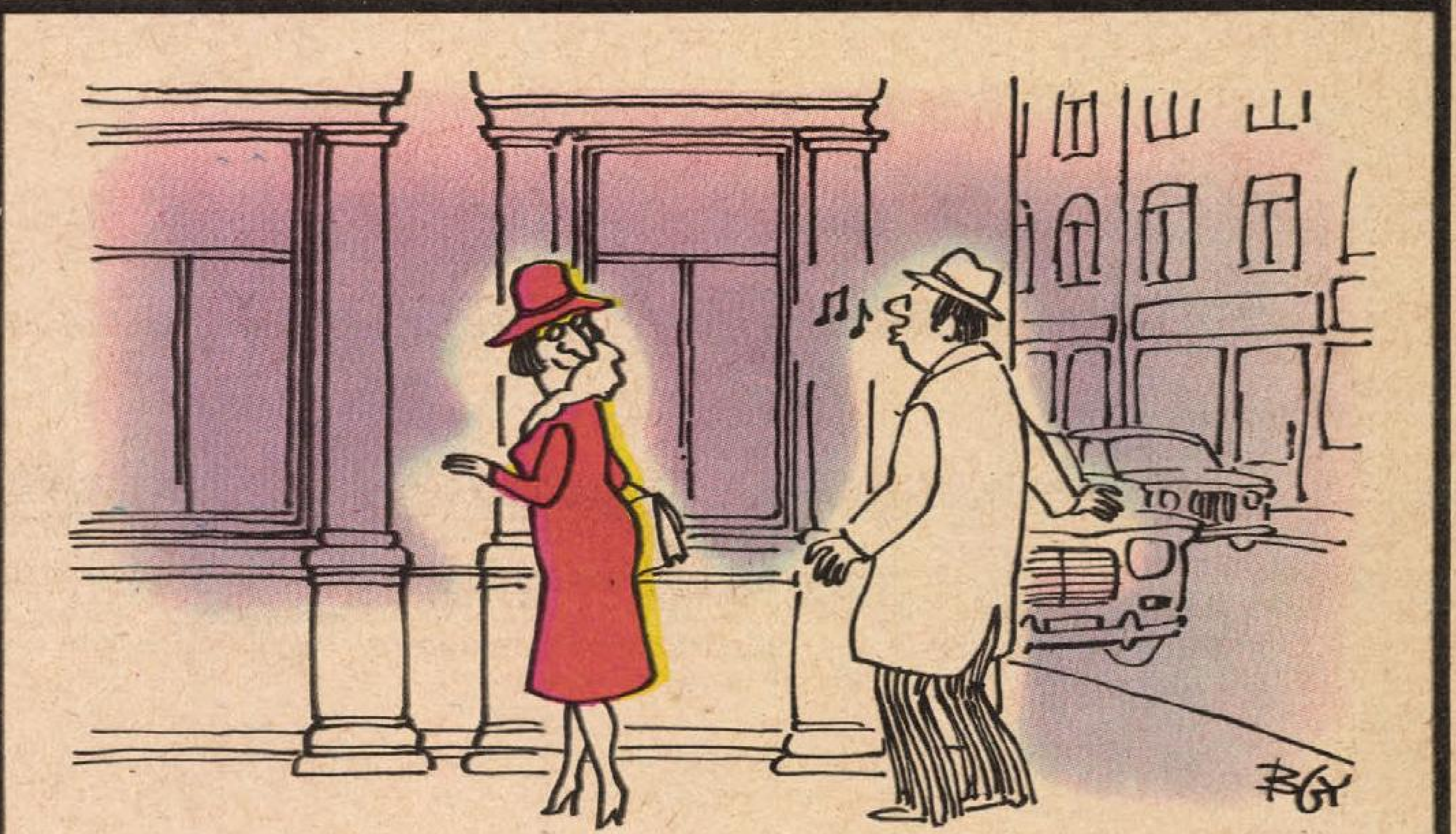

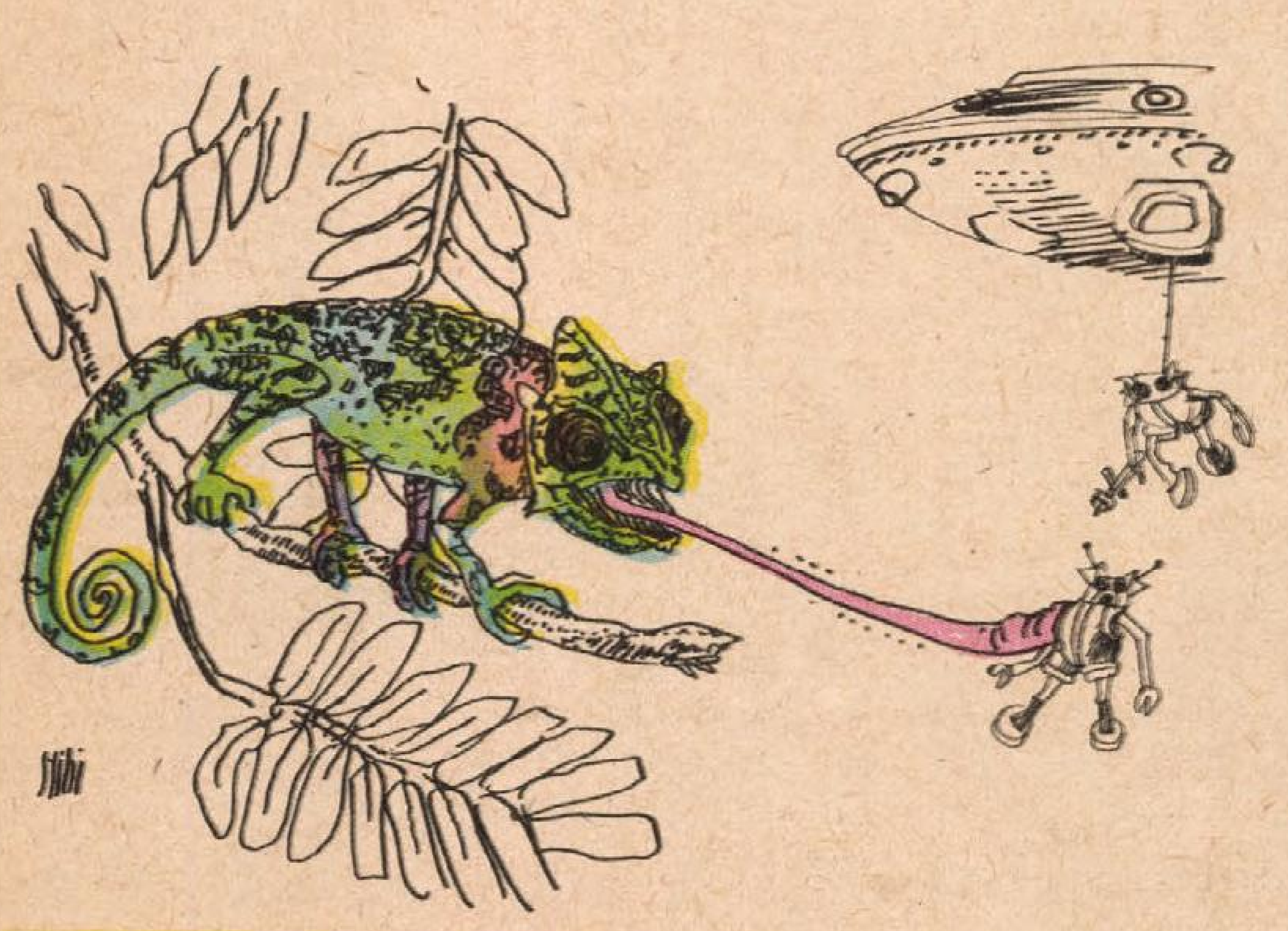

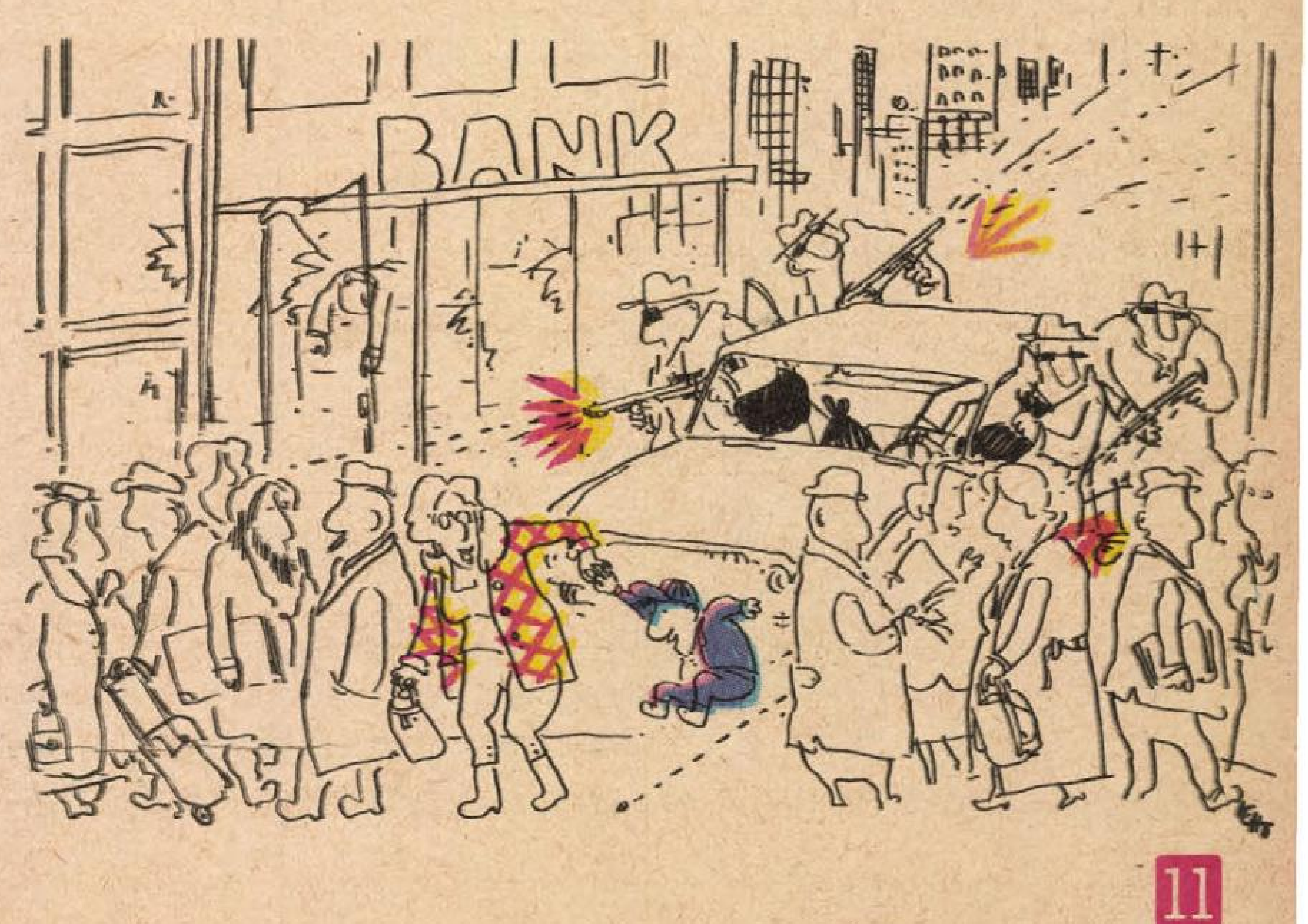

AKTUÁLIS IMPORT HUMOR

IRÁNI HELYZETKÉP

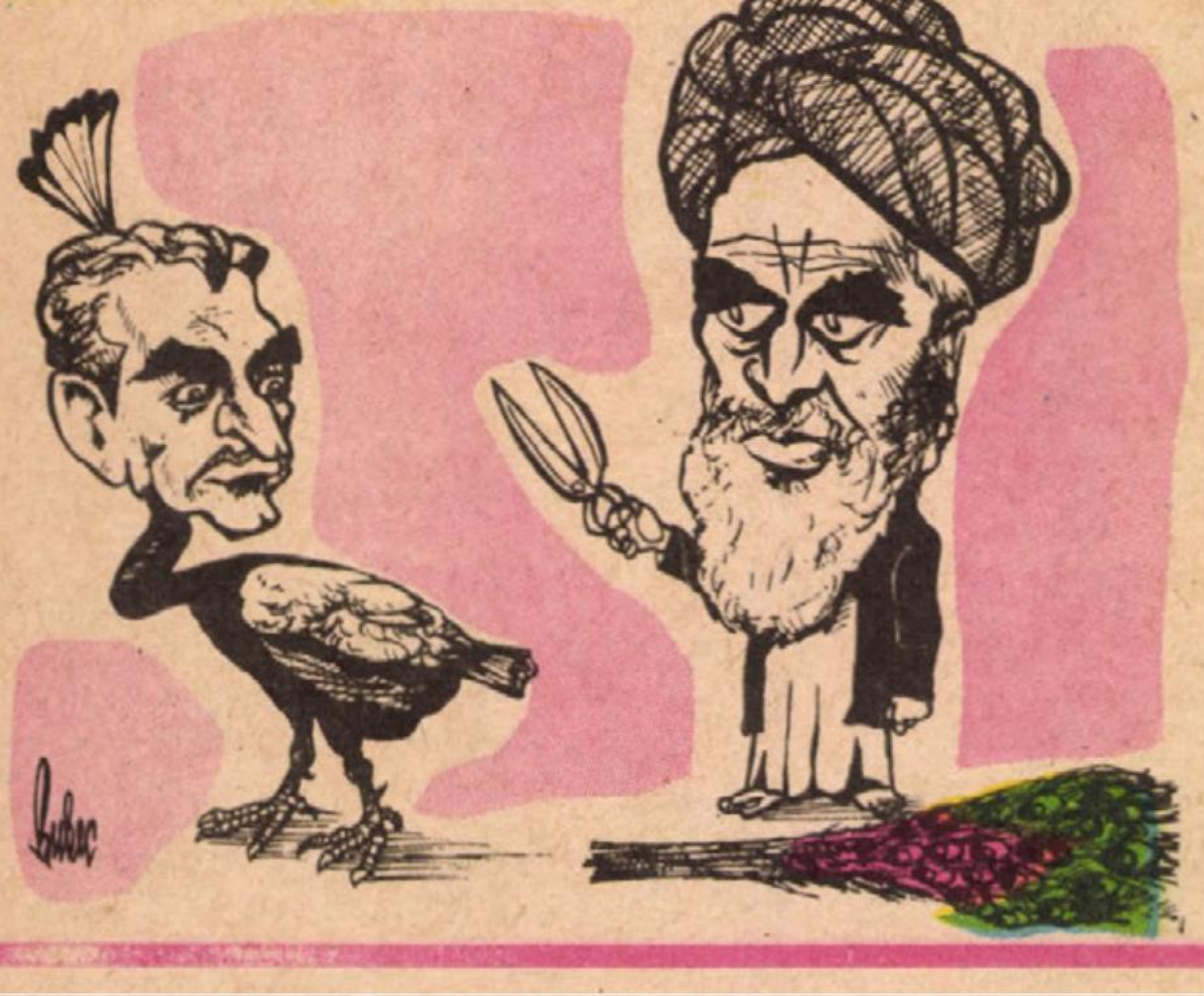

KÍNAI–AMERIKAI EGYÜTTMŰKÖDÉS

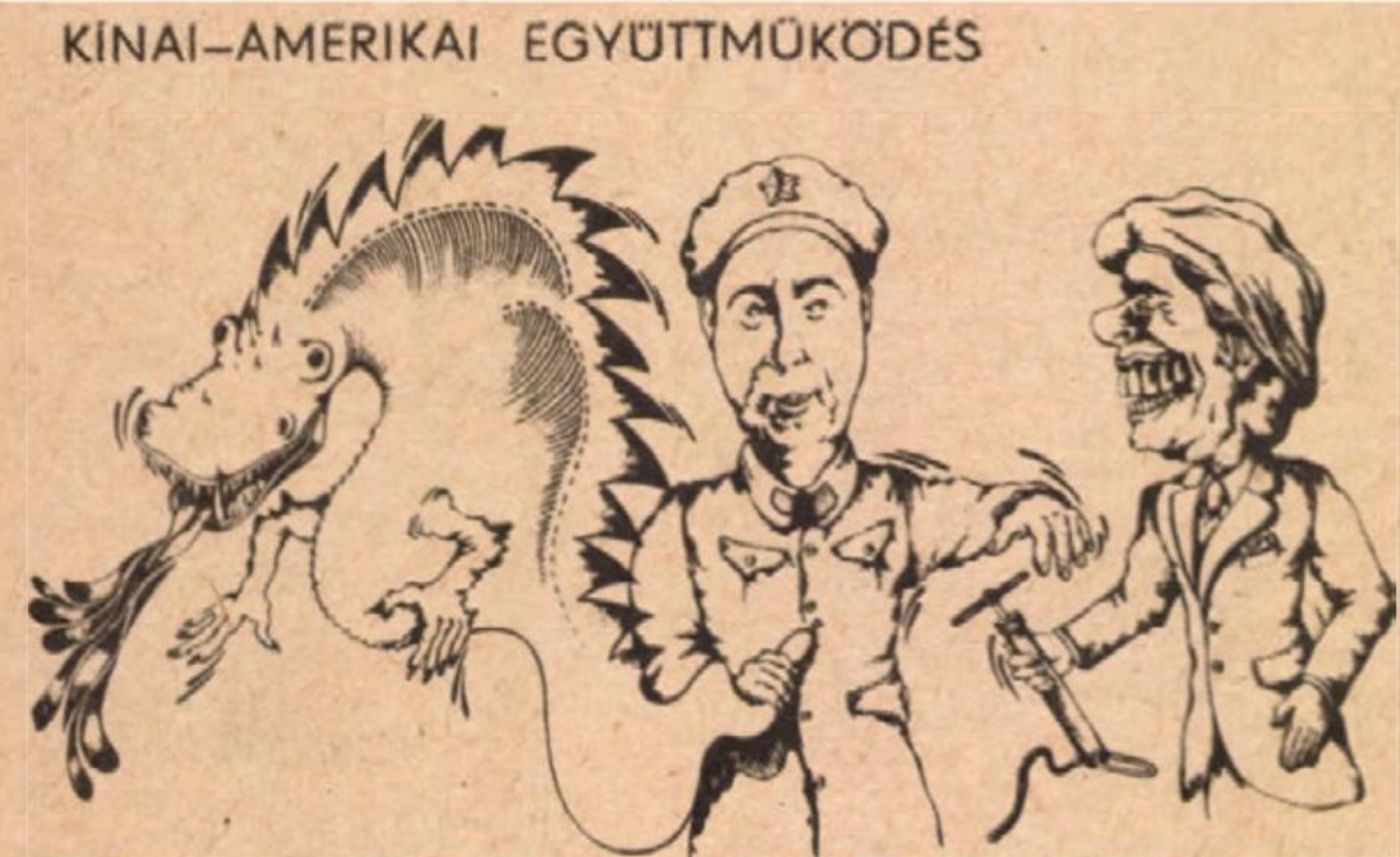

LESZERELÉS

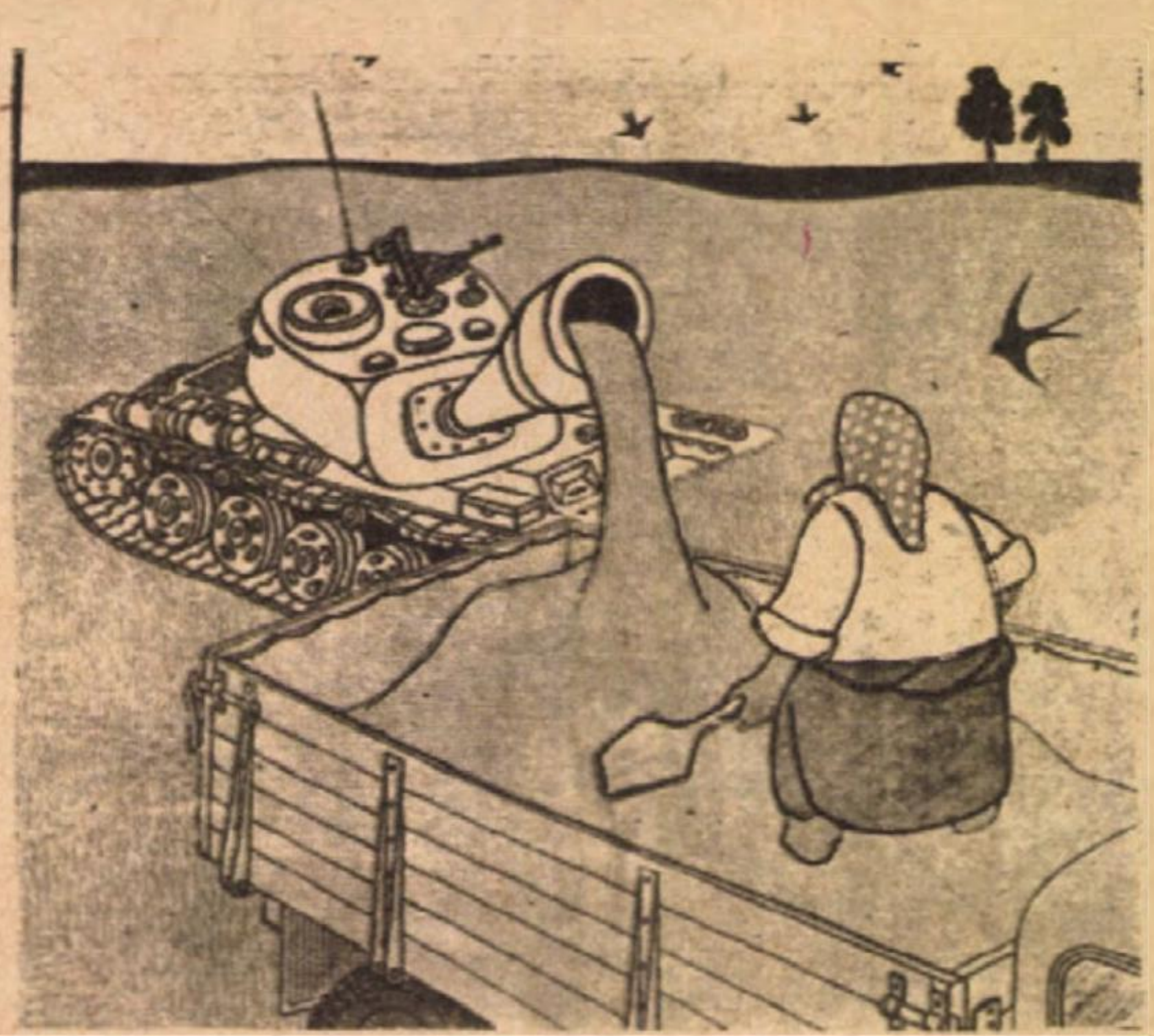

NEUTRONBOMBA

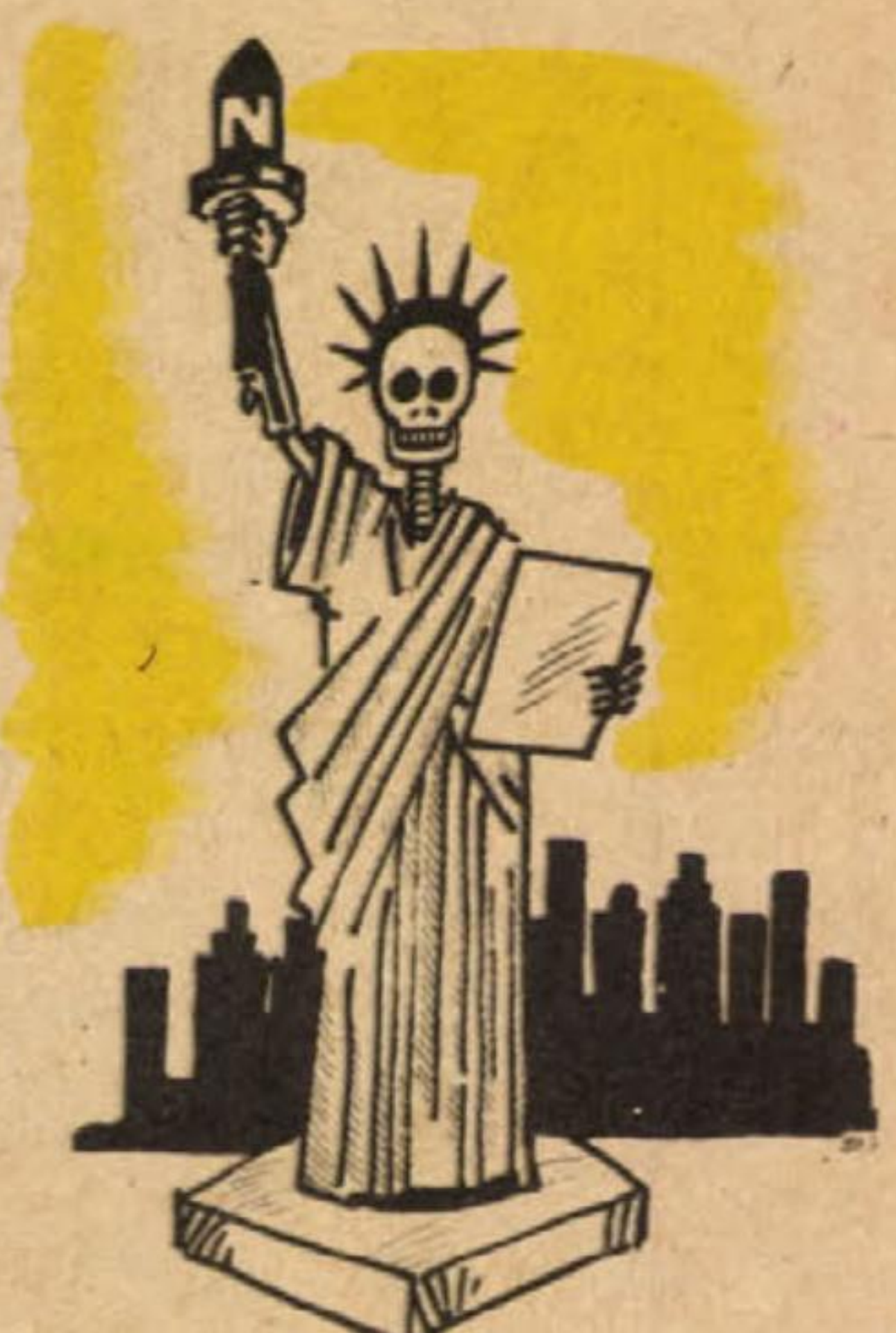

KÖRNYEZETSZENNYEZÉS

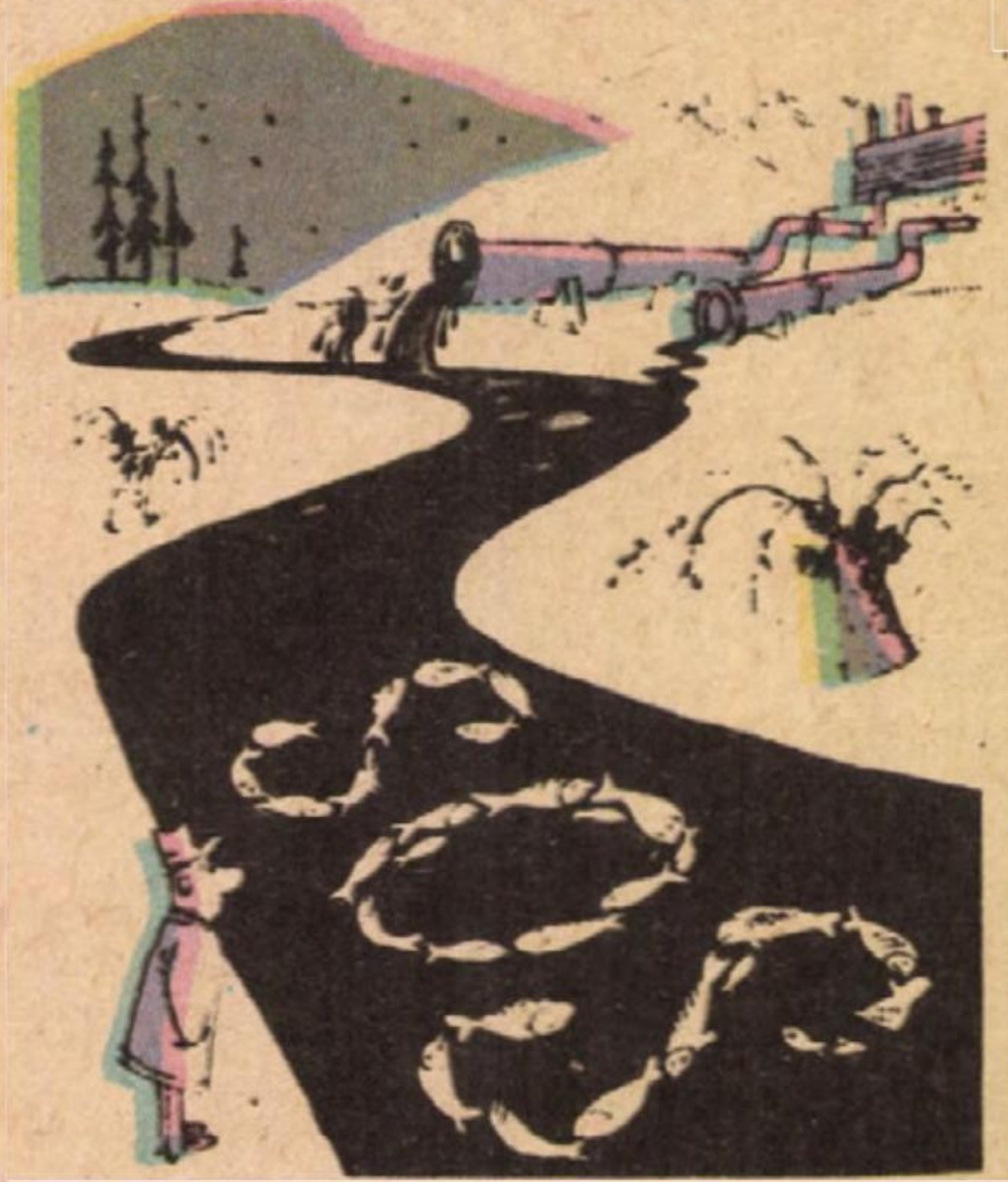

NEMZETKÖZI GYERMEKÉV

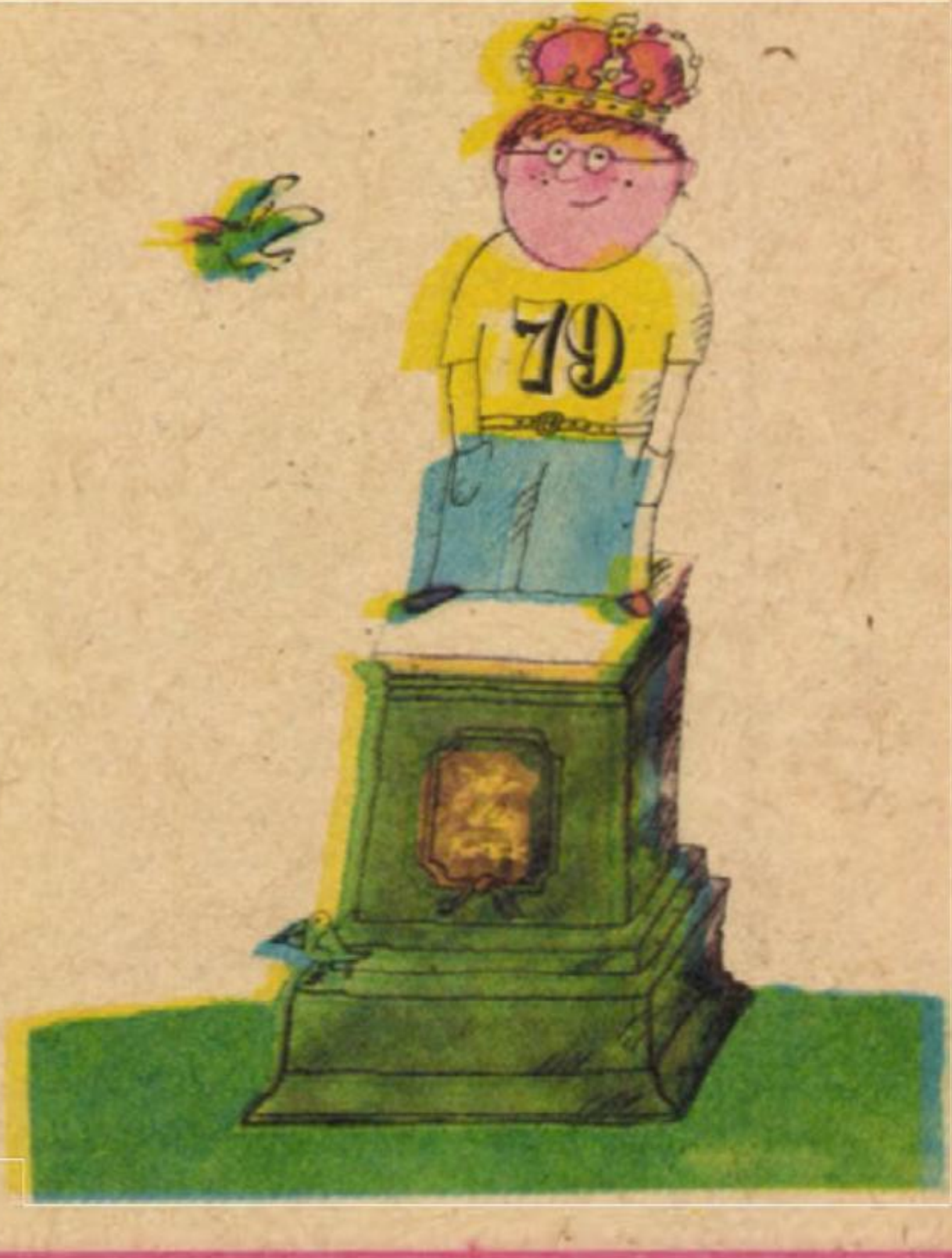

HIRDETÉS ★ HIRDETÉS ★ HIRDETÉS ★ HIRDETÉS

KÖNYVMOZAIK

... pld. Honore de Balzac: ELVESZETT ILLÚZIÓK — — — — — — 39,— Ft
... pld. F. Gilot–C. Lake: ÉLETEM PICASSÓVAL — — — — — — 56,— Ft
... pld. Kardos G. György: AVRAHAM BOGATIR HÉT NAPJA — HOVA TŰNTEK A KATONÁK? — A TÖRTÉNET VÉGE — — — — 45,— Ft
... pld. Lev Tolsztoj: A HAMIS SZELVÉNY Elbeszélések — — — — 24,50 Ft
... pld. Franz Timmermans: PIETER BRUEGEL SZENVEDÉLYES ÉLETE — — — — — 56,— FT
... pld. Hernádi Sándor: HELYESÍRÁSI ÖNKÉPZŐ — — — — — 44,— Ft
... pld. MAGYAR ÉRTELMEZŐ KÉZISZÓTÁR — — 260,— Ft
... pld. VILÁGIRODALMI KISENCIKLOPÉDIA 1–2. kötet Szerk.: Köpeczi Béla —Pók Lajos — — — 289,— Ft
... pld. Hajtun József: PORTISCH NAGYMESTER — — — — — 37,— Ft
... pld. ZSEBATLASZ (Térképek és táblázatok) — — — — — — 78,— Ft
... pld. Mohácsy Mátyás: GYÜMÖLCSTERMESZTÉS HÁZI- ÉS HÁZTÁJI KERTEKBEN — — — — 20,50,— Ft
... pld. Pirk Ambrus: ÖTLETEK A KERT BERENDEZÉSÉHEZ — 43,— Ft
... pld. Prohászka Ferenc: SZŐLŐ ÉS BOR — — 24,50 Ft
... pld. Szűcs Lajos: A NÖVÉNYKEDVELŐ KISLEXIKONA — — 134,— Ft
... pld. VIRÁGOSKERT, PIHENŐKERT Szerk.: Lelkes Lajos 77,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott, címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
NÉPSZABADSÁG KÖNYVESBOLTJA
Budapest VIII.,
József körút 5. 1088
Telefon: 330-727

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe: ....
....
....
(aláírása)

KERESSE FEL KÖNYVESBOLTUNKAT, GAZDAG VÁLASZTÉKKAL VÁRJUK VÁSÁRLÓINKAT!

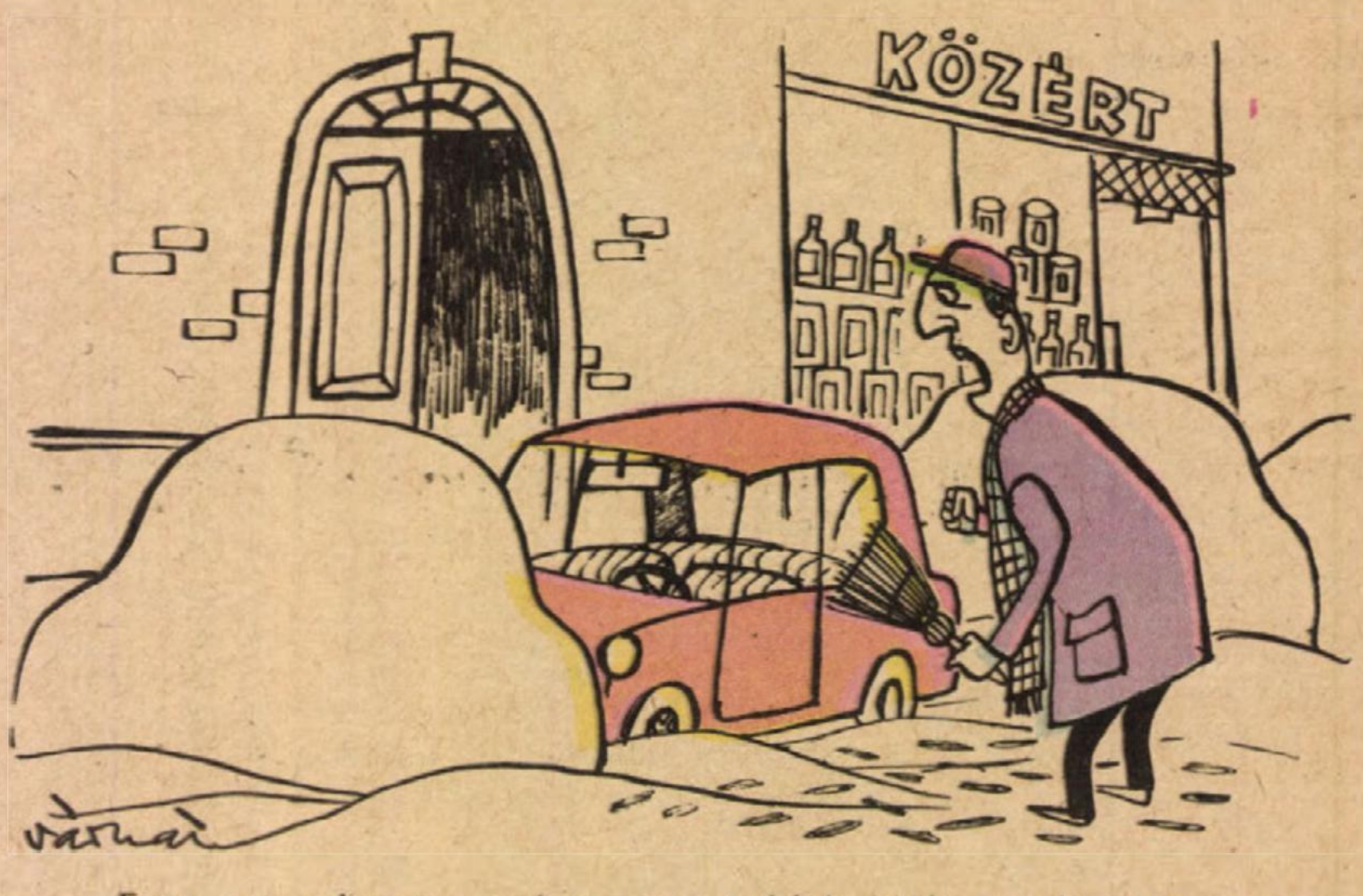

– Fene ezt a havat, megint a szomszéd kocsiját pucoltam le a magamé helyett.

ÜVEGFÜLKÉK

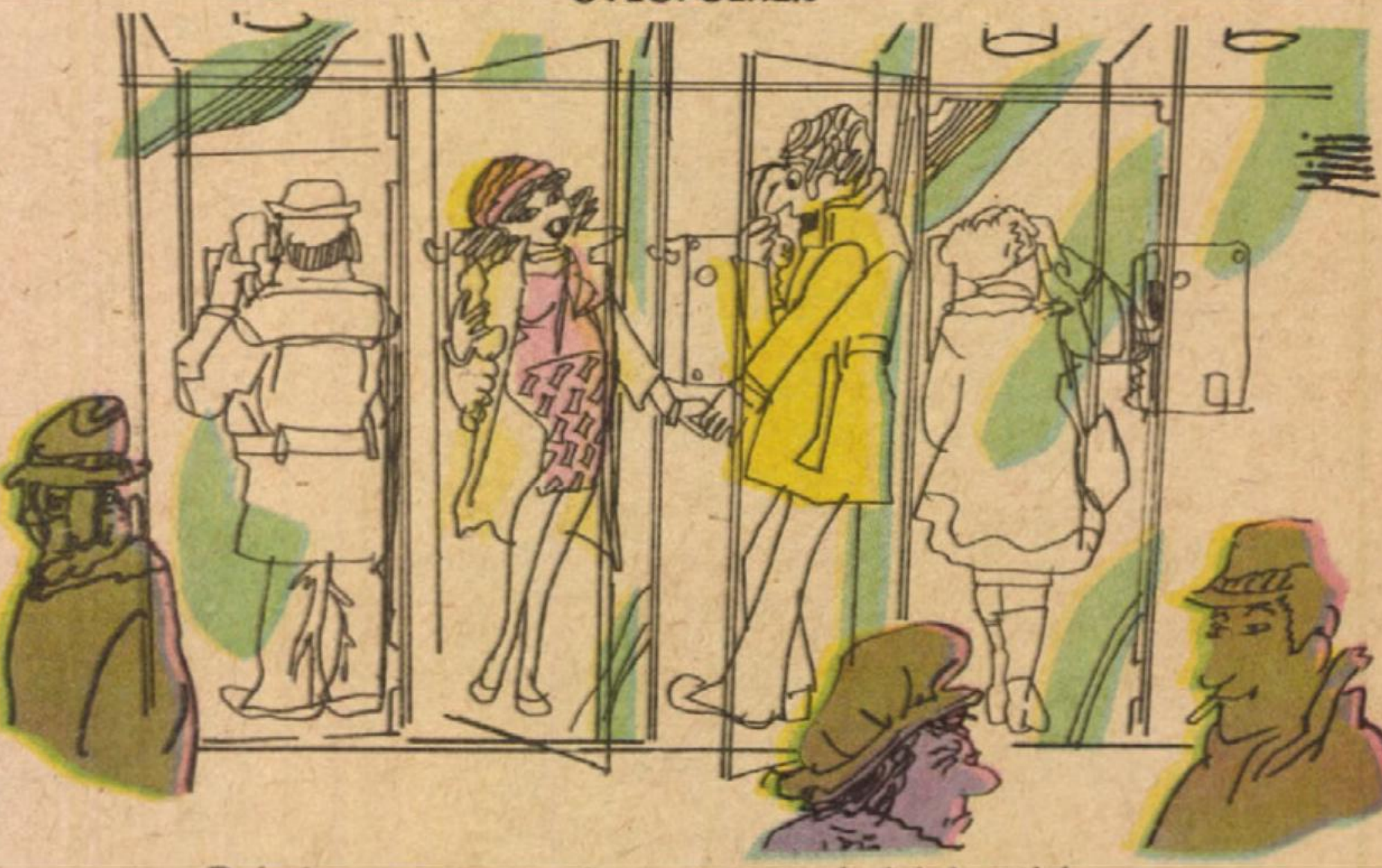

– Drágám, ma ne varj, nem megyek fel hozzád...

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

HÉV-állomás a Vágóhídon

A Vágóhídon levő HÉV-állomáson, ahonnan Ráckevére indulnak a kocsik, korszerű, tiszta illemhely van. Erről meggyőződhetnek az utasok — nappal. Estére azonban lezárják! Pedig ebben az időben is elég hosszú HÉV útvonalon nem kizárólag önmegtartóztató fakírok utaznak, hanem nagyon is földi emberek, akiket, mit tagadjuk, olykor testi szükségletek is elkapnak. Jelen esetben: gyötörnek.

Mészáros Gyula
Szigetszentmiklós,
Fürdő u. 1. — 2310

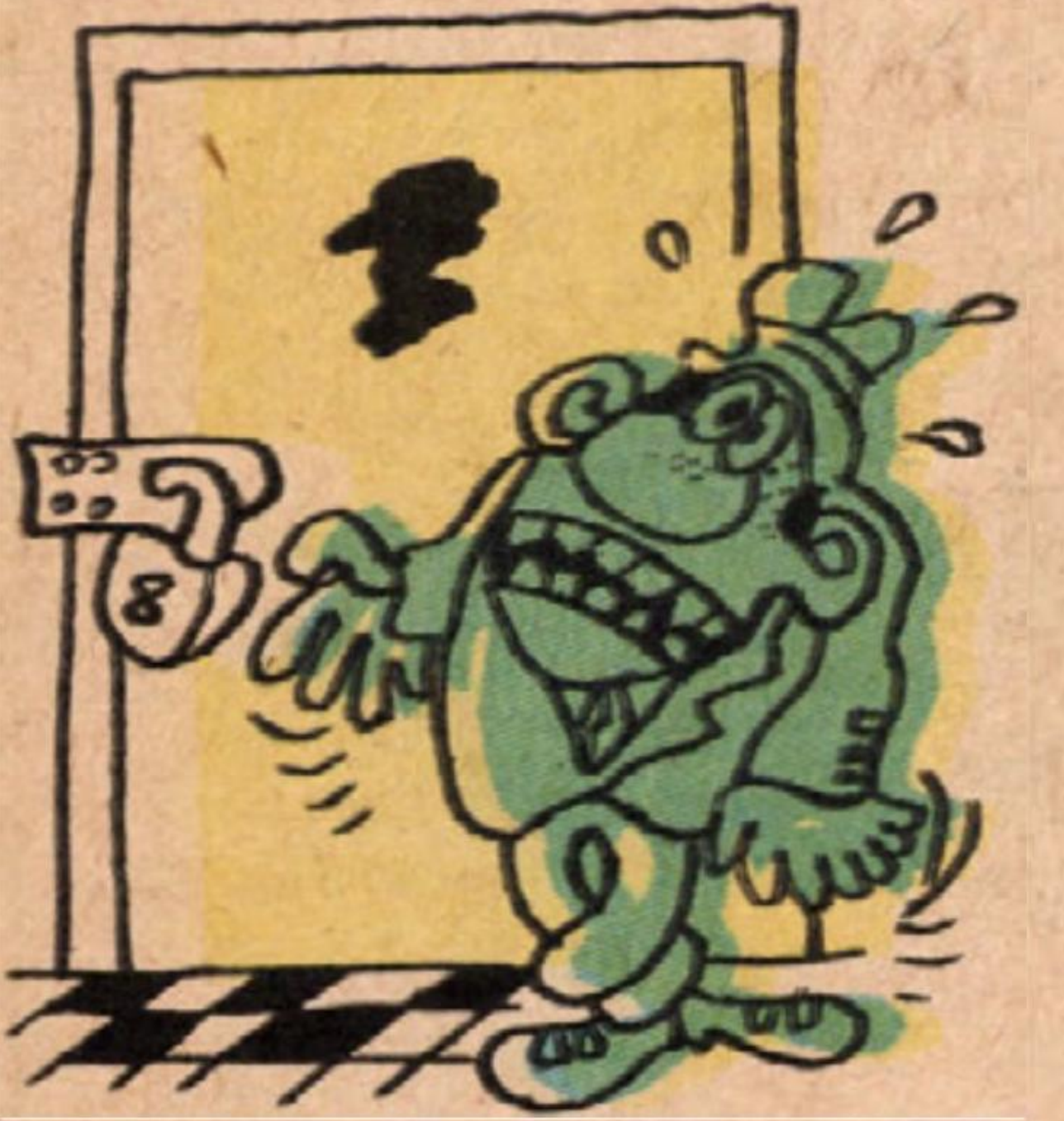

Mitől súlytalan egy busz?

Reggel 6.45-kor megy egy busz Öcsödön keresztül Szolnokra, de többnyire olyan kalauz kíséri, aki csak azt veszi fel, aki Szolnokra megy, holott akad még hely bőven, 15—20 ember is elférne. Aki mégis felszáll, de csak Kunszentmártonig akar menni, azt leteszi útközben, ha nem hajlandó kifizetni a jegyet Szolnokig. Hivatkozás: túlterhelt a busz. De vajon attól a 30 forintnyi különbségtől megszűnik a túlterhelés, súlytalanná válunk?

Borbély Antal
Törökbálint,
Munkácsy M. u. 70. — 2045

Szeméthegyek a Keletin

Iszonyatos szeméthegyek tornyosulnak, különösen az esti órákban a Keleti pályaudvaron, egy-egy szeméthegy-sarok „anyagával” két kuka is megtelne. Elképesztő látvány és korántsem elkerülhetetlen. Jártam már Bratislava, Moszkva, Leningrád pályaudvarán — mindegyik tiszta!

Zátrok Mária
Bp. Gyömrői út 198. —
1183

Keringőző busz

Az Ifjúgárda úton, a Pozsony u. és Közvágóhíd u. közti szakaszon hónapokkal ezelőtt felbontották az útburkolatot. Emiatt a 25-ös busz útvonalát úgy terelték el, hogy az bekeringőzi fél Rákospalotát, holott rövidebb út is akadna. Miért választotta a BKV a hosszabbat? S miért keringőzteti a buszt még mindig, holott az utat rendbehozták már, a személy- és teherautóforgalom ismét az eredeti útvonalon zajlik. Állítólag egyetlen útjelző tábla hiánya miatt kering még mindig 5—6 perccel tovább, ideiglenes útvonalán a busz. Ilyen olcsó az üzemanyag és az utasok ideje?

Csabai Imréné
Rákospalota

Fűtetlen vonat

1979. január 23-án délelőtt a Keleti pályaudvarról utaztam Győrbe. A hosszú szerelvényt elfelejtették fűteni. Amikor a kalauztól ennek okát kérdeztem, azt válaszolta. „Kérem, energiatakarékosság van, nem tetszett hallani róla?” Ennyi ember egészségének rovására takarékoskodni — szerintem — óriási pazarlás!

Steltzer Zsuzsanna
Győr, Ady-város

A CÍMZETT VÁLASZOL

Szőr árak
(Ludas, 4. sz.)

A Fővárosi Közlöny 1978. január 31-i 1. számában irányárszabályt állapítottak meg a fővárosban működő fodrászatok részére. (Fotókópián mellékeljük.) Bp-en vállalatunk az egyetlen fodrászat, amely nem állt be ezekre az irányárakra, hanem továbbra is a régi áron dolgozik. Kivétel a hihetetlen veszteséggel végzett manikűr és pedikűr, amelynél 1979. január 1. óta (háromnegyed évvel a rendelet hatályba lépése után) az új irányárakat alkalmazzuk. Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy az N. S. aláírással megjelent glosszában leírtak megfelelnek a jogszabályoknak, dolgozónk árdrágítást nem követett el.

Vágó György
igazgató,
Bp.-i Állami Fodrászat

Panaszok nyomában

SÍNEN VAGYUNK

A napokban a Liszt Ferenc tér 4-be hívott egy olvasó panaszos levele. Belépve a kapun, meglepett, hogy egy méter hosszú, függőleges irányú vassín állja az utamat. Még strákokat is festettek rá, hogy feltűnő legyen.

Azonnal sejtettem, hogy nem a Nyugati pályaudvarról fújta ide a szél, mert gondosan betonba ágyazták. A ház lakói elmondták, hogy évekkel ezelőtt az épület udvarán két Trabant és két Skoda parkolt. A gépkocsik zavarták a lakókat. Aztán kiderült, hogy rendelet szabályozza az autók parkírozását az állami házak udvarán, s mivel az udvar területe a 200 négyzetmétert sem éri el, a gépkocsikat kilakoltatták az utcára.

Ám nehogy meggondolatlanul visszamerészkedjenek az udvarra, a bérlők kérésére az IKV felszereltette az otromba vassínt. Nem hiszem, hogy ez lenne a legjobb megoldás. A pénzbírság is elég lenne.

Még nagyobb lenne a rend, ha a kaput befalaznák. Ami biztos, az biztos...

(f. i.)

Ki mit keres?

...az egész várost bejártam, sehol sem találtam műanyag almareszelőt, hol kapható vajon?

Székely Jánosné
Bp., Ipoly utca 7/c. 1133

*

...Elekthermax főzőtűzhelyemhez tűzhelylapokat keresek a régi, kiégettek kicserélésére és sehol nem kaptam eddig. 24, 19 és 15 centiméteres méretű lapokra lenne szükségem.

Köblös Ignácné
Bp., Humhál László u. 16. 1046

*

...Totya típusú, magyar gyártmányú kazánunkhoz szeretnék rostélyt vásárolni, mert ennek híján hetek óta téglával alátámasztott rostélydarabokat használunk.

Poros László
Bp., Széchenyi u. 5. 1161

*

...ki ette meg az összes Korfut, milyen elgondolás alapján vonták ki a forgalomból ezt a remek ízű csokoládét? Vagy kapható még valahol?

Bóna Józsefné
Bp., Hegyalja út 57. 1124

TÜCSÖK és BOGÁR

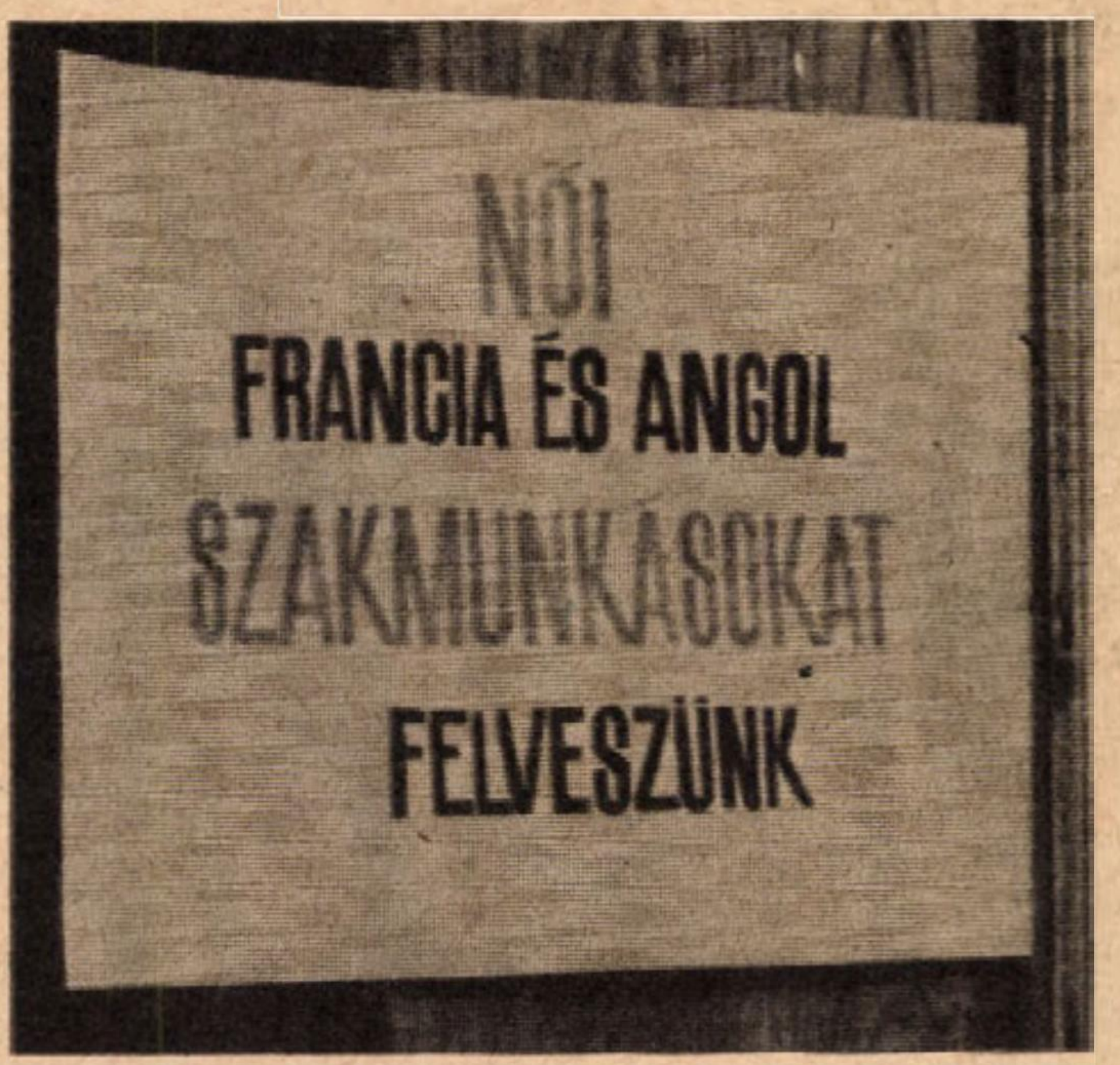

NŐI
FRANCIA ÉS ANGOL
SZAKMUNKÁSOKAT
FELVESZÜNK

Na tessék, most meg már nyugatról toborzunk vendégmunkásokat?
(A Körúton fotózta László Pál)

— a maga dokumentarizmust és fikciót egy üstben kifőző vegykonyháján. Szörény azonban már teljesen eldobja a dokumentarizmus mankóját, pontosabban: számára a dokumentarizmus is művészi fikció, stíluseszmény, amelyet a játékfilm szuverén eszközeivel teremt meg. Ha Dárday ar-

Világos, igaz?
(A Népszabadságból ollózta Király Melinda, dalmandi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Színes, szinkronizált magyar filmvígjáték.

29—30
hétfő–kedd

Kihajolni veszélyes!

Magyarról szinkronizálták magyarra? Néha nem ártana...
(A simontornyai moziműsorban találta Varga László)

18.38: MÉG EGYSZER GYEREKEKNEK. Add a kezed. Melyiket az ötezerből? (ism.). 19.30: Tv-híradó. 20.00: Kisfilm. 20.40: Tv-híradó 2. 21.00: Öt perc meteorológia (ism.). 21.05: Élni a magunk módján. Szovjet film.

Jóságos ég, hát hány kezed van, te gyerek?
(A Lobogóból nyírta Foltán Pál, szarvasi olvasónk)

Táncoló.

Két fiatal fiú felfedezi a szerelmet egy majdnem játékos és fiúi provokáción keresztül, mely elvezeti őket a derűs gyönyörökön keresztül az extázis paroxizmusáig; ellenpontos összevonása a koreográfiai frissességnek és a zenei érzékenységnek, mely a szerelem beteljesedéséig vezet és a fiatal párt új életszakaszba vezeti.

Koreográfus: MARIANELLA BOÁN

Gratulálunk a fiatal párnak!
(A Madách Színház műsorismertetőjében fedezte fel Fekete Ferenc)

ZSÖLLYE

A Thália Színház titkárságán megszólal a telefon.

— Itt Karinthy Ferenc beszél. Kazimir elvtárssal szeretnék beszélni.

Faragó Teréz titkárnő átnéz a szomszédos igazgatói irodába, majd beleszól a telefonba.

— Sajnos nem tudom adni Kazimir elvtársat. A másik vonalon beszél.

— Talán megvárhatnám? Hátha röviden végez?

A titkárnő még egy pillantást vet az igazgatói iroda felé és aztán válaszol.

— Attól tartok hosszú beszélgetés lesz. Kazimir elvtárs most váltott fület!

*

Mensáros Lászlót meghívta egyik kollégája, hogy nézze meg új szerepében. Mensáros örömmel elfogadta a meghívást, de hozzátette:

— A szünetben nem megyek be hozzád, mert nem szeretek az öltözők körül csellengeni, előadás után pedig sietnem kell a rádióba. De másnap reggel okvetlen hívjál fel telefonon, hogy elmondhassam, hogy tetszettél.

Másnap reggel már fél nyolckor csengett Mensáros telefonja. A kolléga jelentkezett.

— Elnézést Lacikám, hogy ilyen korán reggel zavarlak...

Mensáros kicsit álmosan dörmögött a kagylóba.

— Dehogy zavarsz. Hát kérlek, ami a tegnapi színházi estét illeti... Elég, ha annyit mondok: nem hunytam le a szemem egész éjszaka!

A kolléga hangja megremegett.

— Annyira felizgatott az alakításom?

Mensáros sóhajtott.

— Nem... Kialudtam magam a színházban!

*

Nemrégiben az egyik francia magazin körkérdést intézett tíz világhírű filmszínészhez. A kérdés ez volt; „Mit tart a legfontosabbnak és a legnélkülözhetetlenebbnek a pályáján?"

Marlene Dietrich, „a legszebb lábú nagymama" ezt válaszolta:

— A legfontosabb a tanulás! Saját személyemben bizonyíthatom... Amikor megkezdődött a hangosfilmgyártás meg kellett tanulnom beszélni... amikor divatba jöttek a színes filmek, meg kellett tanulnom elpirulni...!

*

A Cosi fan tutte áprilisi bemutatójára készülő Melis György egyik délelőtt budai házában gyakorolta a nehezebb részeket. Egyszercsak csöngettek. Bekecses bácsi állt az ajtóban.

— Elnézést a zavarásért. Itt a szomszédban építkezünk és én vagyok a munkavezető.

Melis csodálkozva nézett.

— És mit óhajt?

A bácsi köhintett.

— Izé... Ön énekelt itt az előbb?

Melis bólintott.

— Én.

A bácsi esdeklően nézett Melisre.

— Akkor, ha szabad kérnem, ne tessék olyan sokáig kitartani azt a mélyhangot, mert a munkásaim abbahagyják a munkát. Ugyanis azt hiszik, hogy a közeli gyárban fújnak delet és akkor szoktak ebédszünetet tartani!

Rátonyi Róbert

PERPETUUM STABILE

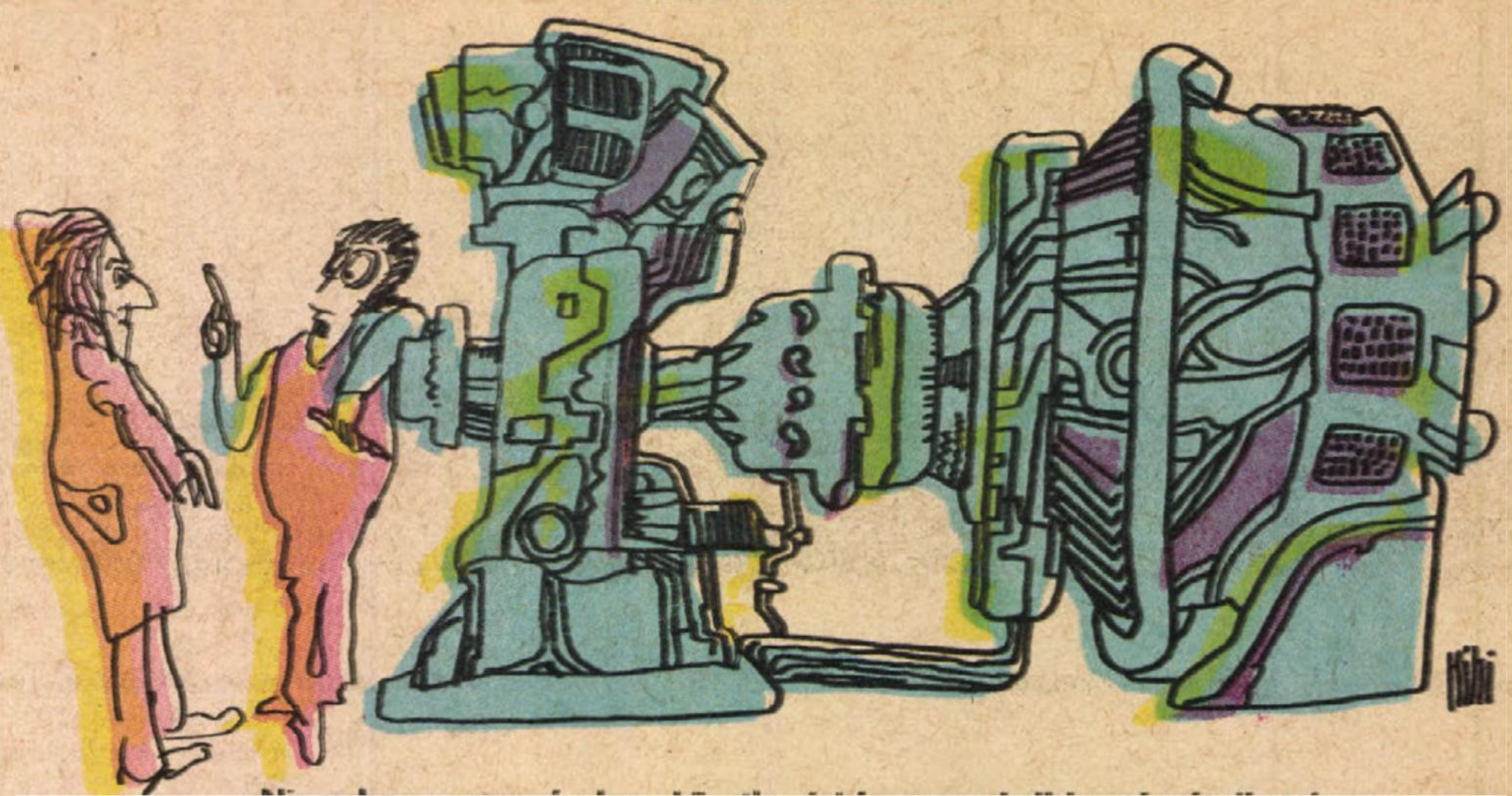

— Nincs benne mozgó elem, következésképp nem kell hozzá pótalkatrész.

KULTÚRÉHSÉG

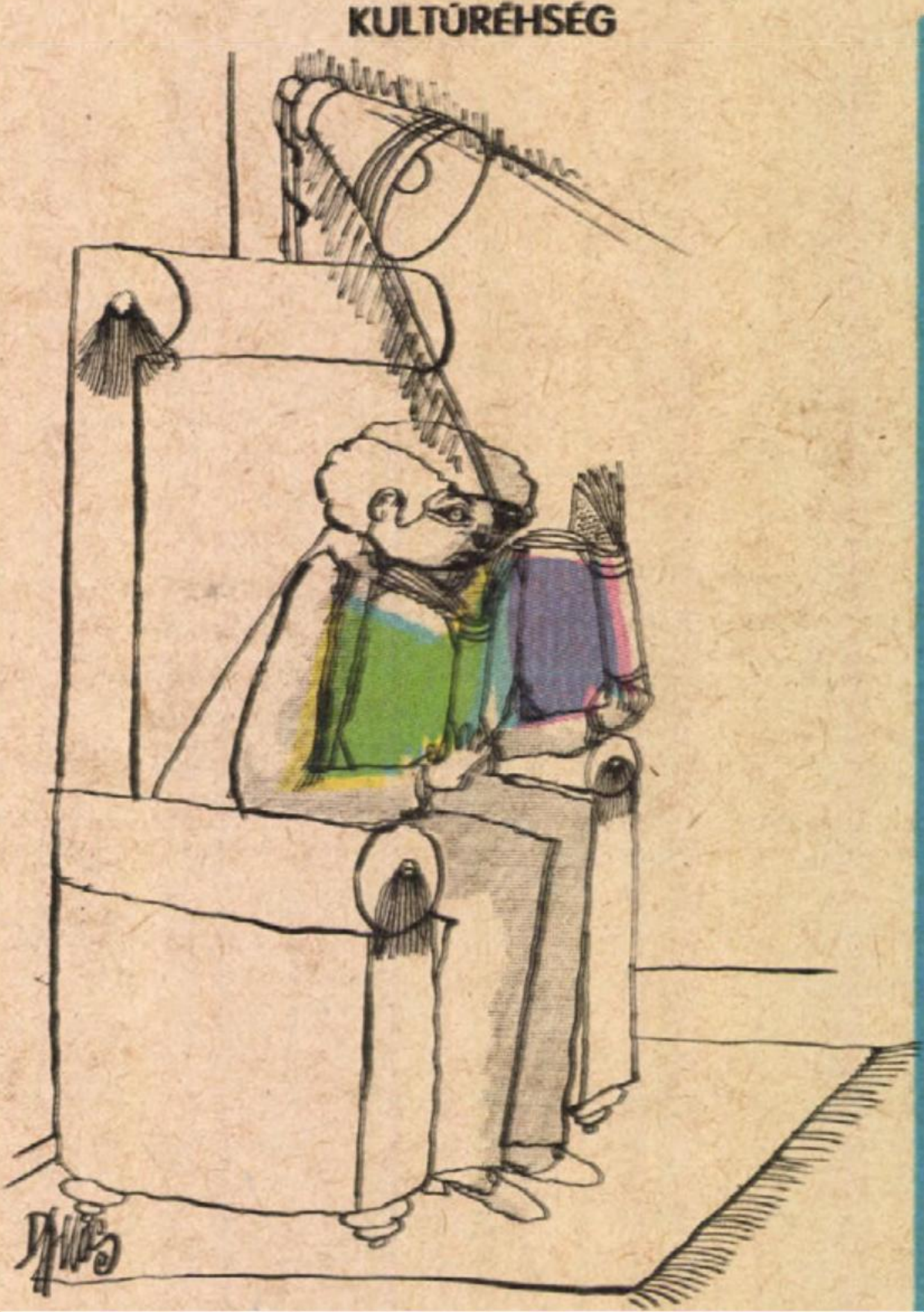

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Már majdnem éhen haltunk — meséli az egyik vendég —, amikor elhatároztuk, hogy felhasogatjuk a csizmáinkat és abból főzünk levest...

— Pszt! Ne olyan hangosan — szakítja félbe asztalszomszédja. — Még a háziasszony félreérti az elbeszélésedet...

*

— Nem rám való inget vettél — mondja a férj a feleségnek. — Ez kétszer olyan nagy, mint az én méretem.

— Tudom — mondja a feleség —, de nem akartam, hogy az eladónő megtudja, hogy egy ilyen kis mitugrászhoz mentem férjhez...

HIRDETÉS * HIRDETÉS

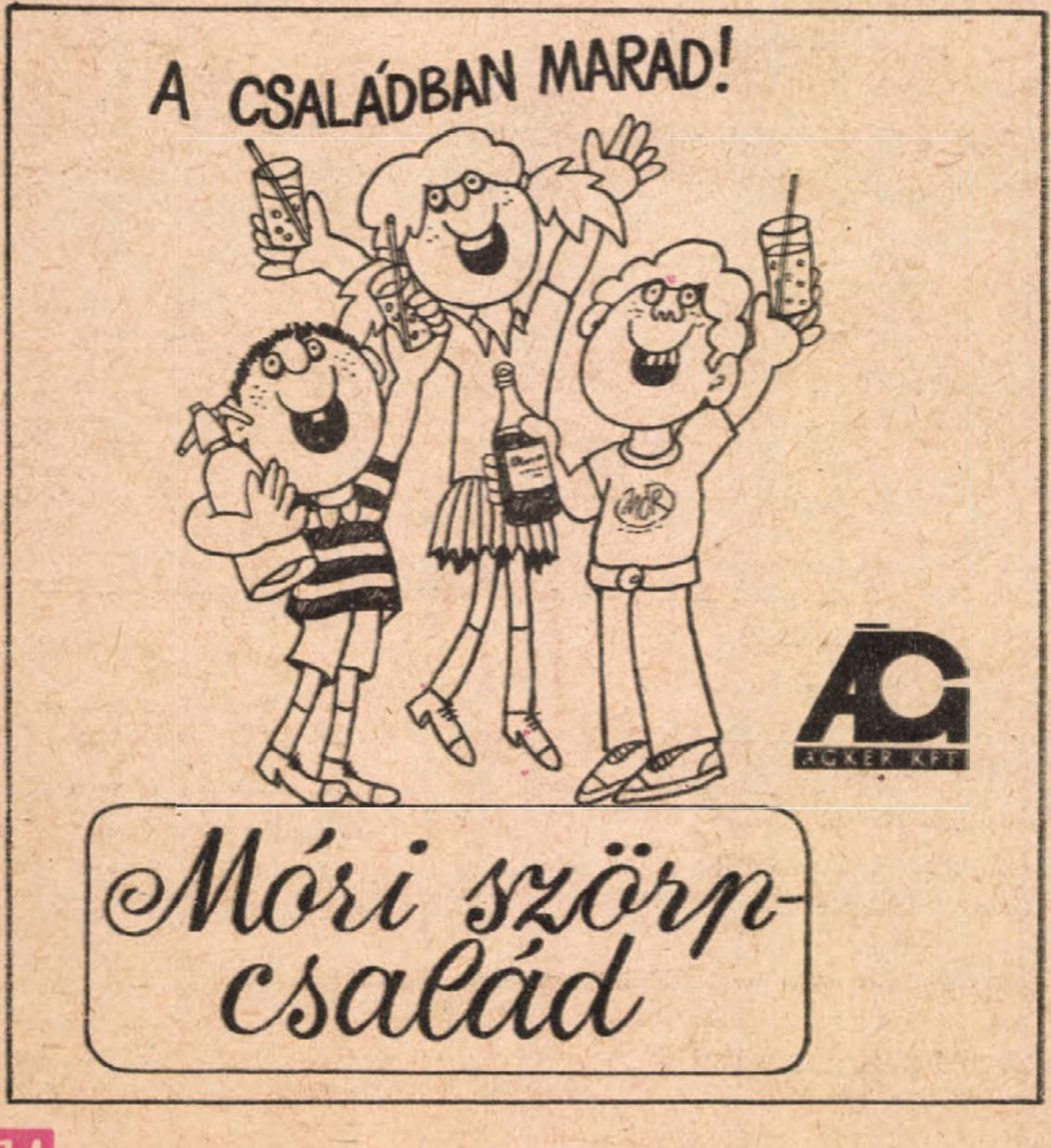

FEKETE HUMOR

UTOLSÓ KIVÁNSÁG

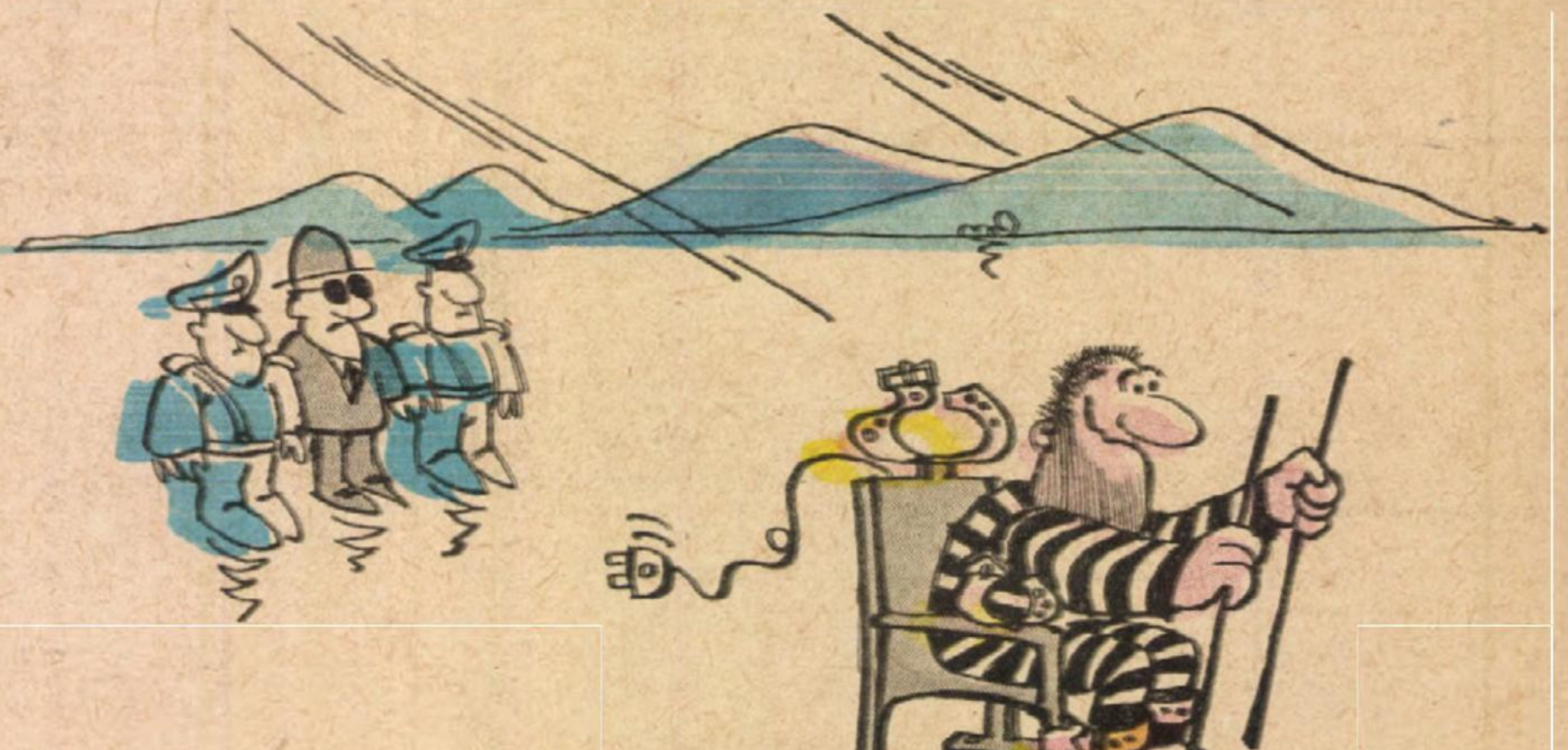

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy ifjú hölgy sikertelenül próbálkozik áthajtani kocsijával a stop-jelzésen. A rendőr megállítja és megkérdezi tőle:

— Tudja maga, miért van itt ez a tábla?

— Fogalmam sincs róla — feleli a nő —, de ha magát annyira érdekli, megkérdezhetem attól az embertől, aki ott az újságokat árulja a sarkon.

NŐI DOLGOK

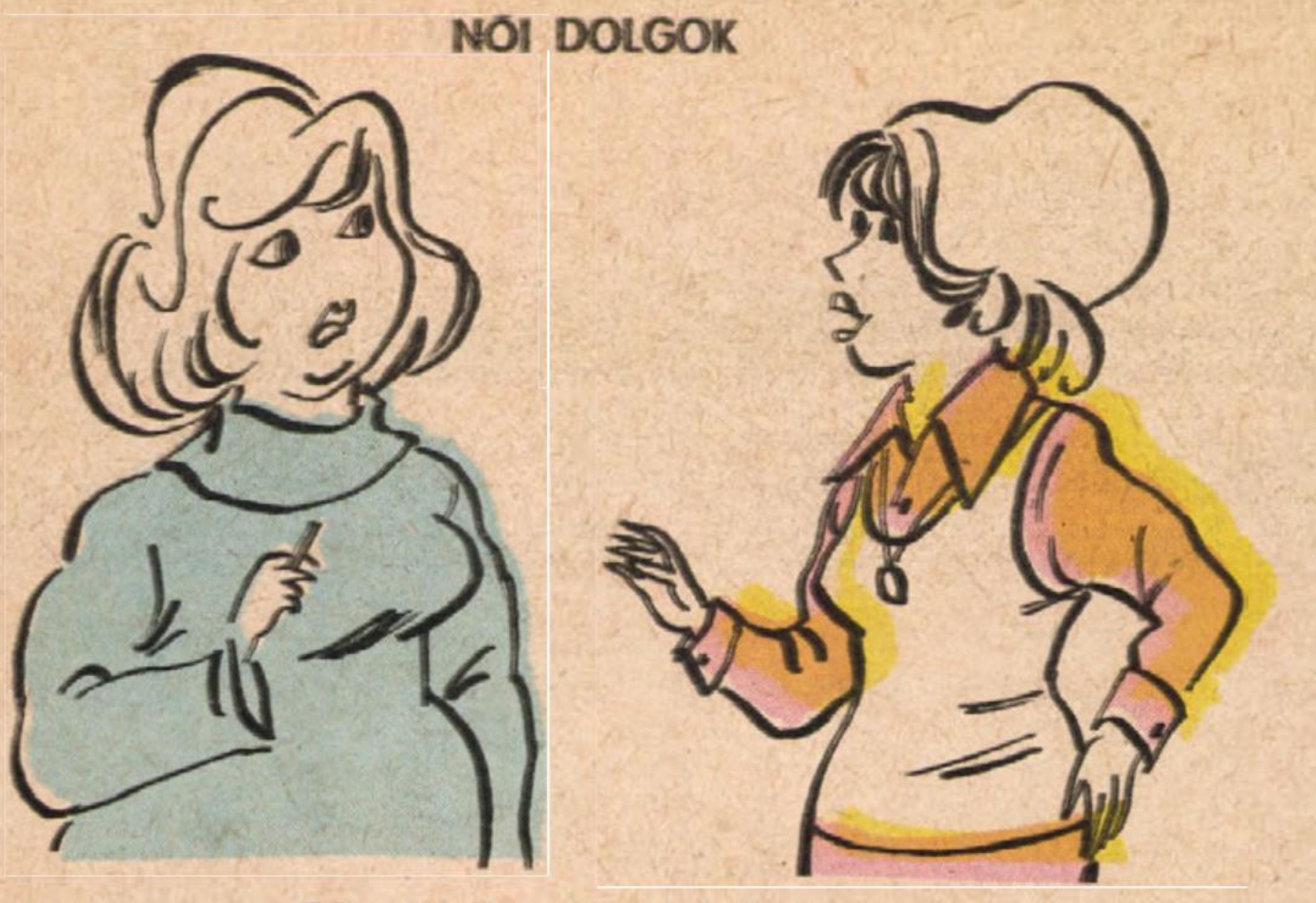

– Túl jól nézel ki, drágám...

A LÁTSZAT CSAL

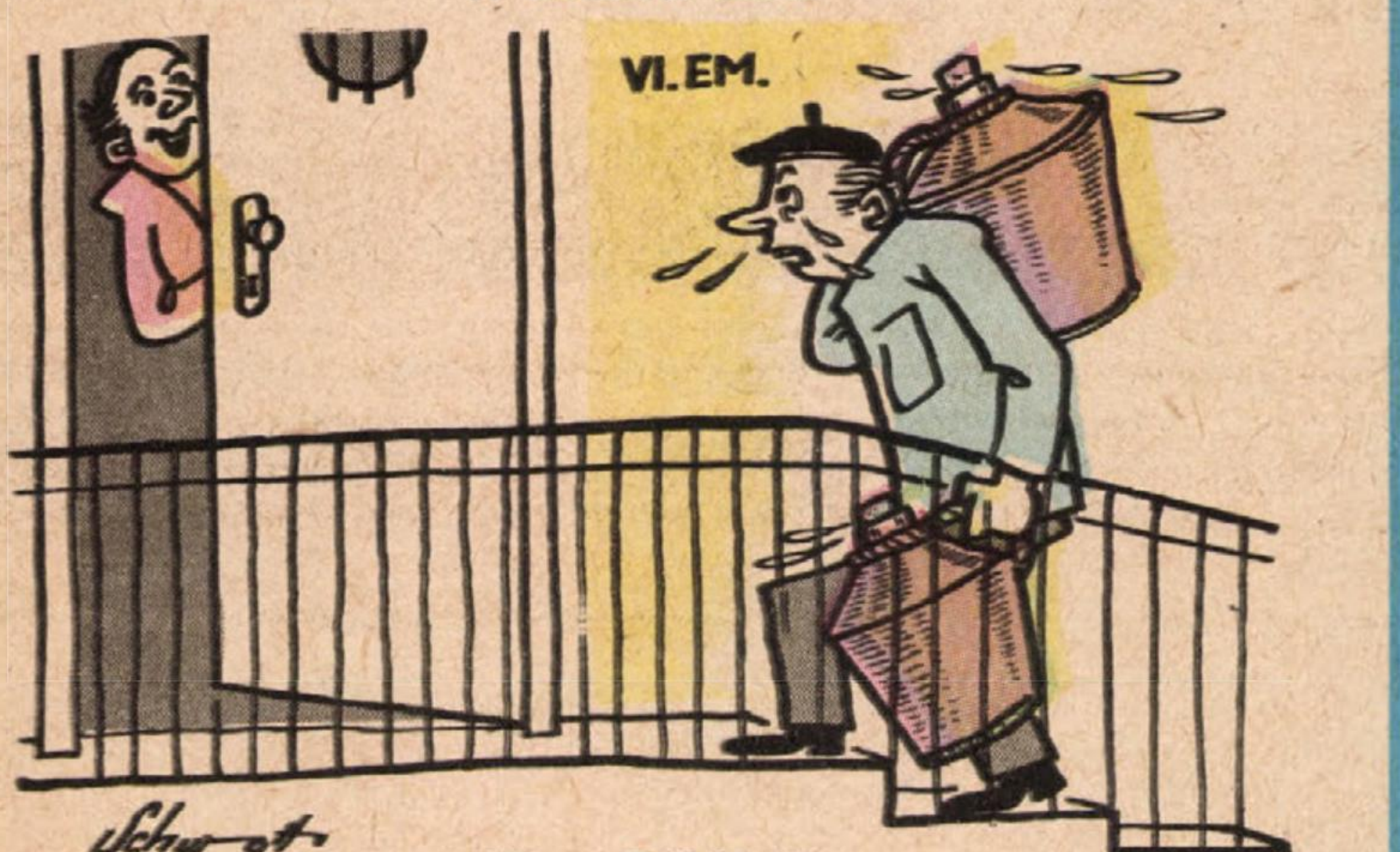

– Mi van? Esküvő?
– A fenét, csőtörés!

NEHÉZ GYERMEKKOR

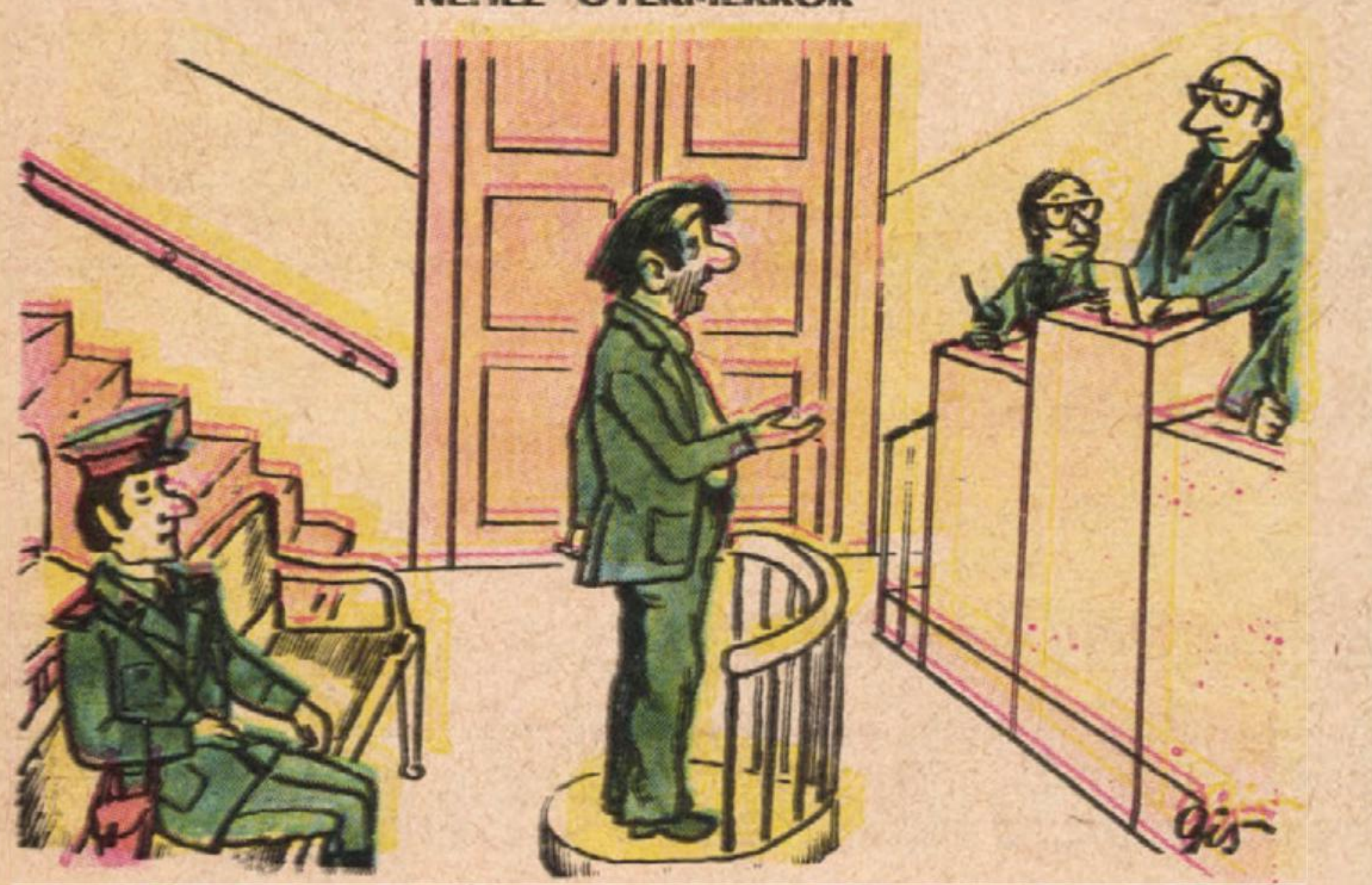

– Az én szüleim csak szabad szombaton neveltek engem...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-08 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két betörő szorgoskodik az üzletben. Férfiöltönyöket gyömöszölnek egy-egy nagy böröndbe.

— Nézd, Jacques — szól az egyik —, ötszáz frankot mernek elkérni ezért az öltönyért! Ez valóságos rablás!

NEM CSODA

Mikor van a feleséged születésnapja? — kérdi Klovácsot a barátja. — Vízszintes 3 — függőleges 1 — hangzik a felelet. megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Feltételes kötőszó
11. Balett-táncos nem lehet belőle
13. Ostoba, üresfejű ember
14. ... Blas
15. Mussolini külügyminisztere volt
19. A névtelen levélíró monogramja
20. Kettős mássalhangzó
21. Többek közt a pesti Operaházat is ő tervezte
22. Kézi szerszám
24. Kína vezére volt
25. Nemesi viselet volt (férfikabát)
27. Ős
28. Az első gyilkosság áldozata
30. Névelő
31. Európai nép
33. Hírhedt kalandor, II. Miklós cár kegyence
36. „A falu rossza" írója (1844—1876)
37. Régebben magyar város volt, Nógrád megyében
40. Összeadja a házasulandókat
42. Növény (még zöldell az ablak előtt)
45. Nagyon régi korból származó
48. Futballcsapat külföldi túrája
49. Hajdan Bizánc volt a neve
51. Helység Pest közelében
52. Fűszer
53. Az arcizom kényszermozgása
54. A molibdén jele
55. Nap szaka
57. Ok következménye
60. Ülőbútor
62. Azonos betűk
64. Összevissza hazudik
66. Kikötőváros Brazíliában

FÜGGŐLEGES

2. Mesehős az 1001 éjszakából
3. Folyó a Szovjetunióban
4. Olasz női név (magyar megfelelőjét december 13-án ünneplik)
5. Vegyelemzés — ismert idegen szóval
6. Kínzó érzés
7. Korong alakú ütőhangszer
8. Roskatag (ember), elhasznált (ruha)
9. Kettős mássalhangzó
10. Beismeri bűnét
12. Vállalatok számvitelében szereplő gép, berendezés, épület stb.
16. Az akták pihenőhelyeinek egyike
17. N. O. L.
18. Európai főváros
23. Cirkuszban látható
26. Az arzén jele
29. L. P.
32. Keresztül
34. Túlzó személy és mosószer
35. Franciaországból származó lófajta
38. Mint a 9. függ.
39. A fordítottja: folyadék a szakácsművészet köréből
41. Kosztolányi hőse (Kornél)
43. Becézett Róbert
44. Ártalmatlan bosszantás
46. Dal
47. Shaw neve előtt álló két betű
50. Vészjel
53. Helyhatározó fordítva
54. Csendesen magába mélyedő
56. Valamit tartanak benne
57. Fordított állatkert
58. Az elektromos ellenállás egysége
59. Igekötő
61. A körzet egyik fele (?)
63. Az ozmium jele
65. Mint a 19 vízsz.

1 H	2 A	■	3 O	4 L	Y	5 A	N	R	6 É	7 G	8 E	9 N	10 V	A
11 O	L	12 A	B	U	■	H	■	■	13 H	O	L	Y	A	G
14 G	I	L	■	15 C	16 I	A	17 N	18 O	■	19 N	N	■	20 L	Y
21 Y	B	L	M	I	K	L	O	S	■	22 G	Y	23 A	L	U
24 M	A	O	■	25 A	T	I	L	L	26 A	■	27 Ü	K	■	N
28 Á	B	E	29 L	■	30 A	Z	■	31 O	S	Z	T	R	32 Á	K
33 R	A	S	P	34 U	T	I	35 N	■	■	■	36 T	O	T	H
N	■	Z	■	37 L	O	S	O	38 N	39 C	■	■	B	■	Á
40 E	S	K	41 E	T	■	■	42 N	Y	Á	43 R	44 F	A	■	Z
M	■	45 Ö	S	R	46 É	47 G	I	■	48 P	O	R	T	Y	A
49 I	50 S	Z	T	A	N	B	U	L	■	51 B	I	A	■	S
52 S	O	■	I	■	E	■	S	■	53 T	I	C	■	54 M	O
55 E	S	56 T	■	57 O	K	58 O	Z	59 A	T	■	60 S	61 Z	É	K
M	■	62 O	63 O	O	■	H	■	64 L	I	65 N	K	E	L	■
L	É	K	S	Z	E	M	R	Á	■	66 N	A	T	A	

FAVICC

című rejtvényünk megfejtése:

— **Te nem ismered, mert én is csak most álmomban ismerkedtem meg vele.**

200—200 forintot nyert:

Gyovai Béla, Bp., Tolnai Lajos u. 44. 1084

Varga Mihály, Szeghalom, Bocskai u. 20. 5520

Mikita Ferencné, Dunakeszi, Felszabadulás út 43. 2120

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BRENNER

6x

A KÉZBESÍTÉS MEGGYORSÍTÁSA

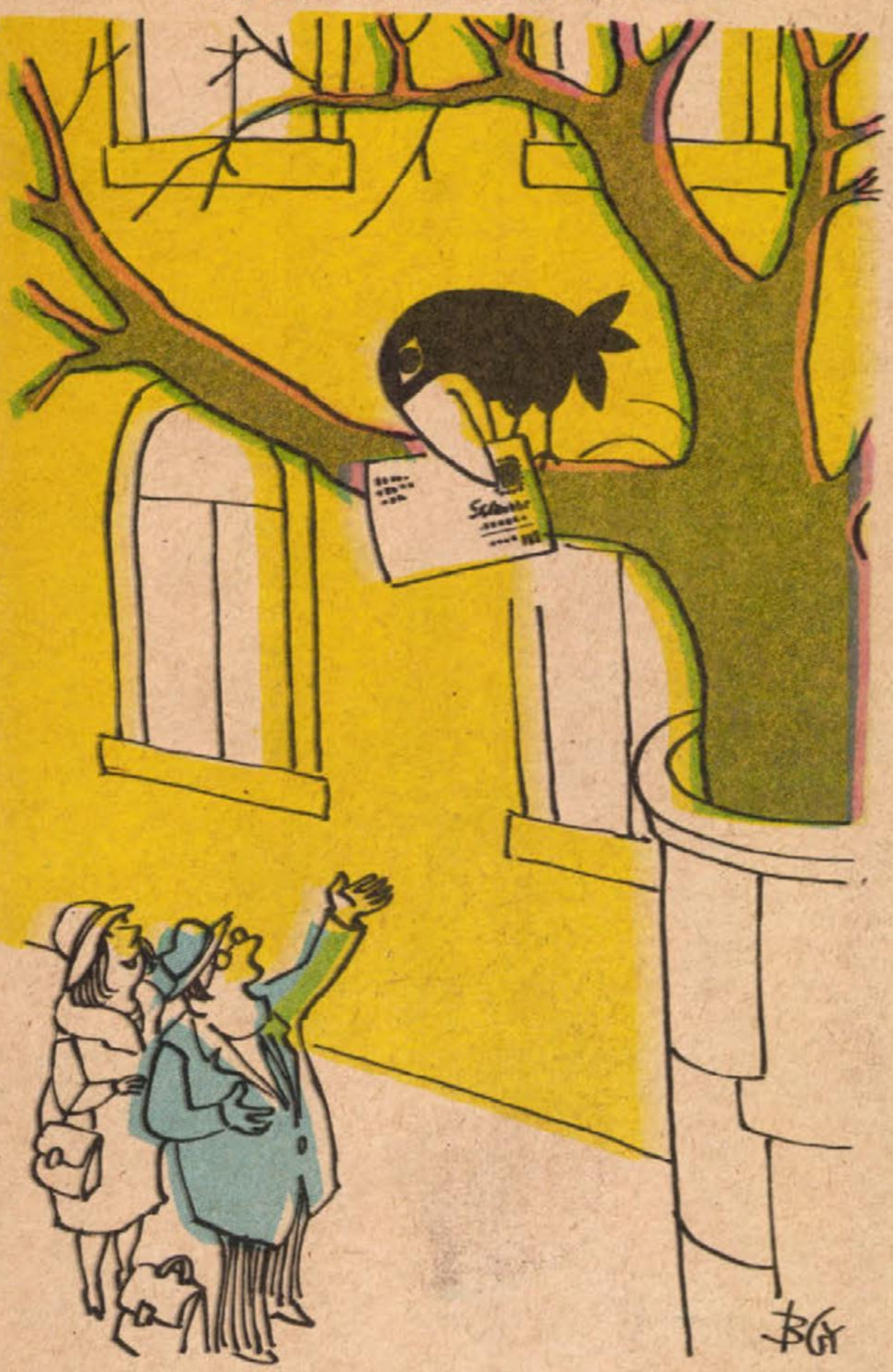

– Olyan szépek a nyilatkozataid! Hallhatnánk egyet?

VILMA NÉNI

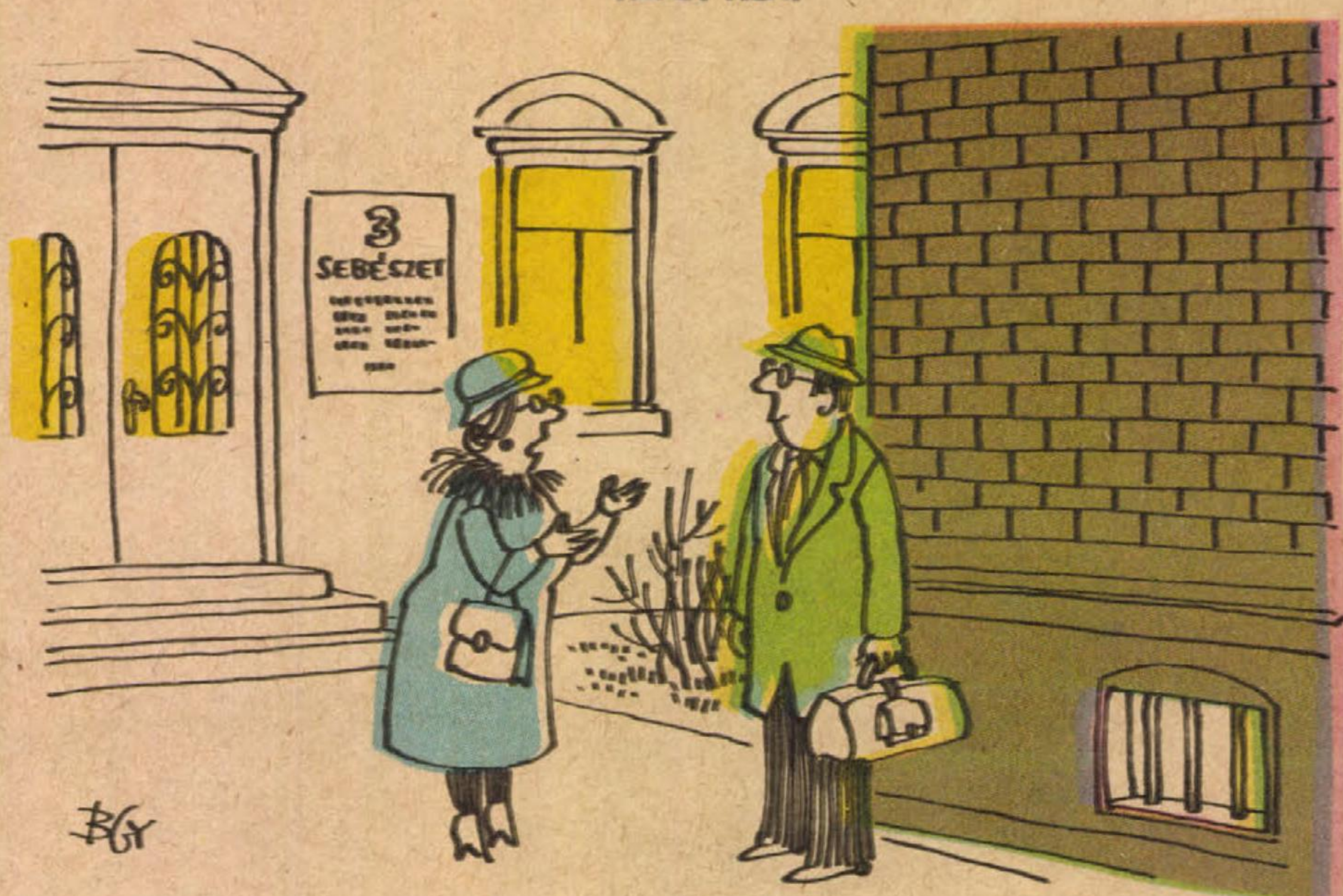

– De ki lesz olyan bátor, hogy hálapénz nélkül a kés alá fekszik?

KÉTFÉLE NEVELÉS

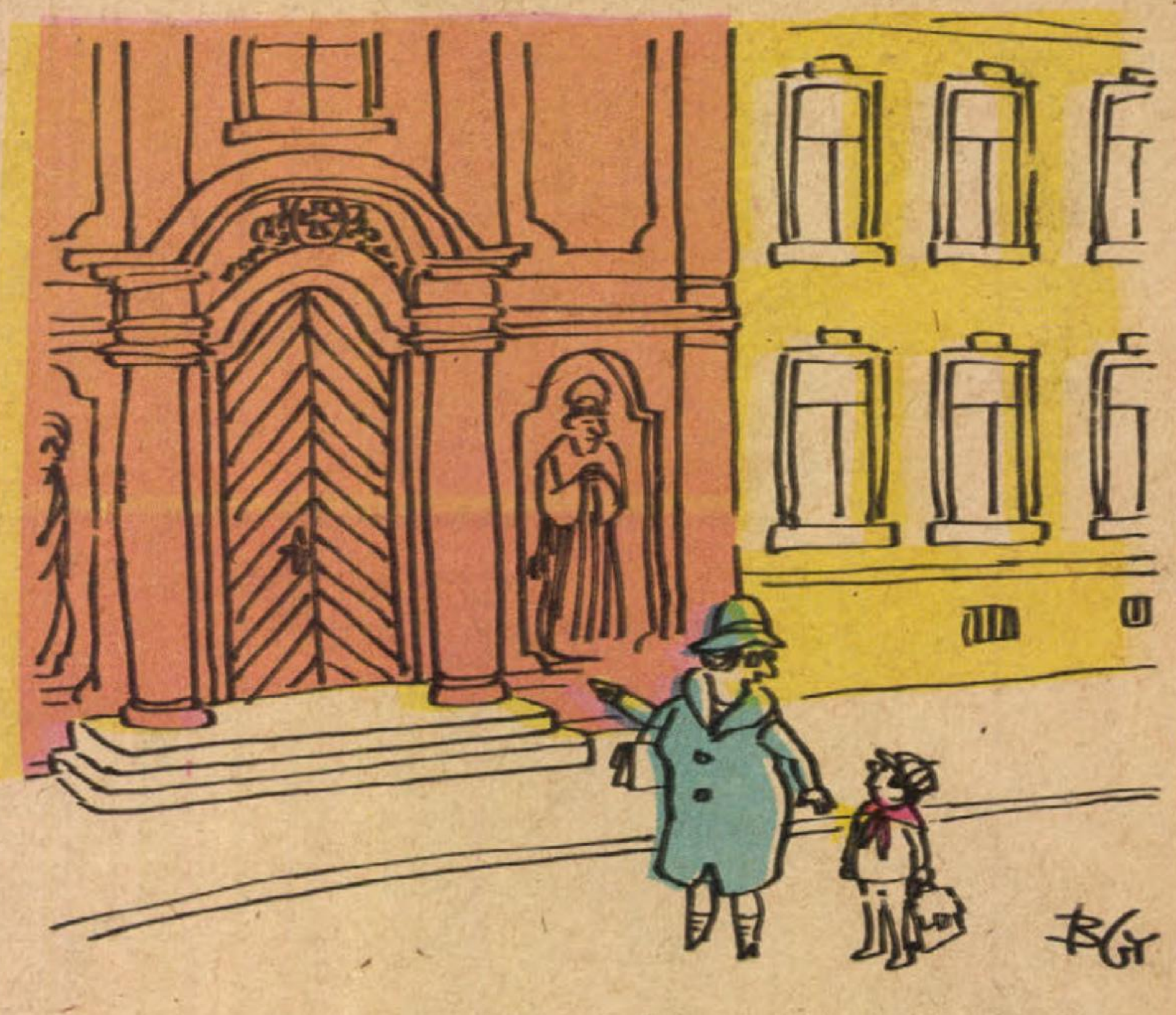

– Gyere, megmutatom neked a Szupersztárt!

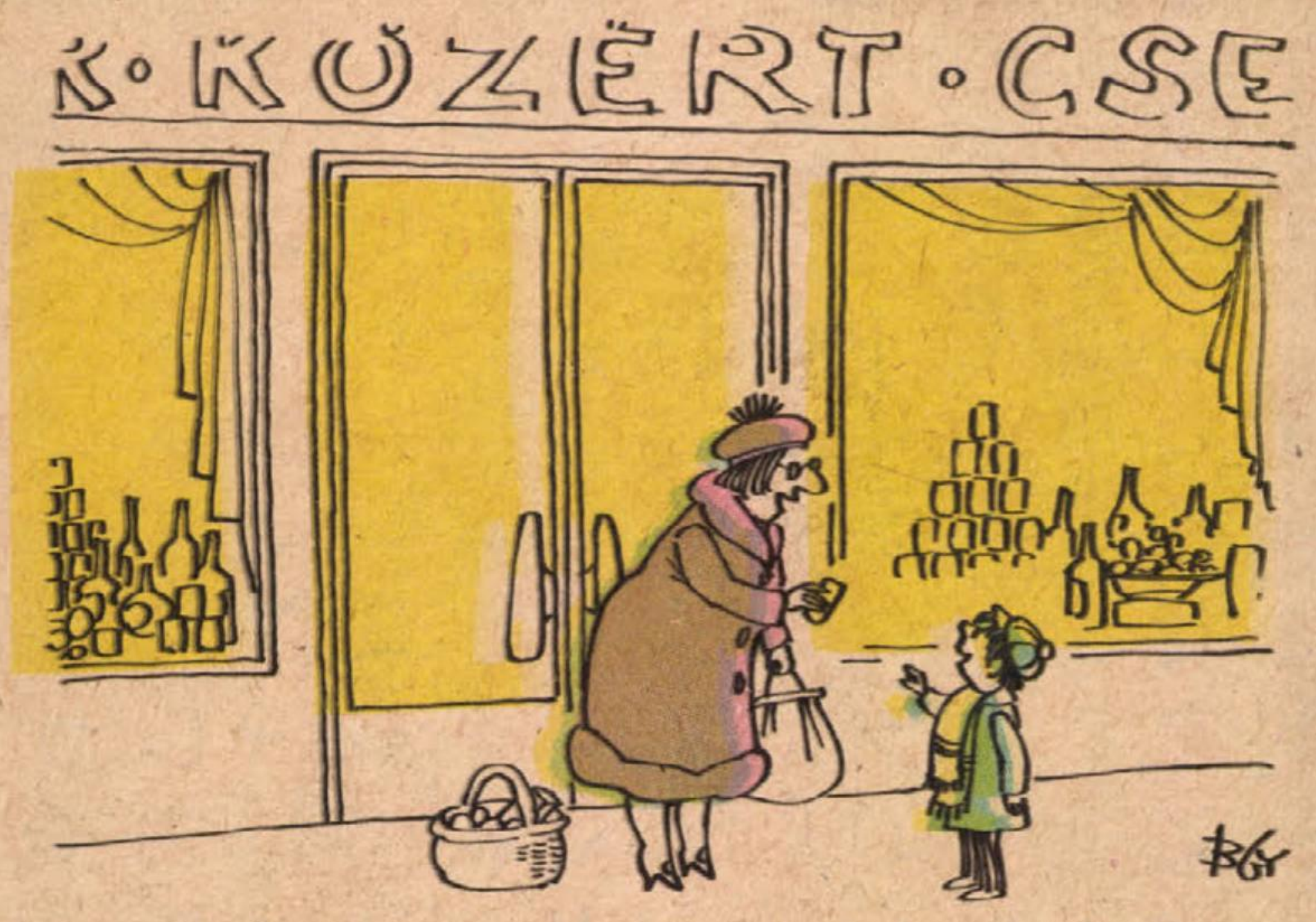

– Tessék, kicsim, nagymama lopott neked egy rágógumit.

TÁRSASÁGI ÉLET

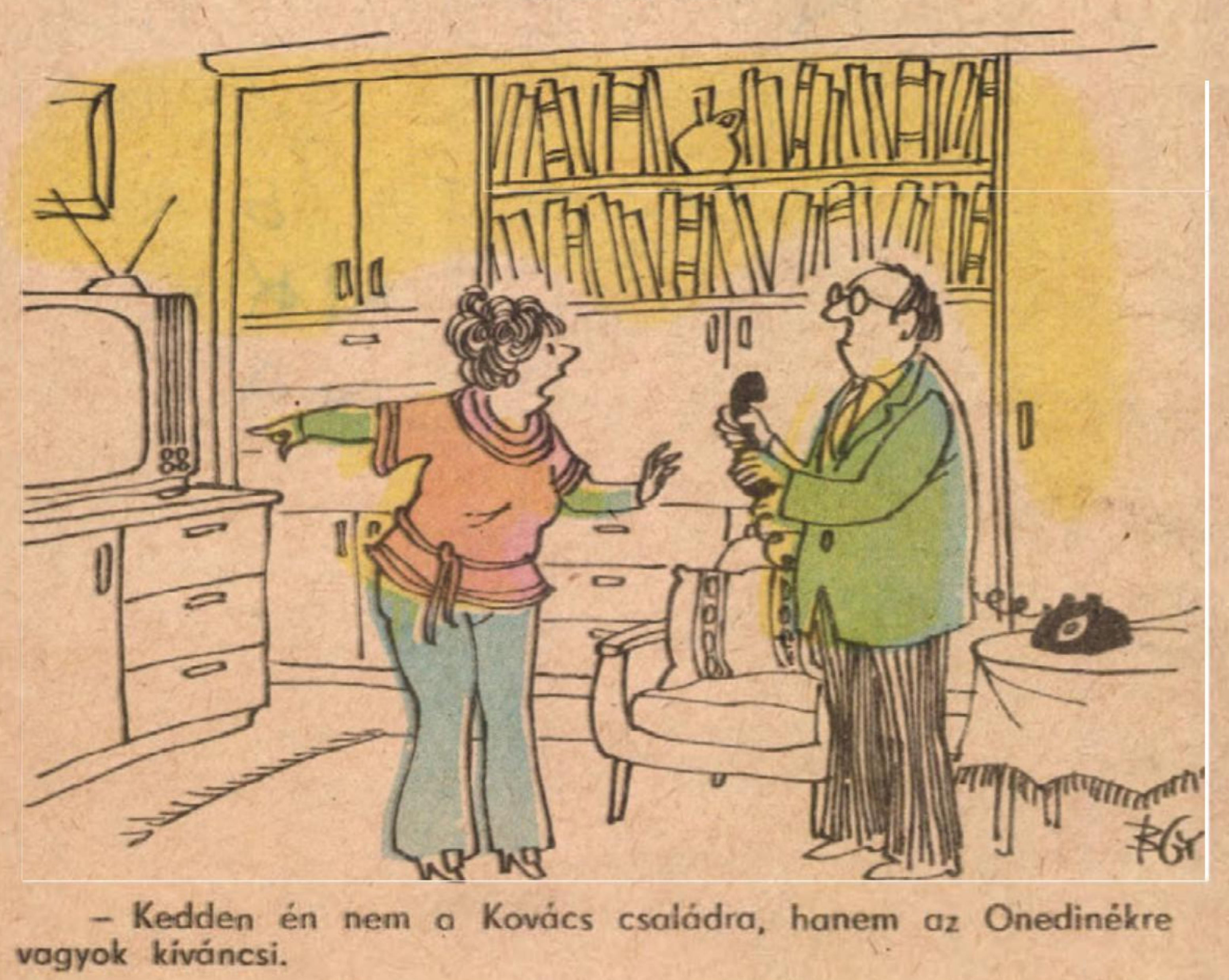

– Kedden én nem a Kovács családra, hanem az Onedinékre vagyok kíváncsi.

TAKARÉKOSSÁGI KAMPÁNY

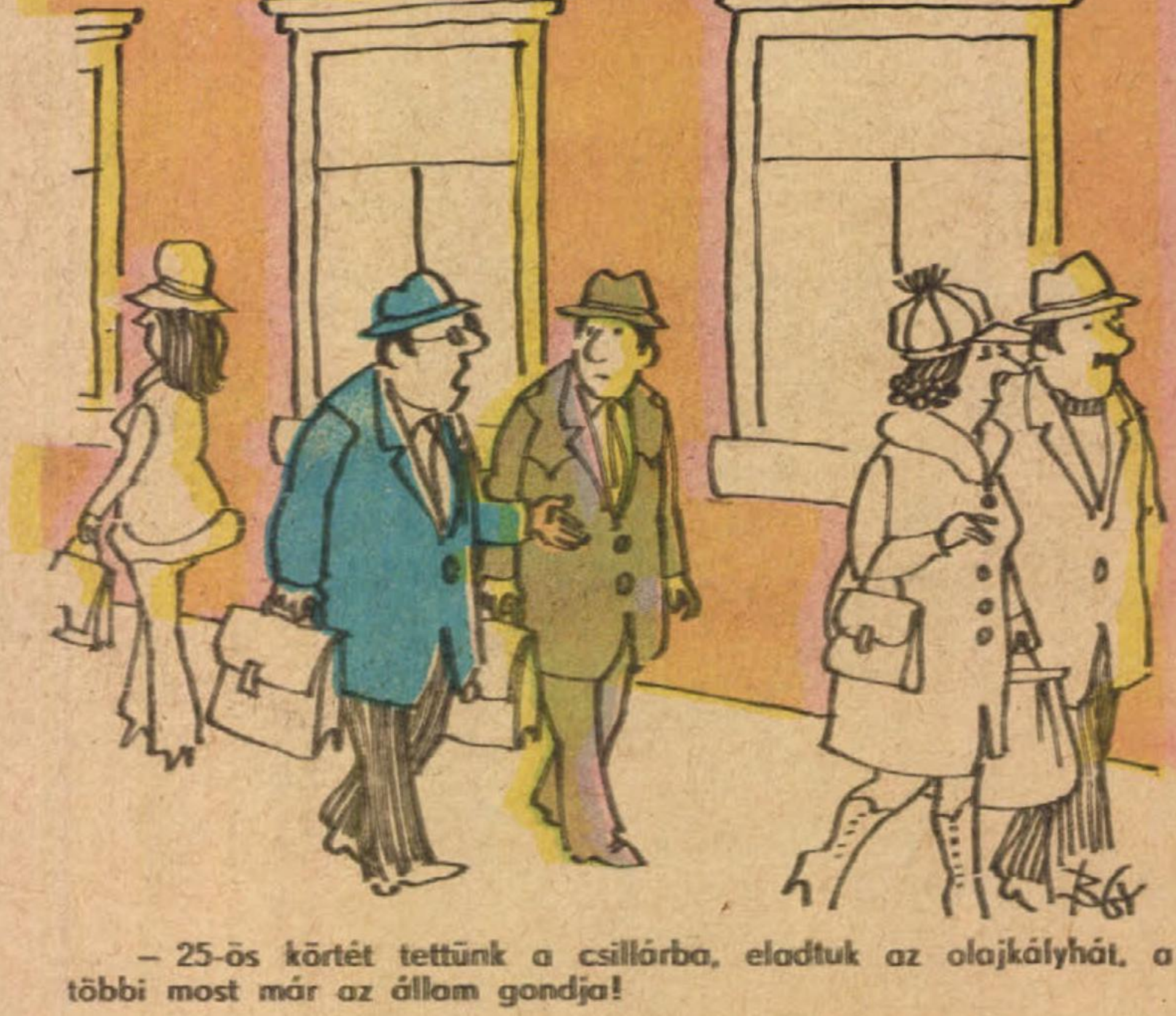

– 25-ös körtét tettünk a csillárba, eladtuk az olajkályhát, a többi most már az állam gondja!